د شنو ګټو قاضي

پوليسي ناول

ليکوال: رحيم الله بشارت

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی څپرکی:

اتينــا په شيـگل کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترکیڅارنــواله اتینا د شیګل ولسوالۍ دختــینې کلا پــه یــوې خــونې کــې د یــوزاړه مــېزترشاکــښــېناســته . پــه خــونې یــې یــو ځغــلنده نظــر تېــر کړ، د ېـوالونو تــه یــې وکــتل چــې ځــای، ځــای تــر ې لــېو(کــاګل) رانړېدلی و، برګــو تــه یــې مــخ پــورته کــړ.دنښــترلوی بــش ته یــې لــه یــوه سره تــربل ســره وکــتل لــه سوربــخنــو ویښــتویــې تــور زړوکــی وښــوېیــداودبرګــوپــه شمــېرلــویــې پیــل وکړ.اتیــنا مــې ټــولګــیوالــه وه، اوکــه پټه یــې نــه کــړم ډېــره را باندې ګرانه وه. چــې کلــه بــه مــې هــم ورله عکــسونه اخیــستل یــو ځــل بــه مــې ورتــه ویــل پــورتــه وګــــوره، وبــه یــې خندل، لېــونیــه! بیــاخــودمــړې غــونــدې ښــکارم" خــو مــا بــه تــل پــدې رضا کــولــه چــې پــه لــسو انځورونوکــې یــو اځــې پــه یــوه کــې پــورته وګــوره .او چــې کلــه بــه تصــویــرونه راغــلل همــدغــه تصــویــر تــه بــه یــې پــــه ځــیر،ځــیروکــتل بــیابــه راتــه شــوخــه غــونــدې مسکــۍ شــوه وبــه یــې ویــل "درتــه وایم چــې سر ســام یــې پــه ســد نــه یــې خــو نــه یــې منــې پــدې کــې نــو ستا څــه خوښــېږي؟"او ما هم ورتــه هیڅکله دوه ځله یودلیل نــه و ویلی . کلــه بــه مــې ورتــه ویــل غــونــډه ،منــډه زنــه دې خــونــدکــوي . کــلــه بــه مــې ورتــه ویــل چــې وګــوره داســې ښــکارې لکه پــه خواړه خو ب ویــده-

کله به مې ورتــه ویــل چــې کــومه ښــځه لــوړه پــوزه لــري تــجربــه داده چــې همــداســې یــې ښــایســت ښــه ځــلــېږي.پــدې بــه راتــه داهــم موســکــۍ شــوه،دحــیاســره بــه یــې ســپــینو اننــګو تــه راتــول شــول او ځــان بــه یــې غلی کــړ.رښــتــیا هــم چــې دښــځو مخ ته لــه لاندې نه پورته ورګورې ډیرې ښکلې ښکاري.دنارینووګناهګارفکرونه راپاروي.اویا به داوي چې مونږ په لویه کې ښځوته مخامخ ورګورواودانسان زړه له تکراري شیانو مړېږي. نوی والی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي او د لاندې نه ښځوته کتل به يو ډول نوی والی وي. پدې هکله دبرياليې په خبره کې هم يو څه وزن شته چې خدای وهلي ويل ښځې خدای جوړې کړې داسې دي ، ښايست يې هغه وخت منگولې لگوي چې هغه پرته وي ، ته يې پښوته ناست يې او وړی،وړی ورگورې.

نن چې يې هم پورته وکتل هغه ټول خيالونه او انځورونه مې يو په يو په ذهن کې لکه د فلم پرده راواوښتل.دهغې هم فکرشود غټو،غټوبڼورو زرزو سترگوپه کونج کې يې راته وکتل . مسکی‌شوه ، پدې کې د شيگل څارنوال يوه دوسيه راوړه او دهغې مخې ته يې کېښوده.

"صيب ! داتاسو وگورئ ، داددغې قضيې دوسيه ده" د شيگل څارنوال د لوړ قد،مناسب اندام غنم رنگی سړی و. پکول يې د تندي تر نيمې راکوزکړی و. لويې ږيرې يې د لوی بدن سره عجب ډول کاوه . اتينا ترې وپوښتل له څوکسانو موپوښتنې کړې ؟

څارنوال په ډاډ،اوپه ارام وويل "له پنځوو"

اتينا ددوسيې د يوه بيان په لوستلو پيل وکړ.

اتينا کرد توکمه ترکی وه .او همدغه د ترکيې اوعراق کردان دي چې په ټوله نړۍ کې يې دښايست کيسې خپرې دي. زه چې دمجاهدينو د حکومت په پيل کې د خالص ملا په سپارښتنه چې هغه وخت يې دپوهنې وزارت په پچه ختلی و، په "چانس" د ترکيې داستنبول پوهنتون ته لاړم . اتينا مې (Desk fellow)يامېزوالە شوه يوه مېزته ورسره کښېناستم اوچې په هماغې لومړۍ ورځ مې وليده خدای را باندې دومره گرانه کړه چې له پوهنتون نه تروتلو پورې مې ورته دومره پښتوور زده کړه لکه ماته چې زده وه . له پوهنتون څخه وروسته مو په يوه شرکت کې کارکاوه .اتينا د قضايي چارو مشره او زه يې مرستيال

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووم.شپږکاله په پوهنتون کې سره يوځای وواوڅلورکاله په شرکت کې، پدغولسوکلونوکې نژدې دوستان پاتې شو.اوددغې دوستۍ په برکت هغې دپښتواو پښتنو سره دومره مينه پيداکړه چې دڅو،څوساعتونو په اوږدومې دپښتوادب اوکلتورپه لوستلوليده اوزه پرې له ورايه پوهېدم چې په پښتوکې يې په ماپښه راړولې ده. دوه مياشتې مخکې هغې په استنبول کې خپله دنده پرېښوده اودخپل فوځ سره يې تړون وکړ چې دحقوقي اوقضايي چارودسلاکارې په توګه ورسره افغانستان ته راشي.موخه يې داوه چې پښتانه ووينې، هغه خلك ووينې چې دهغوی ژبه يې له هغوی نه هم ښه زده ده. د پښتنو سيمه ، دودونه او دستورونه ووينې. ځکه چې پښتويې زده ده خو له ما اودوه نورو انجينرانو پرته چې هغوی هم همدغه پوهنتون ته دزده کړو دپاره راغلي وواودلته يې له ترکيو جينکوسره ودونه کړي وو. نور هيڅوك نه پېژندل. د ژبې د ښې زده کړې لپاره هم د هغې ژبې دويونکو دژوند او دودونو نه خبرېدل ضروري دي، ځکه چې د ژبو ډېره زېرمه کلتوري ريښې لري او که له کلتور او دود نه څوك خبرنه وي د هغو کليمو په مانابه سم ډول نشي پوهېدای. ما هغې ته د خپلو دودونو په هکله خبرې کړې وې يانې چې ودونه څه ډول کوو. ډېروختونه داسې وي چې جينۍ مو په سترګونه وي ليدلې ، يواځې موراويا دکوربلې مشرې ښځې ليدلې وي اوهغې يې هم راته دومره صيپتونه کړي وي چې په فکر کې بيا ښاپېری راولو، او په ګل درو او ګل کڅونو کې ورسره پټ،پټوني کوو. ان تردې چې له کوژدن وروسته هم خپله کوژمنه يانشو ليدای او يايې د ځينو سيمو خلك په ښکاره نشي ليدای . خو د شپې ورسره غاړه غړۍ وي او بيا ترې په چربانګ د غل غوندې تښتي ، پدې کې رانه اتينا پو ښتنه کړې وه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

"تښتي نو ولې؟" ماورته ويلي وو چې که د جينۍ پلاراو ورونه يې وويني نو خپه کېږي او کېداى شي لا وه يې ډبوي. هغې له لږ فکروروسته وويل: "تاماته ويلي ووچې ستا سو کورونه دومره ډېرې کوټې نه لري چې هرهلك او هره جينۍ په بېله ،بېله کوټه کې ويـده شـي نـو خـامـخـا بـه جـيـنـۍ يـادمـوراو پـلاراو يـا د نـورو خويندو ورونو سره په يو ه کوټه کې ويدېږي.او که جينۍ په نورو شپو دورونو او پلار تر سترګو لاندې وي او په دغه شپه ترې ورکه شي. نوولې هغوی نه پوهېږي چې د خپل کوژمن په غېږکې به پرته وي ځکه چې هغوي خو به هم د خپلو ښځو غـېـږو تـه دغـه شـان پـه پټه ورغلي وي ،له هغه وخته به تجربه لري"

ماورته وخندل:

- دومره پسې نو سر هم نه ګرځوي

هغې داچاره يو ډول ريا غوندې ګڼله چې که په سترګويې ووينئ خولَوَږ،اوکوتك راخلئ او کـه عـقـل مـو درتـه ووايـي سـترګـې پـرې پـټوئ.اوما بياحيا ګڼله يواځې دواده او کوژدن دود،نه و چې اتينا ته عجيب او په زړه پورې و. جرګې ، مرکې،دهغو پرېکړې ،ترې ،نرخونه، اخترونه، زېري ورکول او ډېر داسې څه وو چې هغه يې مجبوره کړه له خپل وسله وال فوځ سره د قضايي اوحـقـوقـي سلاکارې پـه ډول افـغـانـسـتـان تـه راشـي او دلـتـه بـيـا د يـوې قضيې پلټنه په غاړه واخلي. قضيه د مرګونو وه.دوه سوداګر چاوژلي وو.او مرګونه هم د بر شيګل په پاس سر، سمه لام کې شوي وو .

رښـتـيـاپـدې دنـياکې داسـې ډېـرې کـمې خبرې شته چې ټاکلې کره اونه بـدلـېـدونـکې وي ځـرنـګه چـې کاينات دتغيراوبدلون په حال کې دي هـمدغـسې ددې نـړۍ هـرڅـه پـه بدلېږي او يابدلېدی شي.او بيا زمونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښوونکي سلطان کسين خبره دقضيې دڅېړلوپه وخت کله هم دافکرمه کوئ چې په کوم ځای کې مړی موندل شوی وژنه به هم همدغلته نژدې شوې وي مړی دمجرم دتاراوټيلګرام دپيغام کاغذدی.ډېر مجرمان دمړوپه مټ خپل پيغامونه رسوي. نوتل دمړودپيداکېدوځای.دوژل کېدوځای،په هغودخورو څادرونو او ټوټو،او دمړو لاسونو ،پښو او دهغوی دپرېوتو ډول ته په کلکه ګورئ او فکرکوئ کېدای شي پدغو ټولو کې مجرمان تاسوته پېغامونه درکول غواړي او دغه پېغامونه ستاسو سره مر سته کوي چې هغوی ته مو ورسوي. نو د سلطان کسين لارښوونو ته په کتوداخبره به سمه نه وي که سړی ووايي چې قتلونه په سمه لام کې شوي وو. ځکه چې يواځې مړي په سمه لام کې موندل شوي و او لا په سمه لام کې هم نه دخوړکلي او سمه لام تر منځ دبنګېرې دکمرلاندې په يوه سمڅ کې موندل شوي وو. کيسه تر عامو خلکو داسې رسېدلې وه چې يو ې ښځې بزې ساتلې. بزې دکلي نه په لږ غوندې واټن کې پراته تنګي کې څرېدې د تنګي په مينځ کې دوچ خوړ په بڼه دباراني او بو د بهېدولاروه، بزې چې خوړته ورسېدې په يو ځای راغوندې شوې لکه له ځانه چې شپول جوړوي. ښځه چې ورورسېده وې ليدل چې يوتوربوټ يو، خړپکول،څادراووينې پرتې دي.

وپوهېده چې دلته وژنه شوې، لاړه او کلی يې له کيسې خبرکړ.دکلي خلك چې راغلل د پکول او بوټ له ځای نه يې منډ واخيست . چې د خوړ اوګټو د نورو منډونو غو ندې ګران منډ هم نه و، ځکه چې ښکاره سړی پوهېده چې له دې ځايه څوك راښکل شوي دي منډ تر يوې سمڅې ورسېد، چې خلك سمڅې ته ورننوتل دوه مړي چې شين څادر پرې خورو وليدل.دمړو د پټولو هڅه شوې وه ، په سمڅه کې شګې وې او په شګوکې نژدې پټ

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل شوي و. خو د ځادرو پيڅکې او د جامو ځينې برخې يې بهر پاتې وې .
مړي نه خراب شوي و او نه شخ شوي .
ځينو خلکو فکر کاوه چې دوی همداتېره شپه وژل شوي ځکه ندي خراب شوي خو ځينو نورو بيا فکر کاوه چې دوی که هرڅوك وي او هر چاوژلـي وي خـو شـهيدان دی او د شهادت له برکته نه دي خراب شوي. ددوی د ليل داوو چې انسان دروح له وتلونه وروسته ببخي په څو دقيقو کې شخ ،پخ شي اودوی که تېره شپه هم وژل شوي وي تر او سه پرې له دولس ساعتونو ډېروخت تېر شوی اوکه په حقه شهيدان نه وای پکارداوه چې اوس داسې تـازه نـه وای. مـړي پـه جنازو کې تر کلي راوړل شو. کليوالو وکـتل يو همدلته په کلي کې چاوپېژنده چې نسيم نـو مـېـده په ده کې دتبرگی اوپه ټـوپـك د ويـشـتلونښې وې و او عـمـر يـې تر شلو کلونو لږ ځه پورته و.
بـل د پـنـځه دېـر شـو په شـاوخـواکې ښـکارېده، تـوره بـونـدۍ ږيـره او ښايسته ويښتان يې لرل . سـترگې يې پټې وې خو بيا تر ې هم ښکارېده چې څومره غټې ، غټې به وې.دده دسر له ټپونو څرگندېده چې د شا له خوانه د تبرگي په ځټۍ وهل شوی او بيا وروسته يو گوزار د همغه تبر په تېرو وهل شوی او بيا ويشتل شوی دی ،کليوالو دواړه مړي له څو ساعته پلې لارې وهلو وروسته د شيگل ترولسوالۍ راورسول.دلته دوهم مړی هم وپېژندل شو چې د لاور دی او په باجوړ کې او سېږي .
دغو وژنو ته ځينو خلکو دسياسي مرگونو په ډول کتل او اتينا پدې گومارل شوې وه چې دهمدې خبرې پخلی وکړي چې مرگونه سياسي دي که جنايي؟ ځکه چې دغه سيمه د کونړ د پياوړي جهادي قوماندان کشمير خان سيمه وه. هغه د اتحادي فوځونو له سترگو پټ و. او که دغه مرگونه په سياسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول تر سره شوي وي، نو بيا اتحادي فوځونوغوښتل چې پدې سيمه کې لوی عمليات تر سره کړي اوددې سيمې عمليات ډېر اسانه نه و. سمه لام نژدې پنځه ساعته له سړکه پلې لاره لري او لاره ټوله په غرو، رغو اوتنگوناوونوکې ده او که امريکايان پدغو غرنيو سيمو کې مزل کوي او تر سمه لامه دهغوی په وينا د چڼ او پاکولوعمليات تر سره کوي نو پدې ډېر خرڅ کېږي ، لوی پلان غواړي او د ډېرو اتحادي فوځونو مرگ ژوبله پکې رامينځته کېدای شي، نو د همدې لپاره لومړی د قضيې څېړل پکار وو.
چې معلوم شي وژنې سياسي اړخ لري که جنايي. او اتينا چې پدې کار گومارل کېده .نيک مرغي به وه که بد مرغي خو زه هم له ترکيې نه په رخصتۍ کورته راغلی وم. اتينا مې د برېښنا ليك له لارې دخپل راتگ نه خبرکړې وه،کله چې ورته دغه څېړنه وسپارل شوه راپسې ډېره کلکه وه چې ورسره ملگری شم. ماهم چې دکونړ نوم واورېد ورسره ومې منله، ماويل يو خو به دخپل پلار وطن ووينم ځکه چې پلار مې همدغلته په کونړ کې دشيگل نه پورې په بېلۍکې پېداشوی و. خاپوړې يې کړې وې زلمی شوی واوبيادکندز دشت ارچي ته کډه شو. اتينا اوس د تر کيې يو ه فوځۍ وه او ما نشو کولی د هغې سره فوځي دنده تر سره کړم نو ماته يې دسلاکار په ډول په(Contract)لنډ مهاله کار راکړ ما هم ورسره ومانه،کابل ته او بياله هغه ځايه کونړ ته لاړم.
له پخوانه مې يو عادت دا وو چې هرڅه مې زرهېرول په کابل کې چې به مې يوه شپه وکړه هيڅ به مې فکر نه کاوه چې په ننگر هار او پېښور کې به همغه شان گرمي وي لکه پرون يا ابله ورځ چې وه . او همدغه فکر مې د استنبول په ښکلي ښارکې د افغانستان په هکله هم کړی و. ماويل درې کاله وشول چې د ډالرو بهير د کابل په لور ورمات دی، اوس به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

استنبول غونډې ښکلى شوى وي . خو چې د شيګل ولسوالۍ ته ننوتم ايله مې عقل سرته راغى چې ډالر څه چې يوه افغانۍ هم پکې نده لګول شوې. د چا شخصي کور يې پدې نامه ولسوالي کړى چې د مجاهدينو امريت پکې و او دولت ته په ميراث پاتې شو.خو پدې چا فکر ندى کړى چې مجاهدينو له کومه کړ. ځکه يې پکې امريت جوړکړى و چې د يوه داسې چا کورو چې د خلقي ټاپه پرې لګېدلې وه. ولې خلقيان په نورو ولايتونو کې نه وو. هلته هم ورسره همدغه چلند کېږي. ماته رښتيا هم دا هر څه عجيب ښکارېدل .ولې مونږه له نووپېښو او نوو حالاتو سره نوى چلند او نوى فکرنه زده کوو؟ ولې سياسي نظرونه ترمذهبه غزوو او په مذهب کې هم تر هغه بريده چې د بل لوري وينه او مينه دواړه راته حلال شي.ولې مذهب دسياست تابع کوو؟

داسې نشي کېداى چې که د نورو دسياسي نظامونو خپلولو ته اړتيالرو نو د خپل مذهب، فکر او کلتور سره يې لومړى برابر کړو، بياترې کارواخلو؟ مادغه فکرونه کول او اتينادمجرمانو دبيانونو په لوستلو بوخته وه، زر، زر يې پاڼې اړولې نه پوهېږم څه يې وليدل خو په بيړه يې له دوسيې سر راپورته کړاو څارنوال ته يې وويل:

-"داکسان چې تاسو يې بيانونه دلته ليکلي څه شول؟"

- "هغوى موپرېښودي دي"

- "پوهېږم پرېښودي مودي خو ولې... ؟ "

-"تحقيقات مو ترې وکړل خو د وړاندې تګ لپاره يې لار رانه کړه"

سترګې يې د څارنول په سترګوکې ورکړې

- "نوره څنګه لاره غواړې ؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملخی دې که څه بلا دا وایي چې دسوداګرو اوسمه لام والو ترمنځ سودا زماپه خوله او زماپه کورکې شوې وه. نېټه مې ورسره ټاکلې وه زه له سوداګرونه دژمنې سره سم مخکې ټاکلي ځای ته چې سمه لام دی ورسېدم.خو چې لاړم هلته راته د هغو خلکو چې سودا ورسره شوې وه نیت ښه ښکاره نشو زه ترې بیرته را روان شوم او په لاره کې سره وړاندې وروسته شو. زه چې شینګرګل ته راغلم خبرشوم چې سوداګر په ماپسې ټاکلي ځای ته تللي دي. خو ماڅه کولی شول خبره مې په تقدیر وسپارله او کورته ترې راغلم" پوښتنه داده چې ملخي ته دده دیوخپلوان او دوست دژوند ارزښت همدومره و؟ولې ددغوکلیو او سیمې ولسي خلک یې نشو خبرولی؟ ولې پولیسو ته یې خبر نشو ورکولی؟

دی پدې پوهېده چې که دی پسې لاړشي هغوی له مرګه ژغورلی شي ځکه چې تبرګی یې خسر دی،ګنډېری یې اوښی او هغه بل شریک بانی یې سانډو(باجه) داسی برېښي چې ده ته هیڅ د مرګ ګواښ هم نه و. ځکه چې که وژنه په پیسو کېده نو پیسې د ملخي سره نه وې د وژل شوو سوداګرو سره وې. ډېرې وژنې یواځې پدې کېږي چې وژل شوي کس یا وژونکی د نورو په وژلو لیدلی وي او یاترې خبروي، ددې لپاره چې قاتل نه غو اړي ثبوت پرېږدي دغه کس وژني، اوچې دی یې دده په وینا له نیت نه خبرو،ماناله پلانه یې خبر و نو که قاتل دی خپل ملګری اوپه قتل کې شریک نه ګڼلی نو پکاروه چې وژلی یې وای او ثبوت یې له منځه وړی وای . اوکه دده خبرېدلو ورته مانا نه لرله اووېره یې ترې نه کېدله نوبیا هم باید یوه وېره ورسره وای او هغه داچې دی غواړي وژل شوي کسان وژغوري اودا دګنډېری دوی چې دوژنې شك پرې کېږي دپلان شنډېدل وو. نو هغوی له پکاروو چې ملخی یې تر هغو پورې چې سوداګر ور رسېږي ځان سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلی وای. ولې د میری په نوم کس چې تاسو دشك په بنسټ پوښتلی دی ددوی سره روانېده او له څه مزل نه پس ترې بېرته راستنېده ،داټولې پوښتنې ځواب غواړي.

ڤارنوال وویل"ته چې څه فکرکوې،زه هم همدغه فکرکوم،خوستونزه دسمه لام والو مجرمانوراوستل دي"

اتیناترې وپوښتل"څه فکرکوې چې قضیه جنایي ده که سیاسي؟"

-"ددواړو شونتیاوې شته"

-"نو زماپه قضیه کې د ښکېلو ټولو خواوو د تېر ژوند ریکارډ پکار دی"

دایې وویل خپلوسوربخنو زلفو ته یې یو څنډ ورکړاوله کوټې ووته . په برنډه کې یې راته وویل" ټکوره! باجوړ ته به ځو"

له څو ثانیو وروسته مې ځواب ورکړ خپل موټر او عسکر رخصت کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم څپرکی:

بـاجـوړتـه تګ

دکونړ او باجوړ تر منځ کوم برید اوپوله نشته دهر قوم نیم د غره یوې خواته او پاتې نیم یې بلې خواته پراته دي.
او همدا لامل دی چې تر منځ یې راښکل شوې کر ښې خپل ارزښت له لاسه ورکړی. چې دچا کله او له کومې لارې خوښه شي اوړي را اوړي. د پلو لاروتر څنګ د ناوه پاس ، غاښي او شایي سړکونه هم شته چې هره ورځ پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سلگونو خلك تگ راتگ کوي. خو دا ټولې اسانتيا وې دسيمه ييزو خلکو دپاره دي.

اتينا په استنبول کې ښه وه ، د هر چا نظرورواوښت او هلته پدغسې چا دسړي رنگ سازيږي . خو په کونړ کې هغه اتينا نه وه چې لکه د استنبول غوندې مې له گوتې نيولې واى ، په خندا، خندا مې ورسره خبرې کولاى.

نورو راته کتلاى او اوبه ، اوبه کېداى ، مافکر کاوه چې اتينا ته مې د پښتنو دودونو اوفکرونو په هکله هر څه ويلي خو دلته پوه شوم چې کېداى شي ډېرې خبرې پاتې وي او په هغوډېرو کې يوه دا چې پښتانه پسې ښځه ور روانه وي نظر يې له دوه گزو اخوا کارنه کوي ، او بيا چې يې لا ښځه خپله هم نه وي. ددې خو هيڅ تصور نشته چې د ايجاب او قبول پرته دې څوك د چاخور لور د ځان سره وگرځوي.

اتينا راته ويلي وو چې باجوړ ته به ځي او ما پېژنده چې دوخت ډېر قدر کوي چې د ژوند يوه ثانيه يې هم بې گټې تېرېږي داسې پسې خپه وي لکه د کنجوس نه چې مبلمه ډوډۍ وخوري. په پوهنتون کې اتينا له ډېرکارماکاوه. د ماسټرۍ د کتابونو روغ، روغ چپټرونه (څپرکي) مې ورله په لنډو کليمو ليکل، کله چې به يې د ليکچر وار و ديونيم، دوه ساعتونو اوږده ليکچرونه مې ورله برابرول . په کورنودندوکې به مې ورسره مرسته کوله. خوهغې هم وخت نه خراباوه.

پښتويې زده کوله د پښتو اولسي ادبيات يې کتل او زما د پښتو گډې ،وډې ليکنې يې له وړو،وړو کاغذونو ټولولې او په تر تيب يې ليکلې . د مارشل ارټ کلب ته تلله اوزه يې هم ورسره په زوره بيولم.

د پښتو سره يې مينه وه او که رښتيا ووايم مادهغې د پښتو سره مينه د خپل ځان سره مينه گڼله او په زړه کې به مې کرل رېبل چې که ماته گرانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده زه پرې هم ګران يم. پدې کې راته هيڅ شك نشته چې پرې ګران يم خو لاترننه پدې نه يم پوهېدلی چې څنګه پرې ګران يم . مونږ ديو بل په غېږ کې خوبونه هم کړي خو يواځې په اورګاډي کې . دخوښۍ په وخت مو يو بل په مخ، مخ ښه کلك، کلك چيچلي هم دي ورپسې مو رنګونه هم تښتېدلي يو بل ته مو تل ويلي چې يوه شېبه ستانه پرته ژوند نشم کولی. خو پدغې پسې غلي شوي يو او پدې هم پوهېدو چې په مونږ کې د يوه هم دانده خوښه چې د خبرو لړدې وشلېږي خو بياهم بلې خبرې ته تللي يو او فکر کوم دازمونږ ددواړوڅه معجزه وه چې نژدې دلسوکلونو يوځای اوښتو،را اوښتو وروسته موهم دوستي ،دوستي پاتې شوه په مينه بدله نه شوه . نه مادبل چاپه لور وکتل نه هغې .نه ماواده وکړنه هغې . خوپه خپلوکې مو هم دزړه غلاڅرګنده نه کړه

چې د باجوړ نوم يې راته واخيست نېغه مې د شيګل له ولسوالۍ نه مخامخ دکربوړۍ کلي ته د خپل دوست بريالي کورته بوتله . کربوړۍ دشيګل ولسوالۍ ته مخامخ دسيندنه پاس دخوړ ترڅنګ په شنو پټيواومستو لښتيو کې راګېر ورکوټی غوندې کلی دی چې کورونه يې له ډېرونژدې کېدو او تنګېدونه يو په بل کې وررننوتي دي ،لدې امله د يو کورمېلمه د ټولو مېلمه وي او خوښۍ اودردونه خو هسې هم زمونږ د ټولو کلو سره ګډوي . بريالی خبرو چې ورځو.اوفکرکوم خوا اوشا کورونه يې هم ښه په سخاوت خبرکړ ي وو ځکه چې مونږ ورغلو کوريې له ښځو او نجونوډك و .داتينا ښه راغلاست ته راپاڅېدې، هغه اوتره غوندې شوه په ترکۍ ژبه يې وويل " داکوردی ؟" ماورته وويل هو! خو هغه کورچې فکرکوي ډېردروندمېلمه يې راغلی او پدې ډول يې راتګ لمانځي .داتينا سره بېخي د اتصور نه و چې يو وخت به په خپل کار پسې ځي .يو ځای ته به يواځې ددمې دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورستنيږي او هلته به ورته خلك دومره خوشحاليږي چې ددې په احترام به دېرش څلوېښت ښځې راټولې وي . په استنبول کې خو لکه د نورو لويوښارونو غوندې څوك خپل دېوال شريك گاونډي هم نه پيژني او نه څوك دژوند له منډې او زغله دومره وخت پيداکولی شي چې په يو وخت د يو چا لپاره په دومره گڼ شمېرکې راټول شي. ټوکې اوخنداوې دې وکړي، يو بل دې ونازوي. اتينا مې د ښځو په حرم کې پرېښوده اوزه او بريالی ترې کوټې ته لاړو . مونږ غلې،غلې له يو بله دحال ،احوال پوښته کوله خو بهر ښې په درز کې ، خنداگانې ، او ټوکې ټکالې روانې وې. اتينا له هغوی پوښتنې کولې او هغوی له اتينا.يوې ښځې فکر کړی و چې گوندې زه د اتينامېړه يم. ورته يې وويل له بدوسترگودې لرې وي ښه جوړه خومو برابرده . اتينا ورته وخندل.

"چپ شه چې وايې نه وري، خو خدای دې وکړي چې سره جوړه شو" هغې ورته وويل ښه دادې مېړه نه دی؟

ورته په خنداشوه "سل مړونه دې ترې قربان شي" خو خدای ته سوال وکړئ چې "ايسته مې داگل دوربل گل شي"

يوې وويل "ته او س زما په مخکې ووايه چې زه داگل دوربل گل جوړوم نوره ترې خلاصه"

- "نوريې راباندې څنگه وايې؟"

يوې جينۍ ورته وويل خورې اوس به ستاسو په مذهب شوی وي. دلته خوکه مونږ چاته د سترگو په کونج کې هم وروکتل په والله که مو بيا پرېږدې ،يابه موپه مړوندسرږدي او يابه دلحدله تيږې سروهي.

اتينا له خوشحالۍ يوټوپ کړ، آ څومره ښه .... که تاسو د چاسره واده کول غواړئ نوهغه انکار نشي کولی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاځواب ورکړ يواځې غړ وکړه .
ددوی خبرې خوږې وې او که په ما خوږې لګېدې خو ډېر په غورورته ما او بريالي غوږ نيولی و. او په غوږ ، غوږکې دې فکر وړی وم چې ګاډی او ساتونکي مې ترې رخصت کړه او س به يې څنګه په ځان پسې ګرځوم او هغه هم بيا په کونړکې،مونږ هم عجيبه خو يونه لرو. ښځې له پټيونه مالونو ته واښه راوړي . له لرو،لروغرونونه لرګي راوړي. په پټيوکې کارونه کوي ان ترددې چې مورمې ويل "پخواښځوماسته هم له کورنه بهردويالې په غاړه شاربل"که ښځې مو يواځې وي اويادنوروښځوسره ملګرې وګرځي خيردی. خوکه مونږورسره يو اوله کورنه بهر راپسې روانه وي پرې شرمېږو. فکرکوو چې څوك به يې پښو ته ګوري که لاسونوته اوبيازه که له کونړه لرې پيداشوی اولوی شوی وم خوبيا هم دخپل نژدې ملګري اودوست برياالي کورته وخت ناوخته راتلم نوله همدې امله په شيګل کې خال،خال پيژندوی وم اوس يو نيم سړي پېژندلم او که نن يې له يوې بهرنۍ ښځې سره څنګ په څنګ ليدلم نو خامخا يې د سترګو په کونج کې راکتل او يوه،نيمه تبصره يې چې زمونږ دخلکو دود ده راپسې کوله. همدغه فکرونه وو چې په ذهن کې مې په اتڼ وو .
يوځل داتينا د ګاډي او ساتونکو په لېږلو خپه شوم خو په بيا فکرخوشحاله شوم ځکه چې دامريکايانو اوسوله ساتوځواکونو په فوځي ګاډوکې ګرځېدل مې هم نه خوښېدل.
دهغوی ژباړونکي به رايادېدل سرونه به يې ټيټ نيولي و او دوسمالونه به يې په سراچولي و.
بيابه مې ويل چې څله مې ورسره منله چې درسره ځم ،سلاکار به دې يم، که سلا کار نه شم يوڅه مرسته خو به درسره وکړم،لارښود خو به دې يم. ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به مې غوسه راغله چې خلك دكار سره سم د كار دځای پوښتنه كوي او تاته يې وويل "چې په كونړ كې يوه قضيه ښېږي،داپوښتنه دې ونه كړه چې دكونړ په كومو ځايونوكې" قضيې خوپه دفتر كې دننه د بيانونو او ثبوتونو په لوستلو هم ښېږل كېږي. او لكه د لېوني غوندې په ګرځېدو اومالوماتو راټولولو هم ښېږل كېږي.نوره دې پكې پوښتنه ونكړه ،ورسره ودې منله، دادې ونه ويل چې قضيه چرته ښېږي؟ دكونړ په كوم ځای كې يې ښېږي؟.بيامې ځانته خنداراغله او دخندا سره مې خپله ځانته ځواب وركړ چې "ولې خپل ماغزه خورې په بل چادې پېرزوكېده چې ورسره وګرځې؟ رخصتي خودې هسې بانه وه دلته خو راغلی هم ددې دپاره يې، ولې ژمنه دې ورسره نه وه كړې چې ستاد رسېدو نه وروسته به په لسوورځوكې دننه ،دننه ځان دررسوم؟ او لږ ترلږه په كونړ كې خو به دې ښه ګرځوم چې زمونږ د خلكو له دودونو رواجونو ژوند او فكر نه خبره شې؟ ددې سره مې بريالي ته مخ واړوو .

- برياليه! مونږ به ځو.

- شپه نه پاتې كېږئ ؟

-نه نشو پاتې كېدای انډيواله مې د وخت ډېرقدركوي. او شپه دلته تېرول به پرې ونشم منلی هغه رانه پوښتنه وكړه "انډېواله دې پدې قضيه كې ولې دومره ډېره لېوالتيا ښيي"؟

ماورته وويل "ته يې هم په لېوالتيا پوه شوې؟" ولې نه لږه شېبه وړاندې چې بهر وتلی وم راته يې وويل سمه لام ته به له دې ځايه څومره پلې لاره وي؟ ماترې پوښتنه وكړه چې ته "سمه لام ته هم ځې؟" راته يې وويل" كه اړتياشي خامخابه ځو"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماويل نه پوهېږم خو د پخوانه يې ماجرا خو ښه ده او چې ځه ووايي سرته يې رسوي.

بريالي راته وويل:

- نو لکه چې ستاغونډې ده، خو خيال کوئ چې هلته تلل له خطره خالي نه دي.

ومې ويل "هيله خداى ته خومونږ له موټر پکاردى"

"نوراځئ چې ځوموټربهرولاړدى" د بريالي مور چې رخصتولم، څه خبره يې په خوله کې راجوړه کړه خو په خندايې واړوله په تندي يې ښکل کړم، اوترې روان شوم. چې دکلا گۍ په دروازه وتلم دشانه راپسې کومې جينۍ د شيطانۍ په ډك غږ وويل "چې ومونه شرموې،کونړواله ده، دجينۍ خوښ يې واده يې کړه، بيايې دځان سره گرځوه"

وروغونډې مې له خولې ووتل:

"مونږ ته يې څله وايې هغې ته يې ووايه" لږه شېبه وروسته راپسى اتيناهم راووتله، ښۀ درنه اسماني رنگه څادري يې په سر وه . لکه چې چاچل هم ورښودلى و. د افغانوښځوغونډې يې پورته اړولې وه . يواځې سپين مخ يې ښکارېده او سرې شونډې يې لکه د گل غونډې په مسکاغوړېدلې وې.

دبريالي سره د موټر په وروستي سيټ کې څنگ په څنگ کښېنا ستو، دچغسراى نه لږ پاس ددړواو کېبلونو په يوه پل پورې وتو، تر غاښي پورې اتينا دغره هرې ونې، غنې ته کتل چې د غاښي په پاټك ورواوښتو بيايې هم غره ته وکتل راته وې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"خدای دربانديږ ڤومره فضل کړی خو تاسويږ دفضل او پېرزوپه نازولونه پوهېږئ،وگوره يو غردی د کونړ خوايږ ڤومره شنه ده اودباجوړخوايږ ڤومره سپېره . ماورته وويل:

-" ڤادري ته دي وگوره اوديږ خبرو ته دي، غلږ شه راځه چږ ځو" راروانه شوه چږ وروسته مږ ورته وکتل داسږ نېغه راروانه وه لکه د فاتح آس . لږ ښکته گاډي ولاړوو د يومو ټر سره مو خبره وکړه اوله ڤوپاټکونو او نژديږ له يوه ساعت مزل وروسته ډرايور وويل "داد يوسف آباد کمپ دی" اتينا ورته وويل:

"لږ په ورو لاړشه،زه ځای در ښايم" له لږږ شېبږ وروسته په يوه کږلېچي ورتاوشو اتينا ته لکه چږ دغلته چږ فکر ورغلی وو چږ پښتنږ ښځږ دنارينوو په مخکږ خبرږ نه کوي نووروغونديږ يږ وخندل زنگون يږ راله لاس کږ راونيو، "مانا دلته کوزېږو" له موټرڅخه کوزشو له يوه ماشوم نه مووددلاور د کور پوښتنه وکړه هغه راته وويل:

"مخږ ته يږ ولاړيځ، همدايږ دروازه ده" اتينا يږ کورته ننوته اوزه يږ په حجره کږ له ورور سره کښېنا ستم . دسمه لام په قضيه کږ يو وژل شوی کس دلاوړؤ، چږ دمجاهدينويو ځوان قومندان و. او په هکله يږ خلکو ويل چږ د يوځانگړي خوی او اخلاقوڅښتن و. کله يږ هم په تنظيمی جنگونو کږ برخه نه وه اخيستږ اوانسان ورته په حقيقي بڼه د انسان ارزښت درلود. په حجره کږ راته يو ځوان چږ له بڼږ پوه ،ځيرك او با احساسه ښکارېده اوويل يږ چږ له دلاور سره ډېرگرځېدلی. خبره کوله چږ "يوه ورځ ورسره يو ځای د بي بي سي خبرونو ته ناست وم داهغه مهال و چږ په کابل کږ تنظيمي جنگونه ښه په زور او شور کږ وو" ده ويل "مادخدای بښلي ميرويس جليل راپور اورېده چږ ويل يږ په نني جنگ کږ دولسي خلکو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګ له دوا‌ړو خواوونه په لسګونو جنګيالي وژل شوي او ددريمې کارتې سيمې ته هم ډېر زيان او ښتی" ده ويل "ماورته وويل چې جنګيالي دې پسې خدای نورهم مړه کړي خو خپه پدې ولسي خلکو او دوطن په ورانېدو يو. ددې په اورېدو راته دلاور مخ راواړوو او په غو سه يې رانه پوښتنه وکړه چې ولې تا پېداکړي چې داسې په ازاد زړه يې وژنې" ده ويل ماورته ويل " دوی چې نوروژني نو پخپله دې له هغوی مخکې مړه شي " ويل يې هغه راته وويل چې "داسوال کوه چې دوی د خپل ژوند په قدراوارزښت پوه شي او چې ځوك د خپل ژوندارزښت وپېژني بياد بل ژوند ته هم ارزښت ورکوي ،نه ځان وژني او نه بل" ددې سره دده په سترګو کې اوښکې راغلې اووې ويل "دلاور د خپل ژوند په ارزښت ښه پوهېده او ځکه خويې په مېړي هم پښه نه ايښوده ويل يې انسان دې ځان دنورو د مرګ اوژوند واکمن نه ګڼي. که څه وس يې کېږي نو ددې دپاره دې ترې کار واخلي چې د يو انسان له تندي نه د غم نښې لرې کړي او په خندايې کړي" ددلاور دورورسره هم وغږېدم، ښکلی هڅور سړی و . يوخړپکول يې له تندي پاس ايښی و. ويښته يې پکې پورته ورتاوکړي وو، خوچې هر څومره پوښتنې مې ترې کولې همدغه يوه خبره يې کوله چې مونږ دلته يو اوکار په سمه لام کې شوی. زه ترې هيڅ خبرنه يم . هغه که زمونږ سره ښه چلند کاوه نو يواځې له دې امله چې پښتون دی او مونږ يې حجرې ته ورغلي يو نور ورته زمونږ کار څه ارزښت نه درلود او داښه نظر هم وخو هغه وخت به دپو هېدو وړ وای چې دی زمونږ دڅېړنو په هدف پوهېدای چې مونږيواځې پدې پسې ورغلي يو چې دپېښې بڼه مالومه کړو که پېښه جنايي وخېژي نو بيا کېدای شي چې د کونړ ولايت ته هم خپلې څېړنې ورنه کړو ځکه چې هدف دمجرم نيول نه دي يواځې د امالومول دي چې د جرم لامل څه دی. اوکه لامل هرڅه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي دده خو ورور وژل شوی و. مونږ فکر کاوه چې ده ته داپه زړه پورې وي چې وژونکوته يې سزاورکړل شي،له همدې امله مو ترې دا خبره پټه ساتلې وه چې مونږ يواځې دپېښې انګېزه مالوموو اونه دې ته لېواله وچې مجرمانو ته دې سزاورکړل شي.دا خبره دفکر وړ وه چې ولې نو دی نه غواړي مجرمانو ته سزا ورکړل شي ؟ ولې دمجرمانو په څرګندولو کې مرسته نه کوي؟چې کله مو ترې د جرم جنايي توب او سياسي توب په هکله وپوښتل وې ويل "پدې کې د سياست څه خبره ده،زما ورور يو تاجرو. او يواځې تجارت يې کاوه .که امريکايانو وژلی وای وژنه به يې سياسي وه ځکه چې مجاهدو. اودحزب اسلامي سره يې خواخوږي لرله . خو اوس امريکايان ددې نه څه غواړي.

امريکايان دې خپل ريکارډ وګوري. دده په اړوند څه خبره دهغوی ريکارډ کې شته؟" ماورته وويل "ځينې خلك دغسې فکر کوي" وې ويل "امريکايانو له يې د خلکو د فکر څه ،دهغوی خو هسې هم په اسمارکې د اډې تر څنګ خلك يو د بل په پټې کې بمونه ږدي يوبل پرې وژني خودوی يې پوښتنه قدرې هم نه کوي. دوی خو يواځې ځان ساتي او خپلې منګولې ټينګوي. چې په خپل سر يې نه وي راغلې د بل په سر دې اورونه بليږي" دوی پکې کارنه لري،ملي اردواو ملي پوليس روزل کېږي خو پروسه يې ډېره ورو روانه ده او څومره چې روزل کېږي دهغوی په نيمه ترې ببرته تښتي،لامل يې دادی چې دژوند ډېرې کمې اسانتياوې ورکول کېږي،ددوی په مقابل کې دملت دهمدغو تنکيو بچيانو دوژنې او سر پرېکونې لپاره دهېواد دښمنان ډېر مصرفونه کوي. دولت هم دهېواد دبيارغاونې کومه لويه اودپام وړ ستراتيژي نه لري. ملت مو يو ډول ويشل شوی غوندې دی له هرڅه زياته اړتيا ملت جوړونې ته ده اوملت جوړونه او دورانکارو اوهېواد دښمنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه هغه وخت لنډېدای شي چې کارونه ډېرشي،انصاف راشی اوخلك په ګېډه ماړه شي. ددلاور ورور لوستی سړی و او ګرځېدلی هم و. يو ځانګړی نړۍ ليديې لاره.عجيبه داوه چې په ورور پسې ډېر خپه شکارېده.داسې برېښېده چې سينه يې له غمه ډکه ده خو چې دا بيا د اندېښنې وړ وه چې همکاري نو ولې نه کوي. ددلاور يوځوی هم و چې ديارلس کلن و او داسې و چې پلار به يې ورته په رښتيا هم ښې هيلې لرلې.دليك، لوست اوزده کړې سره يې مينه وه او تر ټولو ښه يې دا چې په هر څه يې فکر کاوه. زه ددوی سره په خبرو ووم چې په سټيلايټ د اتينا زنګ راغی . مافکر وکړو لکه چې نور د تللو وخت دی ورته مې وويل "که تلل غواړې نو راووځه" راته يې وويل "داخو دومره خواږه خلك دي، اووخت هم ناوخته دی، شپې ته همدلته نه پاتې کېږو؟ ددلاور مېرمن راته وايي چې مه ځئ" ماورته وويل "سمه ده! خو فکر دې وي چې دهر پښتون په کوروړشې همدغومره خواږه او ميلمه پاله دي ته به په کوم،کوم کورکې شپې کوې؟ راته يې وويل "دابه مې د پښتنو په کورکې لومړۍ شپه وي، اوغواړم دالومړۍ شپه همدلته ددې خوږې مېرمنې سره وکړم" له ځان سره مې غلي غوندې وويل "زما خو در پکې هسې هم نصيب نشته څه چې دې خوښه وي هغه کوه، خو رنګ مې هغه وخت وتښتېد کله چې پوه شوم چې ټيليفون مې بند کړی نه دی اوکېدای شي زما دغه وروستۍ جمله يې اوريدلې وي" زړه مې په زوره ، زوره ودرزېد خو بيامې وويل "غم يې مه کوه ښه ده چې وايې وري" دشپې ډېره برخه مې په سوچونو او فکرونو تېره کړه ددلاور نازولي بچي مې ليدلي وو. يوه ماشومه لور يې وه . چې شپږ کلنه به وه، خو ډېره هوښياره وه، حجرې ته راغله لومړی يې له لرې نه راته کتل، زړه يې نشوکولی، ماهم پرې ځان ناګاره کړ، بياراغله لاس يې راکړ، ښکل مې کړه، بيايې په ډېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه په دواړو لاسونو کې زمامخ راونيو، راته يې وويل "زما پلاريې هم وژلی دی، او بيازمونږ کورته هم راغلی و، ماپه ګټه وويشتو" ماورته وويل "څوك؟" وې ويل"هغه سړی" ددغې ماشومې خبرې وې ،دورور غم يې او په عين حال کې نه همکاري ، پدې ټولومې څو،څوځله فکروکړ، دې خبرې ماته يو شك راپيداکړو چې زما وروريو تاجرو، دهغه له سياست سره څه ، که امر يکايانووژلی وای، وژنه به يې سياسی وه، ځکه مجاهدو او د حزب اسلامي پخوانی غړی و. شك مې پدې دليل و چې ددلاور په هکله مالومات داووچې هغه ددولت د ډېرو چارواکو سره اړيکې درلودې . او د سولې د راوستلو دهر ې هڅې فکري ملګری و. اوکېدای شي پدې وژل شوی وي چې ولې په کونړ کې د " جهاد" پرځای سوله او کراري غواړي. بله داچې کېدای شي پدې وژل شوی وي چې دده دډېرو جهادي کړيو دډېروخلکو سره اړيکي و، له رازونو او پټو ځايونو به يې خبرو اوددولت له چارواکو سره داړيکو په بنسټ به پرې دا شك شوی وي چې دی به رازونه دولت ته ورکړي. ددغو فکرونو او اندېښنو سره خدای خبر د شپې په کوم پهر کې ويده شوم . خو سهارداذان په غږ راپاڅېدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریم څپرکی:

د دلاور تــصـویـر

دسهار د چای څښلووروسته راته ددلاور ورور وویل چې "ملګرې دې غواړي له تګ نه مخکې ستاسره وغږیږي اوددې دپاره مودرته په کورکې یوه کوټه وزګاره کړېده" له حجرې نه یې ورسره روان شوم. دکور دلویې دروازې نه په لږواټن کې پرتې یوې خونې ته ورننوتو ددلاورورورراته وویل" تاسو اوس خپل کاروکړئ زه به مو یو سات وروسته احوال واخلم" او رانه ستون شو. دختیو جوړه کوټه وه خوپه چونه سپینه شوې وه، یوه سره قالینه هم پکې غوړېدلې وه . اتینا په یوه کټ کې ناسته وه، مخې ته یې یو وړوکی کورنی مېز پروت و. کاغذونه یې پرې خواره کړي و. ماورته په خنداوویل "سحر مونېکمرغه" وې ویل "ستاسو سره .....راځئ غو ښتل مې په ګډه خپله تګ لاره وټاکو چې چرته به ځواوڅه پسې به ځو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ومې ويل
"سمه ده! زما سره هم ځه خبرې شته چې پرې وغږېږو" مسکی‌شوه وې ويل "راځه نو بيا مې تر ځنګه کښېنه" چې کښېناستم وې وېل "رانژدې شه دامېز وړوکی دی چې دواړه ترې کارواخلو" بيايې وخندل "خيردی خپه کېږه مه په رانژدې کېدوکې دې نصيب شته" . زه غلی شوم. پوهېدم چې دپروني ټلېفون خبره کوي . ورته ومې ويل
- کاغذونه دې راسپړه.
- زماسره ځوخبرې دي اوخبرې نه بلکې فکرونه دي، مادډلاور له مېرمن سره خبرې وکړې . هغه هيڅ داسې فکرنه کوي چې وژنه دې سياسي وي. هغه وايي "روښانه خبره ده. دتجارت په نامه بيول شوی . پيسې ترې اخيستل شوي او له دې امله چې هغوی يې پيژندل وژلی يې دی. ځکه چې هغوی فکر کوو که ژوندی پاتې شي دغه پيسې ترې خامخا بېرته اخلي".
له اتينا مې پوښتنه وکړه "نو ستا ځه نظردی؟". وې ويل:
- ولې داسې نشو کېدای چې دوی يې کلك ترلي وای او ځومره پيسې يې چې ترې اخيستي ددې درې برابره يې ترې غوښتې وای. ماورته وويل:
- داخبره دې هم سمه ده ځکه چې هغوی هسې هم پدې پوهېدل چې ددوی داوژنې ښکاره کېږي.
- هو... خو دغه عکس ته وګوره.
مخامخ په کوټه کې ددلاور لوی عکس دېوال ته ځړېده."زه فکر کوم د مېرمن خبره به يې سمه وي. کېدای شي وژونکو همدغه فکر کړی وي چې که ژوندی پاتې شی دهغوی له سترګو خوب تښتولی شي" د دلاور غټو، غټو سترګو اوهډورې تنې ته مې وکتل داثبات سرمې ورته وخو ځوو هغې وويل" خو بيا هم ځو خبرې شته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلاورمجاهدو دجزب ا سلامي، طالبانو او د وهابیانو له ډېرو مخورو او د کونړ په کچه له پېژندل شویو څېرو سره يې پېژندل او اړيکي يې ورسره لرلې. اوددې تر څنګ ده له دولتي چارواکو سره هم پیژندل او د جزب اسلامي ډېر مشران پېژ دي،دوهابیانو يو وتلی مشر د ګوانتانامو په زندان کې دی . د کونړد طالبانو مشران هم یا پېژ دی اویا په زندان کې دی .

ددې تر څنګ خلك فکر کوي چې په کونړ کې د بمونو، چاودنو او مخامخ جګړوسر لاري همدغه ددولت له سترګو پټ جهادي او طالب مشران دي او کېدای شي دلاور دهغوی د ځای ځایګي په هکله مالومات لرل څرنګه چې دده ددولتي چارواکوسره اړیکې وې نو دهغوی سره به وېره وه چې ددوی پټنځایونه به وروښيي"ماترې پوښتنه وکړه چې "که سیاستوالو دوی وژل نو دومره لېرې بیولو ته يې څه ضرورت درلود؟ ولې همدغلته د سړك په سرېې نه وژل هم به يې سیا سي پېغام لرلای او هم به دوی له منځه تللي و"

وې ویل "ددې دپاره څو دلیلونه شته لومړی داچې دادپېغام واله وژنه نه ده یواځې یوه داسې سینه يې له منځه وړه چې رازونه پکې خوندي دي، او په سیاست کې ډېرې وژنې داسې کېږي. بل داچې هغوی غو ښتل قضیه له سیاسي نه جنايي ته واړوي.

ما تر ې وپوښتل "ولې....؟"

وې ویل "ځکه چې هغوی ددلاور سره ډېره خواخوږي لرله او نه يې غو ښتل ددوی کورنۍ لاپسې وځوروي ځکه چې سیاستوال دوی خپل ګڼل او د خپلونه دراولاړشوي ټپ درد ډېروي بل لامل يې کېدای شي داوي چې دغسې دکونړ دخلکو په نظر کې مخالف سیاست او ساستوال بې باوره کېدل خلکو به فکر کوو چې دوی خپل ملګري او دوستان وژنی. بل داچې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سياستوال هم د كونږ دي . دا ټول ولس ته مالومه ده چې پرېكړې دچاپه لاس كې دي او كه وژنې وشي نو خلك يواځې د مشرانو نومونه اخلي. اونن سبا حالات داسې دي چې سم اټكل يې نشي كېداى چې په كوم لوري به ځي اوكه دسياستوالو دغه ننني سياسي واك له لاسه لاړشي نو بيا به دسياست دپاره شوې وژنې په قومي او شخصي دښمنيواو ياستاپه وينا په پتنوواوړي .ځكه چې ستاسو ټوله ټولنه قبايلي ژوند لري او په قبايلي ټولنوكې تل همدغسې كېږي"

اتيناوويل "يواځې داخبرې نه دي نورې هم ډېرې خبرې شته چې دغور وړدي،يوه خبره چې ددلاورمېرمن يې حيرانه كړې وه داده چې هغې ويل ددلاور پلى مزل هيڅ نه خوښېده . ځان يې ترې ساته دجهاد ددورې له ختمېدو وروسته يې په يووخت له يوساعت نه ډېرپلى مزل نه كاوه. او بيا دغره مزل ته خويې په هيڅ ډول غاړه نه ايښوده . ما فكركوو چې ددې لامل به دهغه دوزن زياتېده وي . خو ددلاور مېرمن راسره ونه منله اووې ويل چې كېداى شي لامل به يې دګردې تكليف و. ځكه چې له درې څلورځلوزيات يې د پلي مزل په وخت په ګردو درد راغلى و. او دهغه درد سخت والي له پلي مزله وېرولى و. كه څه هم ډاكټرانو ورته ويلي وو چې اوس يې د ګردې ستونزه له منځه تللې خو دهغه له پلي مزل نه بد راتلل اوغاړه يې ورته نه ايښوده . نو هغه فكركوي چې تر سمه لامه پورې د پنځه شپږ ساعتونو پلي مزل ته ده څنګه غاړه كېښوده. داخامخا دداسې چالخوا مجبورشوى چې دهغه خبرې ورته ارزښت درلود او يا پرې ډېر كارشوى چې دى يې پلي مزل ته اړويستلى دى"

ماورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ستا په فکر داخبره ځکه د ارزښت وړده چې ښکاره کوي پلان سمدواره نه دی جوړشوی بلکې ډېر کارپرې شوې ا و ستا مطلب دادی چې ډېر کارپه لويه کې په سياسي پلانونوکېږي، غله له اوږده پلان څخه د خرپ اوترپ پلانونه ډېر خوښوي"

وې ويل "هو!"

- خبره دې سمه ده خوحتمی نده .

- ولې دافغانستان دجرمونو کچه تر دغه بريده رسيدلې...؟

- دلـته دوخـت قــدرنشــته هغـه مـجرم چـې په سـمه لام کې اوسېږي د استنبول دمجرم سره توپير لري.داستنبول مجرم کېدای شي يو کاغذاو قلم راواخلي، لومړی نقشه جوړه کړي بيا په نقشه کې ځايونه په نښه کړي. بيايې خوا او شا وگوري د هغه ځای څوچکره ولگوي . بيا ممکنه خطرونه له ځان سره وليکي بيادهرخطرنه دبچ کېدولپاره يوه لاروسنجوي او پدې فکروکړي چې داکاربايدکله او په څوبجو تر سره کړي. او له هغې وروسته په جرم لاس پورې کړي.خوسمه لاموال نه کاغذلري نه قلم يو چاته وايي چې راوايې ړوه، دومره ستا دومره زما نوريې په کيسه کې نه دی که د شپې ورپېښ شوکه دورځې.دلته داهم شونې ده چې يو واړه پلان ته دې په مياشتو، مياشتو لاروڅاري او لامل يې همدادی چې دی هم بل څه کارنه لري . بس داوړي يخ سيوری گوري اود ژمي پيتاوی.بياورته ډېره په ډېره اوړي، راوړي.راته يې وويل

" څه فکرکوې پدې پلان به هم ډېر وخت تير شوی وي"

ورته ومې ويل "ددلاور دمېرمنې خبروته په کتو خو سړی ويلی شي چې هو! ځکه چې پده ډېره خواري شوې .ډېرکارپری شوی نوهله ترسمه لام پورې رسېدلی دی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- څه فکرکوې چې دمجرمانو سره به وسلې وې که تشه هوايې پرې خرڅه کړې ده. ما ورته وويل فکر نه کوم چې هغوی دې وسلې لرلې... ځکه چې که وسلې يې لرلای نو بيادې وژنو امکان کم و،کېدای شي چې وسلې يې ورکړې وای.

اتينا وويل" زه چې څومره ستاسو په ټولنه پوهېدلې يم ستاسو ټولنه يوه قبايلي ټولنه ده که وژنه جنايي وي نو پدغسې ټولنه کې ولې له جنايتکارانو سره ددې غم نه و چې دوی به رسوا شي،اودڅو پيسو په بدل کې به ټول ژوندله وېرې اود مرگ له گواښ سره مخ وي.څه فکرکوې چې ددې لامل به دهغوی د سيمې لرې والی وي.خپلې سيمې اوموقيعت ته په کتو به فکرکوي چې دلته به دوی له دغه گواښ اووېرې نه بچ وي" ماورته وويل"کېدای شي چې دغه فکروي او يا دا لامل چې دوی له دې نه پخوا هم دغه ډول جرمونه کړي وي .دجرمونو ددنيا لوبغاړي وي او له دغې وېرې او گواښ سره لادپخوانه لاس اوگرېوان وي اوفکر کوي چې اوبه له سره واوړي څه يې يوه نېزه او څه يې دوه"وې ويل "کېدای شي خوله مالوماتو څرگندېږي چې ملخی د جــرمــونـودنيـاډېـرپـوخ لـوبغـاړی نـــه دی..."ورتــه ومــې ويـل "کــه پوخ لوبغاړی يې هم وي ډېرمشهوراونوموتی لوبغاړی نه دی.خودويم دليل چې دسيمې سره اړونددی ريښتياهم ملخی د سيمې دغه ځانگړنه نه لري"

هغې وويل "که ستا په وينادجرمونوددنياپوخ سړی هم وي نومهمه داده چې دژوندډول يې لا دمجرمانو نه دی اودعاموخلکوپه څېر ژوند تېروي.نوولې ورسره داغم او فکرنه و چې دی په يو رسواکېدونکي پلان کې ورکډ شوی او کېدای شي ډېر څه پکې وبايلي.پوښتنه مې وکړه "لکه څه؟"

- لکه دژوندډول،پولې پټي،او ان تردې چې خپل سر.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نو څه فکرکوې؟
- د ملخي ځېره او خیال مې بېخي فکرد سیاست په لوروړي.فکرکوم دی به چادوکه کړی وي.او داسې چا به دوکه کړی وي چې دی یې ډېرغټ اوداسې څوک ګڼي چې فکرکوي له لاسه یې هرڅه پوره دي،هغه به وعده ورکړې وي،او سیاستوال د خپلو موخود ترلاسه کولو دپاره دغسې وعدې ورکوي. همدغو وعدو اوژمنو به دی ډاډه کړی وي نور پلان به هغوی جوړکړی وي، ده ته به پکې دنده ورکړل شوې وي اوده هغه دنده تر سره کړې .او فکرکوم ددې دندې دتر سره کولودپاره ده ډېرکارهم کړی او ډېرې لارې یې کارولې او ازمویلې دي.ددلاوردمېرمن په وینا ده ورته ددویمې ښځې دکولو ټټروهلی وپه دلاور دغه خبره ښه نه وه لګېدلې نو ده ورته ویلي وو ما فکرکوو چې ته به هم زما په څېر ددویمې ښځې شوق کوې،ددوی په وینا ملخی دوه ښځې لري..اتینا مسکی شوه وې ویل "سبابه تاته هم څوک د دویمې ښځې ټټروهي، داخبره دې هم له مانه پټه ساتلې وه چې ستاسو په ټولنه کې دویمه ښځه کول هم دومره لوی عیب نه ګڼل کېږي"ماورته په خنداوویل "لږ تر لږه هغه څوک دویمه ښځه نه کوي چې لومړۍ یې دبل ملك وي"وې خندل "باوردباندې نشته" بیایې وویل "داسې فکرکوې چې دابه یوډول جنسي لالچ ورکول وي لکه زمونږ په ټولنه کې چې ځینې خلك دغه ډول لا لچ ورکوي خو دنکاح په بڼه نه بلکې دیوې شپې یا څه مودې دپاره یوبل ته دډېروستاینو او صیپټونوسره یوه ښکلې جینۍ ورډالۍکړي اودغه ډول پرې هغه څه ومني چې پرې منل یې غواړي"
ورته ومې ویل "کېدای شي ځکه چې زمونږ په ټولنه کې د ښځوسره دیوې شپې او یا څو شپوتصورنشته اودغه یوه لویه بداخلا قي اوګناه ګڼل کېږي نوځکه ځینې خلك ددویم واده خبره یادوي،کله،کله ښه پوهېږي هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې چاته وړانديزکوي دی به دغه وړانديز ونه مني خودغه ډول خبرې ځينې وختونه دنارينوو ترمينځ د شخصي او جنسي خبرو دپيل ټکی او يوه ښه پيلامه ثابتېږي چې په عام ډول يې سړي د خپلو جنسي غريزو د سړولو دپاره ديوې ناکامې هڅې په ډول د يو بل سره کوي"

اتينا وويل "يانې سړي خپلوکې هغه خبرې کوي چې په عملي ډول يې نــشي تــر ســره کــولــی" مــاوويــل هــو!ډېــرى وخــتــونــه د ښــايــسته او ښکلومېرمنوسره دليدوکتواو په بېلا، بېلو بڼودهغودياددولوکيسې کوي"اتينا ورسېده په خندايې وويل "کله چې سړي خپلو کې دزړه دغه غلاوې راوسپړي نومانا يې داده چې يو بل ته د ژوند رازونه راسپړي، او سره دوستان شي"ورته ومې ويل "هو! خوځينې وختونه اوځينې خلك" وې خندل" مطلب دې دادی چې مجرمان نه وي؟"

ماويل" هو! ځکه چې مجرم دسياستوال غوندې خپل هدف اوخپلې گټې ته گوري نورڅه ورته ارزښت نه لري" وې خندل" دکسين سلطان خبره خوبه دې له ياده نه وي وتلې چې قاتل انسان ته هم لکه دوچې ونې په ډول گوري لکه مونږ چې له وچ لرگي نه د کتابونو الماری جوړه کړو څو مره به خوښ يو،قاتل هم که دچادمرگ په بدل کې د خونې يو ور ترلاسه کړي همدغومره پرې خوشحالېږي"

ورته ومې" ويل د کسين سلطان خبرې مې ټولې يادې دي خوته په خپلو خبرو بيړه کوه چې ناوخته کېږي"راته يې وويل" سمه لام ته په لاره ددلاور د بل ملگري زړورخان دخپلوانوکوردی،دتره لوريې هلته واده ده.دوی دتگ په وخت هلته ستانه شوي"ماورته وويل "دستنېدو لامل به يې داوچې دلاوردمه وکړي اوځان په يو وار له اوږده مزله وساتي"وې ويل "ښايي يويې دغه و،خودوی يوه تمانچه لرله او له دغه کورنه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلاشينکوف ورسره راخيستی دی ،اود تمانچې تر څنګ د کلاشينکوف غوښتل ماته شك پيدا کوي،خوددلاورمېرمن زما دغه شك ردوي اووايي چې که دلاورته کوم شك ورلوېدلی وای يوقدم به هم وړاندې نه ووتللی ځکه چې وايي هغه د افغانستان له حالا توهم ښه خبرواودخپل ژوند په ارزښت هم پوهېده"ورته مې وويل"هغوی دکلاشينکوف دوړلو اړتيا غرنۍ سيمه ګڼي نه د کومې بدې پېښې اټکل" اتينا قلم په په خپله سره،پسته شونډه ايښی و او مازې سرېې دهو په ښه وښوراوه. ورته مې وويل "ځينې شکونه داسې وي چې زمونږ په زړه کې وي خو د ښه باور له مخې يې دشك په ډول نه منو" اوددې دپاره چې ځان ډاډه کړو، ډېر لږ تر تيبونه ورته نيسو. مخ يې راواړو او وې ويل "داسياست او جنايت سره ډېرغبرګ نه دي روان....؟"

"له بده مرغه همدغسې ده"

-او پدې پوهېږې چې ددلاور ورور هيڅ همکاري نه کوي؟

- پوهېږم

- لامل به يې څه وي ؟

- نه پوهېږم،

- نوځوبه؟

- "هو.. ..خوکونږ ته که په کونږ کې سمه لام ته"

- دواړوته، اوبهر راووته. هغه د دلاور دمېرمن خواته ورغله او زه د دلاور د ورور سره له خونې راووتم. له کوره چې بهر شو غلي غوندې يې راته وويل ستاسو دا فکر غلط دی چې مجرمانو دخپل جرم د پټولو هڅه نه ده کړې هغوی ان د شپې په تياره کې د خوړ په اوبو په وينو ككړې تيږې وينځلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دسمڅې سرته یې دګټیو لویه باره جوړه کړې ده ددې دپاره چې مړي ښکاره نشي او دتل لپاره پرې د ورکو نوم روان شي.

ځلورم ځپرکی:

دجلال اباد شــپه

مونږ ددلاور ورور دخپل یو دوست په ګاډي کې کښېنولو اوترې روان شو. اتینا چې په ځادري کی پټه وه په لاره یې ځوځل خوله داسې رانژدې کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څه خبره چې راته کوي،خو فکر به يې شوچې باجوړدی،اوديوې افغانې ښځې په دودکونړته روانه ده نو بېرته به غلې شوه. ماورته وويل "خير دی خبرې کوه ډرايور خپل دی ددلاور ورور راته ويل چې نژدې دوست يې دی"چادري ته يې اشاره وکړه.

بيايې وويل "سترګې دې نه وينم خبرې خوندنه راکوي" ماورته وخندل "زماسترګې نه وينې که زه ستا هغه نه وينم" په خنداشوه "والله خبرې پکې خوندنه کوي"

ماويل "بس بيانو غلې شه" له غاښي پورې به خبرې کوو.دغاښي له پاټك نه چې راواوښتو په يو بل پك اپ کې کښېناستو.دافغانستان ډېر ډرايوران مې ليدلي چې لومړی ډېر ښه سړي وي.خو چې سورلۍ ورسره وخېژي بياپرې ناوخته شي.اوبو څښلوته هم ګاډی نه دروي . له همدې وېرې مې لومړی موټرچلونکي ته وويل "مونږ درسره ځوخو ډېره بيړه مونشته او غواړو د غره لږسيل وکړو. که ځينو ځايونو کې چې مونږغواړو ودرېږو راسره ودريدلی شې خو سمه ده که نه شې درېدلی نو بيا زمونږ او ستا جوړه نه راځي"

داسړی ډير بد نه و اويابه سورلۍ نه پيداکېدې وې ويل "غم مه کوه،چرته چې ودرېږې صرف غږکوه".

لـه غـاښـي نـه چـې مـوټـه شـېـبه مـزل وکړ،يـونـاو غـونـدې مـخـې له راغی،هسې خو داغر ځای،په ځای له ناوونوډك دی ،خوددې ښېګڼه داوه چې اوبه هم پکې رارواني وې.

مخې ته يې يو سړی ناست و. پيکوړې يې پخولې چې ماوليدې ومې ويل "لـکـه چـې داهـغـه لـومـړی دود دی ويـنـوچـې لـه پـاکـسـتـان نـه رالېږدېدلی دی"موټروان هم پوره لوښی و راته يې وويل "پيکوړې له

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکستان نه، نه دي راغلي، د هندوستان نه راغلي دي، پوهېږې چې مشهورې پيکوړې چرته پخېږي؟" ماويل "نه! که تا خوړلي وي راته يې ووايه" وې ويل "په جلال آباد کې ددرمسال تر ټنگه چې پخېږي،يو هندو يې پخوي" ماورته وويل "نو همدلته مولږ ودرووه. له موټره راکوزشو.د پيکوړو ماما نه مې پيکوړې راواخيستې او په ناو کې ښه وړاندې لاړو،هلته دوه لوېې،لوېې گټې وې چې ددواړو په منځ کې اوبه رابهېدې ،په يوې لوېې تيږې کښېناستو او د پيکوړو په خوړلو موپيل وکړو.اتينا ته مې د پيکوړو شجره نسب بيان که چې دچېود اوړو نه پخېږي. او بيا مې ورته وويل اوس شخوند هم وهه او خبرې هم کوه، ځادري يې لاپخواپورته اړولې وه،بوټونه يې هم وښکل،سپينې ډبوسکۍ،ډبوسکۍ پښې او سپينې ،سپينې پنډۍ يې ښکاره کړې ، پښې يې اوبو ته ښکته کړې د ښه شيطان ماشوم غوندې يې ورو،وروپه اوبو کی ښوځولې چې سپينې اوبه يې شيندلې او په نازيې وويل.

ښه نوڅه فکرکوې چې سمه لام ته به تلل ټنگه وي ؟"

ورته ومې ويل هغه شعر دې اوريدلی دی چې" سر چې په تلي کې ږدي وېره له چانه کوي". وې ويل يانې تلل به سر په تلي کې ايښودل وي. ورته ومې ويل "خو مالومه خبره ده دلته دخپلو افغانانو خير نشته نو ته خولا انگرېزه يې " وې خندل "يانې هر سپين پوستی انگرېزدی" ماويل "هو! اوکه انگرېزنه وي د انگرېزپه خوا خو ولاړدی" وې ويل "رښتيا ووايه افغانان به ماته د انگرېزې گومان کوي اونور افغانان لاپرېږده دخپلې مور خبره کوه، چې هغه به مې هم انگرېزه گڼي؟"

ورته ومې ويل "په لومړي سرکې خو،هو"

- اوبياوروسته ...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بیاورسته نو پښتانه له ترکیانو نه ډېر له پخوا څخه خبردي.
- هغه څنګه...؟
- رحمان بابا(رح) خبرکړي دهغه داشعر خومې درته ویلی و چې. (یود ترکو بې نیازي بل عاشقي شوه+په پر هر باندې مې بل پرهر پیداشو) ښا! رحمان بابا به ترکه پېغله چرته لیدلې وه.
- نه پوهېږم خوښه ترې خبرو اویابه یې له خوشحال با با اورېدلې وه.
-هغه هم یاده کړې؟
هو خو صیپت یې ورله ندی کړی.

- څنګه . ..؟ شعریې درته یاددی.
هـوواپـي،"پـښـتـنې جونـه مـې ولـیـدې پـه سـتـرګـو+ څوك چې تـرکـې د خـطاسـتـایـي خـطـادي"
په خنداشوه وې ویل "دایې هم د ترکو نجونوصیپت کړی دی"
- څنګه یې دترکو صیپت کړی دی،صیپت خویې د پښتنو نجونو کړی دی؟
ددې نه مالومېږي چې خوشحال خان بابا هم یو څه قوم پرست و.
په خنداشوه قوم پرستان خو ټول یئ او ټول انسانان یو څه دغه تومنه لري خو دترکونجونو صیپت یې ځکه کړی چې ترکۍ یې دنمونې په ډول راوړي؟ لکه ستاسو په ټپو کې چې ډېر ځله دغه شی لیدل کېږي .
- لکه څنګه..؟
- په مسکایې وویل "لکه د نجونو ونه چې د چنارسره پرتله کوئ (له چنار لوړه دې ځواني ده+ مهرباني ده که کـوکۍ راکـړې مـیـنـه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې لنډۍ کې که وګورې مین دخپلې محبوبې ځواني له چناره لوړه ګڼي خودغې دعوې د چنار لوړوالی راټیټ کړی نه دی بلګې لاپسې لوړ اودنګ ښکاري.

په خندا مې ورته وویل "مهر باني ده......"

- هغه هم په خندا شوه وې ویل "لکه څنګه چې ددغې لنډۍ خالق په ټولو حواسو د چنارلوړوالی منلی و" ځکه یې د خپلې مینې لوړوالی له هغه پورته ګڼلی، همدغسې خوشحال بابا هم د ترکو ښکلامنلې وه نو ځکه یې پښتنې ترې لوړولې.

غلي غوندې مې ورته وویل "دترکو ښکلاخوزه هم منم"

- په ترڅ یې راته وکتل .

پوښتنه مې ترې وکړه "خلك مصرۍ جونه هم ډېرې یادوي پوهېږې چې ولې" په سترګوکې مسکۍشوه.له قده لوړې دي،ستاسودلنډۍ په وینا " له چنارلوړې یې ځوانۍ دي"

ماویل "لکه ستاغوندې...؟"

زلفې یې څنډ وهلې "لکه زما غوندې او لکه ستاد کونړدنښتروغوندې"

- خوزماله لوړې نه غونډه،مونډه ډېره خوښېږي .

- ته د لوړې نه خبرنه یې.

- څه ټال خوپکې نه اچووم.

- په پښویې اوبه ووهلي دارې یې وکړې.وې ویل (داغونډکۍ ټوله ګاڼه شي+څانګه چې نیمه راښکاره شي خوند کوینه).....

ښه شی ښه وي نو، مابه څه د غونډکۍ صیپټونو ته دلیلونه لټول بې ځوابه شوم. اتینا هم راپاڅېده اوزه هم ورپسې راپاڅېدم . څادري یې راښکته کړه ،

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وې ويل

"په ښځو ډېر ويرېږئ چې څوك به يې درنه وخوري په څادرونوكې يې رانغاړئ" او بيا د ګاډي په لور روانه شوه.

مونږ په كونړكې ايسارنشو،جلا ل اباد ته لاړو. مازديګر مهال جلال اباد ته ورسېدو،اتينا ته مې وويل

"په ننګرهاركې مې دترورکوردى. اويو ښه ترورزى هم لرم چې دټول ښه والي سره يوه ستونزه لري، ډېرزرخپه كېږي. اوكه خبر شي چې ترننګرهاره راغلى يم نو د بوختيا دليل مې نه اوري اونه يې مني"

وې خندل

"له ونې به غونډ،مونډوي" ورته په خنداشوم بېخي لكه چې ليدلى دې وي ، وې ويل

"هسې د غونډو،مونډو صيپتونه كوې كه زما غوندې لوڼ،دنګ واى كله هم نه خپه كېده" بيايې وويل

"ځه! ښه ده چې تاته د"چناروني" ښېګڼې څرګندې شي درسره وبه يې منم چې ته پاتې شه ،دخپلې ترور او ترورزوى سره خواله وكړه اوزه به كابل ته لاړه شم"

اتيناله لاړې نه پېغام وركړى و،سيده هوايي ډګر ته لاړو، يوه فوځي الوتكه د الوت لپاره تياره وه، اتينا وروختله اوزه ترې بېرته راستون شوم د ترورکورته مې راغلم. خودترورزي سره مې،د نوركله په شان ترناوخته د خواله وس او سبك راپكې نه و ستړيامې بانه كړه كټ مې غولي ته راښكه او ښهٔ دروند پكى مې سرته ولګوو لكه چې ترورزى راباندې پوهيدلى و كټ يې راله جوړوو او غلې غوندې يې زمزمه كوله چې"ادم خانه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرسي کټ مې راکاږه دالان ته+ ماله خوب نه راځي کټ مې راکاږه دالان ته"

سندره مې اورېده خو ځان مې غلی کړ،پوهېدم چې که په خبروکښېوتم نودفکروخت به ونه لرم. اوماډېره ضروري گڼله چې دپلان په ارروانو پړاوونوغوروکړم. اتينا د پلان مشره وه خوددې مصرې په شان چې "غم دی دلالي په سر مسته دې تازه گرځي"هغې خو ويل ځه يارشته دی. څه به کوي. او پدې يې هم باور درلودچې سربه ورکړم خوهغه به ورنه کړم، غم او سرخوږی ټول زما و، زه خوله خپلې ټولنې او سيمې نه ښه خبرووم او پوهېدم چې ترسمه لام پورې تلل او بيا هلته پلټنه کول، اصل قاتل مالومول او بيا ترې د قتل علت او لامل پوښتل اوبيا په دوه کسه داهرڅه تر سره کول،دانويو د خندا وړاواحمقانه پلان و. هغه څوك چې شك پرې کېږي يادجرمونودلويې دنيا لوبغاړي دي او يا دهغه سياست د شطرنج مهرې دي چې لوبغاړي يې د زبر ځواکونو په وړاندې والاړدي. هغوی له ورتلل او بيا ترې د اپلټل چې وژنه موکړېده، خو ولې مو وکړه ...؟ چادرته ويلی وو که پخپله ....؟ پدې فکرونو د شپې په تياره کې ښۀ خندا راغله .له ځان سره مې لږه شېبه وخندل بيا مې ځانته فکر شو. په کټ کې ستوني ستغ اوږد،اوږدپروت وم ، يکی مې سرته غربده چې له هوانه يې شور ډېر و. پښې مې وروغوندې يوه په بله وسولوله فکر مې شو چې ما شوچيچلې دي، پورته اسمان ته مې وکتل د ستورو په موقيعتونو او خريته هم نه پوهېدم چې وخت راته څرگند شي ، دغني خان شعر رايادشو چې وايي ." سپوږمۍ شپول وهي گډېږې+اودستورو لاس پړقيږې+اوس ښکاره شی اوس پټېږي+دوريځوپه گلزار+غني ناست د سيندپه غاړه+دغمونوترې تاوجاړه+څه به کړي سپوږمۍ اوواړه+څه بوډافقير څه يې سېتار"

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندېښنه هم عجب شی دی ، کاراو پلان هرڅه رانه هېرشول فکرمې له ستورونه د ستورو علم (نجوم علم) ته لاړ د یو ملګري خبره رایاده شوه. هغه پدې حدیث خبرې کولې چې وایي "علم دومن ورکه متاع ده چې چرته یې پیدا کړه تر لاسه دې کړي"ویل یې زمونږ نه دغه متاع په ستوروکې ورکه شوه. زمونږه عالمانو دنیا پرې ایښې وه د ستوروپه علم کې یې نوې ، نوې لاس ته راوړنې کتلې او د یورپ د عالمانو فکر ځمکې ته و.پوهېدل چې ژوندپه ځمکه کېږي او که ژوندستوروته لېږدېږي هم له ځمکې به ځي نوهغوی څه کول.. ؟ هغوی په ځمکه په بېلا،بېلو وختونو پسلونه کرل، بیایې ورته په بېلا،بېلو وختونو اوبه ورکولې،د هرپټي د کر او اوبه خور نېټه یې د ځان سره لیکله د کال په پای کې یې پرې فکرکوو چې کوم،فصل ښه حاصل ورکړ، اوبزګرانوته ښایي د کومې لارې سپارښتنه وشي، هغوی ددغو تجربو پر مټ له ځمکې نه ستوروته ورسېدل او مونږ له ستورونه ځمکې ته راوغورځېدو.

پدې فکرونو، فکرونو کې خدای خبرکله ویده شوی ووم خو سهار راپاڅېدم ترورزي مې په خنداوویل

"هیڅ د عشق له غمه نه دي برابر غمونه کل+چې د یار فراق دې ووځ دغه دي د خدای وهل"

پسې ورغبرګه مې کړه

" په جومات کې مې ونه موند په مکه کې رانه ورك شو+ خدای مې زړه کې راپیدا شو چې مې مخ دیار کړو ښکل"

ورته ومې ویل

" کاش! چې د عشق غم خووای. څومره ښاغلی غم او څومره خوږ درد" په خندا شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

" داسې خوږ درد لکه ددوه ورځوپه زاړه پر هر چې د سپین باز په سپینه بڼکه ورو،وروتاوده ملهم راکاږې چې هم دردکوي هم خوند"

پوه شوم چې دمیني ددرد په هکله یې زما نظرراته تکرارکړ. دسهار چاى ته ناست وو چې د اتینا زنګ راغى وې ویل

"نن ورځ به مونږ د سبادپاره پلان جوړوو، زه به سبا سهار اووه بجې په ننګرهارکې یم .همدغلته به سره وینو خوکه تر بیګاپورې ماله خپل راتلونکي پلان څخه خبره کړې ښه به وي"

ماویل

" سمه ده! تر مازیګره به زه هڅه وکړم چې دراتلونکي پلان منځپانګه په ټلیفون یا برېښنالیك درولېږم.

له چاى څښلووروسته مې تروږځي ته وویل

"غونډه،مونډه څرګندجانه! تاسو خپلوکارونو پسې ځئ په ځمکه خواره شئ اودخداى فضل (رزق) ولټوئ او زه به همدلته پدې حجره کې دفکرنیلی وزغلووم"

وې خندل

"پوهیږې چې فکر ترذکره لوړدى"

پنځم څپرکى:

دپـلان جـوړول

ماته دیوډېرګران "مشن" پلان جوړول وو.داپرېکړه شوې وه چې سمه لام ته به ځو،دانو بدلېداى نشوه ...؟اواتینابدلول هم نه غوښتل، خوزما کار پدې غورکولو و، چې کومه لاره به غوره وي. زمونږ سره درې لارې وې .یوه داچې دملي اردو عسکردځان سره ملګري کړو اود هغوى په زور په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول کلي قبضه وکړوګنډېری،تبرګی اوانډيوالان يې ونيسواوبياترې پوښتنې ګروېږنې وکړو.خوکه مونږدملي اردو ځواکونه له ځان سره بيايوبيادهغوی په مرسته له ټول کلي چاپېربېرواوبياپه کلي کې دمجرمانو لټون کوو.نوددې لپاره پکاروه چې يوداسې کس هم د ځان سره بوځو چې ګنډېری وپېژني.داسې کس ملخی و،خو په ملخي ځومره باورکېدای شو چې ګنډېری به راښيي او بل داچې بيانوزمونږ ضرورت ځه و.داتينا سره همدغه پوښتنه وه . چې ولې دملي پوليسو په زور مجرمان د شيګل ولسوالۍ راونه غوښتل اوبل داچې دپوځ او پوليسو دځواکونو تلل هلته له خطره خالي وو ځه،هيڅکله نه،هره شېبه ددې شونتيا وه چې دوی په کومه ناځاپي او نه پلان شوې جګړه کې ونښلي.اوداهم مالومه ده چې دغره ددغه پاس سرنه د مجرمانو راوستل اسان کارنه و. د شيګل دځارنوال خبره هم سمه وه چې ويل يې مونږ نه غوښتل پدې ډول مجرمان وترهوو چې خپله سيمه پرېږدي.ځکه چې پوهېږو راوستلی يې نشو.هغه غردی . په غره کې ځوساته پلی مزل دی. اوددومره مزل نه وروسته که زمونږ پوليس ورورسيږي او هغوی ديوې ونې ياغنې شاته شي پيداکول يې بيا اسان نه دي. دا وړانديز زما په نظرهم د عمل وړنه و اوپه لومړي سر کې مې پرې کرښه راښکله. بله دغور لاندې لار چې اتينا وړاندې کړې وه داوه چې په يوه هلي کاپټرکې لاړ شو دوه، درې وسله وال ساتونکي د ځان سره واخلو، له کلي نه يوې ګوښې ته کوز شو اوبيا کلي ته ورشو. پدې کارکې ځوستونزې وې يوه داچې دايوه غرنۍ سيمه وه دهلي کاپټر کښېناستل پکې ګران او يانا شوني و. دهغې داواري لار داوه چې مونږ په رسيوله هلي کاپټرنه راکوز شو. خوپه لويه کې هلي کاپټر ځه ستونزې لرلې، کېدای شوه چې دسيمې خلکو مونږ ليدلي وای اوزمونږ په مشن يې د"کمانډو د عملياتو"يا"commando action"

(c) ketabton.com: The Digital Library

گومان کړی وای او لکه د کندهار غونډې چې دامریکایانوډېرکماندو عملیات ددوی په ډېروځاني زیانونوپای ته ورسېدل او بلکې ناکام شول همدغه شان داهم زمونږ د ژوند په ختمېدو پای ته رسېدلي وای.

زمونږ سره درېمه لاردا وه چې دوه په دوه د کابلیانوخبره چکرزده ، چکرزده او دلرنووروېو په ژبه په گپ،شپ روان شو په لاره سره خبرې وکړو،دیخو چینواوبه وڅښو،ټیټاقې،ممانې اوگورگورې وخورو،خوله ،خوله شو او د سرویسونو او اورگاډو د مزل نه وروسته په پلي مزل کې هم یو بل ښه مالوم کړو. خو پدې کې هم ستونزې وې لومړۍ ستونزه خو د پلي مزل وه .خو یو څه په ځانونو ډاډه هم وو،په ترکیه کې مو دوه ځله په یوه ځنگل کې مزل کړی و، څوساته په ښکار پسې گرځېدلي وو. اویوبل ته مالوم ووچې په اسانۍ تر سمه لام پورې رسېدلی شو. بله ستونزه دا وه چې هلته نو څنگه لاړشو. وایي چې څنگه غرهغسې کربوړی.ددغو غرونو خلك خوښکاره مالوم وو، هم یې ښځې هم یې نارینه ،ډېری یې په خوارځواکۍ اخته دي او که خوار ځواکي نه وي نو هسې هم د غرونو خلك ډېر مزلونه کوي،کارونه کوي څرېبړې نه اونه خېټې لري او همدالامل دی چې د لوړفشار اوزړه ناروغۍ پکې ببخي کمې دي.

ماهنداره راواخیسته،پکول مې په سرکړ خوپوهېدم چې دابې ځایه هڅه ده دبڼې بدلول دومره ساده کارنه دی. بڼه بایدداسې بدله شي چې پخپله هم درته ځان بل ډول انسان ښکاره شي. خو پکول زمابڼه سیمې ته رانژدې هم نه کړه ښه یې لرې کړم، ځان راته داسې وبرېښېد لکه په ژمي کې چې په پېښورکې دشلم گرېډافسرته گورم پکول مې لرې کړ. ځان مې پرېښود، اوداتیناپه غم کې شوم چې زه خوبه د ځان سره څه وکړم خو اتینا به څنگه بدلوم. دغه سور،سپین مخ،دغه زرکینې سترگې دطلاوو په رنگ خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوده،کوده زلفې د چنارغوندې هسکه ونه ، سپينې متې ، نرۍ ګوتې او لا اوږده نوکونه دابه نو ځنګه بدل کړم .

زه لاپدې فکر کې وم چې زنګ راغی،سټيلايټ مې د کوټې له کړکۍ نه راواخيست اوبهر ووتم د منلوتنۍمې کښېکاږله چې د بريالي غږ مې واورېد. په خندايې وويل "مبارك دې وي په کونړکې ګرځنده ټليفون کار پيل کړ. ماويل چې لومړی زنګ پرې تاته ووهم" ورته خوشحاله شوم ماويل - "داخودې ډېر ښه کاروکړ. زه نه پوهېدم چې ستاسره ځنګه اړيکي ټينګې کړم بيامې ورته سمه لام ته دتګ درې واړه لارې اوپه دريـــو واړو کـــې پـــراتـــه خـــنـــډونـــه لـــنـــډ،لـــنـــډ راوســـپـــړل"

وې ويـــل

-"نـورکـارسـتـاسـواوپـرېـکـړه هـم سـتـاسـو چـې ځـنـګـه مـو خـوښـه وي. خـو زماپکې يو وړانديزدی چې دوه تاسو دريم يې زه، که په هر ه لاره اوله هرې لارې ځئ يو به در سره زه يم"

ورته ومې ويل

– "زه ستا دوړانديز سره جوړنه يم او په کلکه يې ردووم"

راته يې وويل

-"زه کله هم داسې وړانديزنه کووم چې ځوك يې رد کړي.ددې وړانديز د ردولو حق نه درکوم"

- نه! دې کې سل خبرې راځي.

- په چا.....؟

- ځوك چې ځي په هغو.

-اوکه زه درسره نه يم بيابه ترې تاسوبچ يئ .....؟

- نه ....خومونږ نه غواړو د پېښوبداغېزپه تاهم وشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوپه تاسو چې کېږي.
- مونږ خو پکې دغه هر څه منلي.
- ولې......؟
- خودنده موده ،غاړه موورته ایښې.
- زما هم دنده ده ،خو ستاسورسمي دنده ده او زما اخلاقي اووجداني.
- ستاداحساس نه مننه ...... د ټلېفون په اوږ دولو دې بې ځایه خرڅ مه کوه.
- سرمې مه راپړسوه همدغه وروستۍ خبره ده.
-که مړشې ښځه دې کونډېږي.
-اوستاهغه چې کونډه شي داخیردی....؟
- زماښځه کوم ده؟
- ولې داچې درسره گرځي،ماخويوځه ځکه کړېده،ته خو تش دسبا په امید شپې تېروې.
- ورته په خنداشوم. "ځنگه چې دې خوښه وي"
-همدغسې مې خوښۀ ده او ټلېفون يې بند کړ.
دبريالي له ټلېفونه وروسته مې څه شيبه فکروکړ.
پوهېدم چې دی راسره ډېره مرسته کولی شي. زه خو لومړی پاکستان او بیا ترکیې له کونړ نه بېخي بې خبره کړی ووم. یواځې دهغه چانومونه مې په زړه وو چې پلار مې په کيسو او نکلونو کې راته یاد کړي وو او یواځې هغوی مې پېژندل چې د هجرت په مهال مې په پاکستان کې لیدلي و. کونړ ته څو ځله له پاکستان او بیا له ترکیې نه درخصتۍ په مهال راغلی ووم خووایي د جولامنډه تر موگي پورې وي زما هم منده تر بريالي پورې وه،دزړه يار مې و او دزړه خبرې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره کېدې . دهغوی کــورتــه راغلــی يــم، شپه نيمه مې کړې په جاله کې په سيند پورې وتی يانه پورې وتی، دشنې شولګرې په چکړو پولو په سهاريامازديګر لړ ګرځېدلی او يامې دبريالي سره جال اخيستی د شيګل په خوړ کې مو کبان نيولي او شپه موپخپله پاخه کړي اوخوړلي وو. نورله کونړ نه همدغسې ناخبره وم لکه اتينا. او د بريالي خوله هجرت نه وروسته دايو لسم کال و چې په شيګل کې اوسېده ، له هرې ونې غنې اوله هر غر او کر بوړي خبرو. مونږ دده له دغې پوهې نه کاراخيستلو ته اړوو. مونږ نور ځايي خلك هم پيداکولی شول خو خبره د باوروه ، هغه خلك چې انسان وژني هغوی ته ټول انسانان يو برابردي. ښه بدپکې نه ګوري که پوه شي چې يوله بل نه په مجازي ډول لوړدی، دښه حيثيت او مقام څښتن دی دهغه په مرګ لاډېرفخرکوي. نو پدغسې حالاتوکې له مونږ سره دوه لارې وې . ياداچې دبريالي نه مرسته وغواړو. او ياله هيچانه مرسته ونه غواړو.

خوماپه هيڅ ډول له بريالي نه مرسته نه غوښته اودليل يې ښکاره و مانه غوښتل د خپلې دندې او دخپلې"نازولې"ددندې دپوره کولو دپاره خپل خوږ دوست خدای مه کړه له لاسه ورکړم . زه نه پوهېدم څه وکړم .ټلېفون مې همغسې په لاس کې وو.

دبريالي خبرې مې بيا، بياپه غوږ کې انګازې کولې او پدې مې باوردرلود چې هغه به له خپلې خبرې وروسته نه شي، دهغه دوروسته تللو يوه لاروه او هغه دا چې مونږ دقضيې نوره پلټنه بنده کړو.اودابه يوه ډېره بې خونده پرېکړه وه. همدې ته زه له ترکيې راغوښتل شوی ووم او اتينا ته خونه پوهېږم ولې له خپله ژونده هم خوړه وه. بس بسم الله مې کړه اتينا ته مې زنګ ووهو. اوورته ومې ويل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بريالى غواړي له مونږ سره لاړشي.

اتينا چيغه کړه

– oh Great څومره ښه! بريالي ته مونږ ډېره اړتيالرو. بيامې ورته وويل

-"زه يې په تللو خوشحاله نه يم"وې ويل

"ستاپه اندېښنو پوهېږم خو باورلرم چې دهغه تگ به دغه اندېښنې راکمې کړي" بيايې وويل

-"که بريالى راسره ځي نومانىداچې تادرېمه لارخوښه کړېده" ماويل

-"هو!..... درې واړه به ځو، خودتگ لپاره ورسره دضروري شيانو د برابرولو دنده د چاشوه؟"

-" زما"

-"لاس کړی (زولنې)ورسره خامخاراوړه"

-"په زولنو ځان ترې ،که څه پرې کوې"

- "زما ترلو له دې زلفې بس دي خونوربه څه به برابرکړې."

په خنداشوه

- "څه چې ستاپکاروي"

- ورته ومې خندل "بيانو ورسره د کارولوواك هم غواړم"

- وې خندل "واك يې د پخوانه ستادى. خوزړه به درله دروړم ،ته زړه نه لرې"

-زړه مې دردکوي. پرهرېې خوله وازه کړې ده .

-"دسپين باز په سپينه بڼکه پرې تاوده ملهم راکاږه ".

-"دسوا پااوټکورغواړي".

-"زړه دې له کومه کړو....؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "زړه نه دی ژبه ده "

-ژبه چادرکړه .....؟

- "مينې!"

دخندانه شنه شوه!

-" لکه چې حيايې درنه واخيسته ، ژبه يې درکړه او ټلېفون يې بندکړ"

شپږم څپرکی :

دبـريـالـي مـېرمـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

قضاماسپښين د اتينا زنگ راغی وې ويل په ننگر هارکې يم ماويل د مخابراتو څلورلارې ته راشه . زه درووځم.له ترورزي مې اجازه واخيسته او ور ووتم،کتل مې اتينا په يوشخصي لينډ کروزر کې راغله ، گاډی مې مخې ته ودرېد، ډرايور ترې راکوز شو، ماويل چې ښه راغلاست ته راکوزشو. هغه رخصت غوښت، بس ماويل "چې ځې په مخه دې ښه نو زه به څه ووايم" وختلم گاډي ته کښېنا ستم، اتينا ته مې ښهٔ راغلاست ووايه مخ يې رانژدې کړ،له لرې مې د شونډونه يو چړپ وويست چې د ښکلولو غوندې غږ يې وکړ او گاډی مې روان کړ،غلي روان وو،خبرې مو نه کولې چې اتينا خاموشي ماته کړه، وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" ډېر تریو روان یې "

- ماویل" دلارې امنیت دډاډ وړندی،همدلته یې څو ورځې مخکې ستا سو یو وطنوال انجنیرتښتولی و،

رنګ یې سور شو،تندی یې تریو کړ

-" عجیبه ولس یئ کور هم درله جوړوي او وژنی یې هم بیایې وویل

- "چې هرڅه وي وي به،که خپله دې خوله نه وازېږي دغه میرات مړی ټیپ خوولګوه"

" ټیپ مې ولګوو خوخیردي خپه کېږه مه دامخامخ دڅوکی بازاردی. مولی به پکې راواخلو"

هغه نه پوهېده چې د خدای په دومره نعمتونو کې مولی ولې یادووم .

ورته ومې ویل د څوکی مولی ډېرې مشهورې دي. په څوکی کې مې مولی راواخیستې د ګاډي وروستي سیټ ته مې ور وغورځولې او بیا مې ګاډي ته پونده ورکړه،په خنداشوه

- "بس چې کوم ځای دې خوښ شي یونوم پرې کېږدې،ابشارونه یې سندریز کړې او غرونه یې شاعرانه، مخکې څومره کلي اوستاسو په ژبه "ښارونه" تېرشول خو نومونه دې هم ورله وانه خیستل" پوه شوم چې ما راګړوي،ورته ومې ویل

-"لومړی خوراته داووایه چې زمونږ ژبه یې څه مانا؟" په ټوکویې وویل

-"دوه دوکانونو ته هم ښار وایئ"

-"ښه نو! دجلال له ښاره چې په پل راپورې وتو،ورپسې بهسود ولسوالي وه، ورپسې چې دې د اوبو مست لښتي اوشنه توتان ولیدل دغه دخېوې ولسوالي وه"

وې خندل "ښه،دغه خېوه شوه،او بیا"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بیا نورګل"

-"او بیا"

-"بیا دڅوکۍ"

-"په هغه یو خوړ کې چې دې پورته وکتل هغه کوم ځای و"

ورته په خندا شوم

-"دظالم لورې، نه مې پربېږدې،زه چې دا غلی را روان وم،رښتیاله وېرې غلې نه وم،په خپلو ادبیاتو کې مې ددې سیمې په بیا،بیا یادولو فکر کاوه داڅوکۍ چې نه غر لري،نه ابشار،د درمند غوندې اواره ځمکه ده،دسړك په دواړو خواو داڅو دوکانونه اوهوټلونه پراته دي خو دکونړ په شاعرانو ډېره ګرانه ده" هغه بیا په خندا شوه

-"ښه ده چې شاعرنه یې،په غرونو او ابشارونو پسې به ګرځېدې،ددې سیمې شینوالی پخپله دې ته دښکلایو لوړ مقام ورکوي"ماویل

-"ښه،چې څنګه یې ګڼې خو ټیپ ته غوږ شه"

په ټیپ کې نغمې ویل

-"په ننګرهار کې سړکال پاتې شو ګرمۍ ته +بیانه راځینه وړکي څوکۍ ته + دڅوکۍ هسې نوم بدنام دې+ مازدیګری دسرکاڼو مزه کوینه+بیانه راځینه وړکي څوکۍ ته" بیامې ورته وویل

"ماچې په کوم خوړ کې پورته وکتل همدغه بوډیالۍ وه،له سړك نه چې لږ پورته ورشې دبوډیالۍ کلی دی،او دبوډیالۍ توتان ډېر مشهوردي ، چې دجینکو سیل ته زړه وشي نو بیا وایي چې.

((ادکې مورې ماڼو له ځمه+دبوډیالۍ توتان ږلۍ وهلي دینه+ماڼو له ځمه))

او دجهاد په وخت کې لومړی ولایت کونړ و، چې دمجاهدو لاس ته ورغی،نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا پسې چا داجوړه کړه چې "املې نه پورته بوډیالی ډېره ښایسته ده+ دمجاهدومنطقه ده."

"تاخو دجګړې دوختونو دکونړ یوه بله لنډۍ هم ویله،هغه څنګه وه"

-"داسمار واله"

"هو،زه یې رایادوم" لږ فکر یې وکړ بیایې وویل

"راځئ چې دامېړونه پرېږدو+اسمارله نوي ظابطان راغلي دینه"مونږ لا دا خبرې کولې،کړپ شوټیپ کیسټ راوویست چې بل کیسټ مې ورواچاوه دسردارعلي ټکر وخوت،چې دغني خان شعر یې دزړه له تله راویسته.

که په شګوکې ژوندون وي ربه بومې ځه صحراله + که سوداکې ناز او رنګ وي مامریی ورکړه سوداله +که هلال پېغام د نور، دخندادرښانه وي+ماته غوره توره شپه ده ډېره،ډېره له هلاله+که دژوندمطلب بل نشته+بس ژړل اوسوځېدل دي+داخپل جوش په ببړته واخله+داخپل هوش په ببړته واخله+زه پټنګ ستاپه رڼایم+مین ستاپه تورو نه یم+که کافر که مسلمانیم+یمه ستادنورو نه یم......

اتینا دغني خان شعرته فکر وړې وه. وې ویل

-"عجیب حالت لرم" ماویل

-"ولې؟" ویل یې

-"دزړه کړکۍ مې د اسمان لورته خلاصې غوندې شوې"

ورته ومې ویل "تاسوفکر کوئ چې په تصوف کې ډېر وړاندې یئ" وې ویل

- "دده اودرحمان باباڅه توپیردی...؟" ماویل

- "دلته هم هغه خبره ده چې وایي"منزل دټولو یودی خوسفر جدا،جدا" سدده اود رحمان بابامنزل یودی لارې یې یوڅه سره جدادي.درحمان بابا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله،کله ملايي راوکټېږي، ملا شي او د ملیانو غونډې نصيحتونه اووعظونه کوي. خو دغني خان ملابدراځي،بد ردورته وايي او خپل رقيب يې ګڼي، خپله پدې نظر دی چې هدف دده او د ملايودی. لکه چې وايي.
نورمقصدزمونږه يودی+دژړاځای موشريك دی+يوارمان ددواړو زړه کې+کړي جدا،جدا اظهار.

خوبياځان له ملابرګڼی ځکه چې فکرکوي دده دنده له ملا اوچته ده، ملاڅه کوي؟ عام خلك دجانان په لوربيايي، په وعظونو،نصيحتونو اووېرولويې بيايي او غني خان خپله دنده دهغو سرکښو خلکو بيول ګڼي چې د ملاپه خبره غوږ نه ګروي.

نوځکه وايم چې دده او رحمان بابامقصداومنزل يوخو لارې يې کله سره ګډې او کله سره جلاشي. رحمان باباخدای يادوی،الله يادوي او چې پدغونومونو کوم ذات اقدس ته خطاب کوي همدغه ذات ته غني د جانان خطاب کوي او چې کله بيادښايست د ځل اوڅرك خبره راځي نو له يونه په ټول کاينات کې پټېدلی نشي او بل يې د ګل په پاڼو کېويني .رحمان باباوايې: "مخ د شمعې په پانوس کله پټېږي+تاچې واغوستې د خيال جامې نری"يانې هغه ته کاينات دخيال نری جامې ښکاري او فکر کوي چې خدای انسان ته کاينات ورمخکې کړيدي او په همدغو کايناتو کې يې ترې ځان پټ کړی دی خوله ده نه پکې نشي پټېدای.

اوغني خان وايي: "ماپه ګل کې وليد چې تې نه مومې کتاب کې+ اې ملاستانيم کتاب مې واورېد په رباب کې"او غني يې بيا دګل په ښکلا او درباب په سوز او ساز کې ويني، هغه څه چې دده په فکر ملايې په کتاب کې نشي موندای. مونږ پدې خبرو کې وو چې دبريالي زنګ راغي . ټلېفون اتيناواوچت کړهغه پوښتنه کوله چې چرته يئ . اتينا "وويل داکم ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی؟" ورته ومې ویل" له نرنګ نه را اوښتي یو اسعداباد ته په نژدې کېدو یو" هغه ته به یې حساب معلوم ونو اتینا ته یې ویلي وو چې دماسختن دلمونځونو وخت ته به راورسیږئ . اتینا چې دوخت د ټاکنې لپاره د لمانځه دوختونو اصطلاح واورېده ،پوښتنه یې وکړه

-" ولې وختونه د لمانځه دوختونو په پیمانه ، پیمانه کوئ"

ورته ومې ویل

– "ساعتونه راله ته واخله چې په ساعتونو اود قیقو یې پیمانه کړو" وې ویل

-" ولې ماخو چې ولیدل ساعتونه دلته ډېر عام دي، دهر چا په لاس وي"

ورته ومې ویل

- " خو پوهیږې چې د څه دپاره یې تړلي وي؟"

-" مالومه خبره ده چې دوخت دمالومولو دپاره "

-" ورته ومې خندل "خود کوم کاردوخت دمالومول دپاره؟"

- "دومره تحقیق چې رانه کوې خو پخپله یې راته ووایه."

-" مونږ د میاشتو د حساب په ځای د پسلونو لو،لور،کر او غوبل نېټې ورکوو. یاوایو چې په غنم لوکې یاد کر په وخت او د شولو د نال په وخت او یا داچې د جواروپسل واخیستل شي او یا جوار بمبل وباسي دغه وختونه او نېټې ورکوو او بیا چې خبره له میاشتو راواوړي او ورځو ته راشي نو بیا ورځې په پنځه لمونځونو ویشو او یا پرې ،کله کله د لمر خاته او اشراق وختونه هم ورډېرکړو.سریې وخوځوو.

- ددې مانا داده چې تاسولادوخت ارزښت ته هغومره پام نه دی اړولی څومره چې په کاردی.

ماویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هو... دلته څوك د بچو د پيدايښت نېټې هم نه ليكي ځكه چې دغه خبره چاته ارزښت نه لري، بس ميندې ناستې وي كيسې كوي. د كلونو په ځاى د خپل ځوى يالورد خاپوړو، دكنډاسې خولې (دغاښونو دوتو) او ياد شونډې د تورېدو او كه ښځې خپل منځ كې وي نو بيا د خپلې لور ياځوى دپيدايښت نه لامخكې وخت په هغه ياهغې پسې تړى او وايي په گېډه مې و،ياپه گيډه مې وه"
پدې سره اتينا په كړس، كړس وخندل خوله يې رانژدې كړه، زړه مې خوشحاله شو ماويل كه خوله راكوي خوچې شونډې يې رانژدې شوې بيايې په شونډو هم هغسې چړپ وكه لكه ما چې د هغې مخ ته په جلال ابادكې كړى و. اووې ويل
-" څومره مزل پاتې دى" ماويل
-" دادى وروگرځېدو. مخامخ د بريالي دوى كوردى"
د هغوى كورته د موټر لارنه وه . لږ لرې مود يو بل كور د حجرې مخې ته موټرودراوه او وركوزشو . اتيناو ويل
" شپه ده څادري نشم په سركولى" ماويل
"د ظالم لورې كه چاپه پتلون كې وليدې د بريالي كډه هم ورپه سر ووينه"
څادري يې په سر كړه اوورغلو، چې وموكتل بريالي لستوڼي بډوهلي دي .
چاړه يې لاس كې ده او له نغري راپاڅېد. اتينا وويل
-" مااورېدلي ووچې تاسو دښځوسره په پخلنځي كې كارنه كوئ،خو دغه لكه چې سمه خبره نده"، بريالي وويل
-"لومړى خو ستړي مشئ،او پخير راغلئ ، او بيا پدې مې پوه كړه چې ددې مطلب څه دى چې مونږ په پخلنځي كې له ښځو سره كارنه كوو؟. وې خندل
-" ځانونه د كورله كارونو اوچت گڼئ" بريالي ورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوس خو دې پخپله وليدم،باورخو به کولی شې چې (ماته یې اشاره وکړه) ملګری مې هم زما په څېرد پخلنځي نه ډېر بدنه وړي.

اتينا وخندل

-"کارته کوې اوباوربه دبارېدې کوږ لرګي کوم....پده خومې هيڅ باور نشته خوبياهم نصيب به مې داوې"

دبريالي مېرمن پرې غږ کړ.

-"چې دوکه نشې، دی دې نن وليد ميان (کبان) پخوي. خو پوښتنه ترې وکړه چې مخکې یې کله دپخلنځي دروازه ليدلې وه؟" اوراغله اتيناته یې سترې مشي ورکړل،خپلوکې یې یوبل ځووار ښکل کړل. بيادبريالي مور راغله هغې هم اتينا ځو واره ښکل کړه .

اتينا ماته وکتل مسکی شوه. مخ یې راواړو، پټ غوندې یې وويل

-"ستاځه په زړه خړه راغله" زه ورته مسکی شوم دپخلنځي تر څنګه برنډه وه کټونه پکې پراته وو. هغې ته کښېناستو اتينا د بريالي مېرمن ته وويل

-" تاسو پوهېږئ چې هم تاسو ددنيانژدې ترټولو نېکمرغه مېرمنې يئ " هغې په شيطانت وويل

-"مونږ خو خپله کومه نېکمرغي ونه ليده ، اوکه د کبانو پخول يادوې نو داپه کونږ کې دود دی کبان اکثرځوانان هلکان ياپخې ښځې پخوي"اتينا ترې پوښتنه وکړه

-"ولې....؟" هغې ورته وويل

-"داپه سړه سينه پخېږي اوځوانوښځوته د کورنوردېرکارونه وي نشي کولی ډېروخت يوه پخلي ته ورکړي نو يا ورته هلکان وخت ورکړي او يا داسې ښځې چې وزګارې وي"اتيناورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ما چې ستاسو د کومې نېکمرغۍ خبره کوله هغه داده چې که ستاسو سړي ستاسو سره په پخلنځي کې کارنه کوي نو دليل يې داندی چې ځانونه له پخلنځي برګڼي بلکې دليل يې يو په انصاف ولاړ ويش دی. تاسو د کور کارکوۍ دوی د بهر کار او دښځې په صيپت زه پوهېږم چې ښځه څه ته ډېره اړه ده هغه مينه او د برابرۍ احساس دی عزت او احترام دی ". هغې ورته وخندل

-"دوی خو د مينې د پاره توږې وهي". اتينا وويل "همدې ته راځم" . "د نورې دنيا نارينه ځان د ښځې دپاره نه وژني،خو ستاسو نارينه ځان ، ژوند او څه چې لري ټول دښځې دپاره قربانوي"

هغې ورته په شوخۍ وويل .

-"زمونږ دپاره يې نه قربانوي،دخپل ځان دپاره يې قربانوی،دخپلومزو دپاره".

دې هم ورغبرګه کړه.

-"خودده مزې ستاهم مزې دي."

هغې ورته په خنداوويل.

-" ماته يې څله صيپتونه کوې،خواته دې ناست دی.اوملاهم زمونږه ګاونډی دی. يوه هو وکړه".دې ورته وخندل.

-" لاڅوورځې يې شته ".

چې کتل مې بريالی بياپه پخلنځي ننوتی و او دغوړوځزا خته. پرې غږ مې کړ "لکه چې ښه تر سکونه ښوروا دې پکې وکړه"-

يوکال مې سروبي کې د کبانو ښوروا ليدلي وه. چې پخونکي يې ورته همدغه "دترسکون"اصطلاح کارولې وه . خودده مېرمن رامخکې شوه په خندايې وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"وی لا لا څه کوې وگوره هغه یې پدغو ښایسته لاسو پخوي او ته لاپسې ټوکې کوې"ماویل

-" ستابدل ترې اخلم، ابله ورځ تاڅومره په ښایسته لاسو سابه پخکړي وو اوده پکې خبرې کولې".

په خنداشوه وې ویل

-"څه! خیردی مونږ په خپلو کې پوهېږو.هغه یې هسې سابه بانه کول خبره بله وه.

ماویل

-"هغه خبره یې زما په مخ کې نشوه کولی ځکه یې په سبوکې خبرې جوړې کړې؟ وې ویل

-"هو! دغه یې عادت دی" بیامې ورته وویل

-" ماتېره ورځ فکرکوو چې بریالي ستاپه پخلي کې خبرې جوړې کړې ته به ډېره خپه شوې یې خو وروسته مې ولیدل چې هیڅ خپه نه وې".

وې ویل .

"یوخوخبره بله وه سابه یې هسې بانه کول او بل که ریښتیاووایم په هغه سږي لا څه چې هرڅه یې مخې ته کېږدې اووې خوري. نارینه لږ ځیږ او تېره ښه وي، چې کله غوسه کېږي او کله خاندي". بریالي غږ کړ

-" خندا اوژړاپرېږدئ او لاسونه وینځئ چې تیارشول"

لاسونه مووووینځل،کوټې ته ننوتودسترخوان ته کښېناستو او کبان راغلل. اتینا چې ولیدل حیرانه شوه ، دامو په څه داسې"Press"کړي دي.

بریالي ورته وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"په تبۍ اودخوړ په تیږو،کبان دتبۍ په تڼقبدلو غوړو کې وراچوو او تیږه پرې د پاسه ږدو. چې هغه اړخ یې پوخ شي په لټ یې اړوو اوبیا پري گټه ږدو".

ښه تر بس پورې مو وخوړل. اتینا چې زما ترڅنگه ناسته وه غلي غوندې یې راته په خنداووېل

-" دومره مزه یې وکړه لکه چې د امودکبانو وروستی خوراك وي".ماورته وویل

" لکه چې سباشهیده کیږې"

راته یې وویل

-"ستاپه سترگوکې هم د شهادت ځلاوینم" .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووم څپرکی:

سـمـه لام تـه تــگ

دکربوړی کلی له سړك نه لاندې پروت دی.خودسړك نه پورته هم یو کور شته دهمدغه کورشاته یوه ویاله بهېږي مونږ دسهار په خړه کې دهمدغې ویالې په سرروان شو له څه مزل نه وروسته دویالې سرته ورسېدو چې دشیگل له خوړنه رابېله شوې ده. همدغلته په خوړدلرگو یو پُل پروت دی لارویان په همدغه کړکیچو پل پورې وزي مخامخ دمونې کلی دی او پورته پسې نوردېر کلي پراته دي چې دبریالي نه مې ورله نومونه دشپې اوریدلي وو. ویل یې مونی،ډاگ سیر ،هلالزي ،خوړکلی،غني کڅ ، للم کڅ،متینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

،نارېتونه، شنگر گل ، لچيا ،غونډۍ، وتې ،سورمل ،ډب ، لاهوسين ،شنگس، او سمه لام،کېدای شي نورلوی واړه کلي هم وي خوبريالی ترسمه لام پورې بلدو او زمونږ منزل هم سمه لام و. له دې پورته مو کارنه و. اونه دمزل دومره ډېرمېړني وو.چې دشيگل په ټوله دره دې وگرځو. او بيا سړی به دکونړ په کومه ، کومه دره گرځي. هره دره اوناوه يې دسيل کوونکودسترگوتږې ده ځای په ځای رڼې چينې اومست ابشارونه دي،غرونه ټول نښترو،ځېړيو، گورگورو،ممانو،ټيټاقو،ښونه،غوړاځکو اونورو گڼو بې مېوې او مېوه لرونکو ونو پوښلي ، چې لوېشت،لوېشت يې دښايست اوښکلا بېلگه ده چې په نړيواله کچه په يادولو ارزي . چې پُل ته ورسېدو ايله مې وروسته راروانې اتينا ته وکتل. اتينااوس داستنبول اتينا نه ښکارېده، سمه دمه کونړۍ وه، دکونړيو پېغلو غوندې چولۍ کميس ،تور زړوکی يې په ځان راگور کړی و، يوغټ چارگل په پوزه،په زنه او تندي يې يو، يوخال داسې ځلېده لکه دمارسترگه،يوه څڼه يې په يو غوږ او نيم سپين بازخو راخوره وه، اوله بلې نه يې سم کونړی چپه کاکل جوړکړی و،څوسيخکي او يو گل پکې پروت و، دنرگسوڅوسپين،سپين گلونه پکې دشنو پاڼوسره ښکارېدل، د لمر وړانگی يې په سپين مخ لگېدې . چې ورته ومې کتل وارخطاغوندې شوم، له ډېر پخوا نه داکمزوري لرم چې ښايست ته هيڅ دټينگې نه يم اودغه کمزوري مې اتينا ته هم ښه ځرگنده وه، په زړه کې مې دشوق اومينې اوربل شو حيران،ديران ودرېدم. اتينا مسکۍ شوه "بيادربانډې څه بلاراغرکه شوه" ورته ومې ويل

-"زړه مې په ډوبېدودی" رنگ يې سور شو، حيايې ټوله سپينو اننگوته راټوله شوه سترگوته مې ورله وکتل، دهغې په بد ذاته سترگو کې دا فتنه پرته وه چې کله به دغسې حالت راغی، دابه له حيانه مسکۍ شوه، غټې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټې زرکینې سترگې به یې راتنگې غوندې شوې، اوږده مېشه یي بانه به یې لك،ڤك ودرېدل،دغه وخت به یې دبڼو هرحرکت ماپه خپل زړه کې احساساوه، دزړه په کوم نیم،روغ پرهرکې به مې ورو، وروخوځېدل یوعجیب له خوندنه ډك پاك غوندې دردبه یې کاوه.مابه په زړه لاس کېښود، او که ولاړ به ووم ددرېدو اوکه ناست به ووم د ناستې توان به مې بایله .همدغه ټوکه راباندې دلته هم وشوه،په زړه مې لاس کېښود،ورو،وروکښېناستم، هغې له شیطانته په ډك غږ وویل

-"لکه چې بیا در باندې خپل پښتانه پېریان کېناستل"

کله چې اتینا دپښتو ادب ژوره مطالعه وکړه، په سلگونوافسانې او ریښتونې کیسې یې ولوستلې او یا یې له مانه واورېدې، دپښتنو دمینې له زوره او دپېریانو په هکله له انگېرنو ښه خبره شوه نوبیایې نه پوهېږم له ځانه که له دې شعرنه چې: "ښکلي چې وینم گېږۍ مې نیسي+مینه په ماباندې پېریان واولي" دمینې په هکله دپښتنو پېریانو اصطلاح راوویسته. اوپه همدغه ډول "اضطراري"حالت کې به یې راته کاروله. دغه حالت که له یوه اړخه درد درلودنو په درد کې تاوپېټ خوند هم پکې و او بله لویه گټه یې داوه چې اتینا مې پکې هیڅ خبره ځمکې ته نه غورزوله ، ټکی، په ټکی یې منله. زه دېښو په سر ناست ووم، یولاس مې په زړه ایښی و. تندی مې تریو او سترگې مې نیمې داسې پټې وې لکه د سخت درد په حالت کې چې پټېږې په خپل سرمې داسمان لور ته اشاره وکړه یانې مخ پورته کړه چې له لاندې دې تصویر واخلم بیامې ورته دلاس په اشاره اوپه تېزغږ وویل

شاراواړوه، مطلب مې داو چې کوڅۍ یې ووینم،کوڅۍ یې نه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکارېده خو په تور زړوکي کې یې یو تورخامارپروت و. وروستی سرکې یې څوځونډي غونډې ښکارېده ورته ومې ویل

زړوکی دې لږ اوچت کړه، اوچت یې کړ،پییوي ته مې وکتل په کوناټوزنګېده. ښه مې ولیده. له سره تر پښو مې وڅارله بیادبریالي هغه خبره رایاده شوه. چې په لومړی ځل یې چرته په کومې ښځې لاس وهلی و.ویل به یې په ښځوکې به خامخا هډوکی وي . که پکې نه وای دنښتر په څېربه هسکې نه تلې خوهډوکي پکې پټ دي،غوښه یې دسړوغونډې کلکه نده داسې پسته ده چې په لاس کې یې رانیسې ګوتې یوه بلې ته رسېږې . پدغه وخت کې ترې چاپوښتنه کړې وه چې ګوتې دې یوه بلې ته رسېږې نو بیاخو به پکې هډوکي نه وي .
بریالي ورته ویلي و

چې یوڅه نري "راډونه"پکې شته .مالادغه فکرکوو چې اتینا مخ راوګرځوو، په شوخۍ یې له لاس نه ونیولم، راپایې څولم، له ځان نه یې مخکې کړم اودا راپسې راروانه شوه، دپل نیمې ته چې ورسېدو.لومړی مې د پله نه لاندې وکتل،خوړډېر کوز بهېده،بیا مې ورته پُل وخوځوو. خو هغې پرې زمانه ښه اله ډینګ شروع کړ. وپوهېدم چې نه ویرېږي غلی له پله پورې وتم داهم راپسې راپورې وته اودخوړ تر څنګه لارمووانیوله . دوه په دوه په ټوکو ټکالواو د تېرو یادونوپه یادولو په کلار، کلار روان وو. هر بوټي، ګټې اوونې ته مو په غور،غورکتل اوتبصره مو پرې کوله، زمونږ بل ملګری بریالی و چې زمونږ نه مخکې دکچرو سره تللی و، په دوه کچرو مو د خوارځواکو مېرمنو او ماشومانو دپاره بسکټ او تودې جامې بارکړې وې .
دغه هر څه اتینا له کابل نه د ځان سره راوړي و. اوویل یې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"دغه لرې پراته کلي ته ځو پکارده چې زمونږ ورتګ ورته څه ګټه هم ورسوي"
خودغه خپل کارله يواخلاقي جواز موندل وو.او دومره يو بد رنګه جواز چې هيڅ اخلاقي اډانه نه لري ،دا ما ته همداسې يو عمل ښکا رېده لکه اتحادي ځواکونو چې له يوې خوا لايزر بمونه او له بلې خوراکي توکي ورول .خو رښتيا داوو چې له دغې پرته زمونږ سره دغه کلي ته دورتګ او بيا په تېره هلته دپاتې کېدوکومه بانه هم نه وه . څه به مووېل چې څه پسې راغلي يو؟ که رښتيا مو ويل خو انجام مومالوم و. مرګ او همغه تياره سمڅه،مونږ چا راوړلوهم نه . او يابه راپسې نورډېرمرګونه کېدل زه او بريالی خوافغانان و . زمونږ وينه خوهسې هم ددنياترټولو ارزانه وينه وه. چې په برید اوپوله هم بهېږي اودچاد شونډو په ليدواو دسترګو په اشارو هم . په پيسو هم بهېږي او په واکمنۍ هم. خپل پرې ځانونه جنت ته رسوي او پردي پرې ځانونه ددنيا ګنجونو او خزانوته .خو اتينا ترکۍ وه . دسوله ساتوځواکونو(ايساف) لويه افسره وه .اود ترکيې په سوله ساتو ځواکونو کې يې لويه ونډه لرله . ترڅوورځومخکې پورې ددې ځواکونو مشري ددوی په غاړه وه . دهغې مړی بيا خپلوفوځيانو هلته نه پرېښود . اوکه هغوی پسې ورتلل نو شونې وه چې دشيګل د درې ډېرو بې وزلو اومعصوموخلکوته زيان ورسېږي. نو پرېکړه مو وکړه چې دغه بسکټ او تودې جامې به په کچرو ولېږو، بريالی به ورسره لاړ شي. ځکه چې پخپله يې ځان ښه سړی کوو او ويل يې چې
مونږ يواځې نشي لېږلی . اوهلته به دکلي خلکوته ووايي چې ډاکټران راځي او غواړي ددې کلي د ميندو او ماشومانو کتنه وکړي او خوارځواکو ميندو او ماشومانو ته بسکټ اود راروان ژمي لپاره تاوده کالي ورکړي . او مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې پوهېدو چې دابه دکليوالو لپاره ډېر خوږ زېری وي ځکه چې مونږ هسې هم د دنيا تر ټولو لوی خيرات خور قوم يو . د پښتو او پښتنولی هغه کتابونه تېرو خپلمنځي جگړو سېزلي دي په کومو کې چې نور وته لاس نيول د دروند پښتون سر د ټيټېدلو لامل گڼل کېده او له همدې امله پښتنو مشرانو د مسيحا له لاسه هم دمنت د دارو له خوړلو نه د عزت او سر لوړی مرگ غوره گڼلو.

مونږ همدغسې په ټوکو،ټکالواو تبصرو روان و. دلارې نقشه راسره وه،او بريالي نقشه دومره دقيقه جوړه کړې وه چې دايې پکې هم ليکلي وچې د ورسی دچنار لاندې دمه کولی شئ . زمونږ بايکونه په کچرو وړل شوي وو . د بايك پرځای يواځې په سپين دسمال کې تړل شوې يوه غوټه راسره وه . دکونړ خلك بايکونه ډېر کم کاروي. ښځې دلاس له دسمال نه په څو برابره لويو دسمالو گلونه جوړوي او بيا هغو دسمالونو کې خپله غاړه ، غوټه رانغاړي او له ځان سره يې وړي.

او داستنبول غوندې هم نه چې ښځې دې خپل بايك راخيستی وي او سړي دې خپل. دلته ښځه اکثر خپل ماشوم وړي غوټه په خپل ملگري که ورور يې وي که خاوند په هغه باروي . خو د غرونو دود دغه ډول نه و غوټې نارينوو نه وړې . ښځو په سر کړې وې . يو به يې ماشوم هم په څنگ کی نيولی و،او داسې به راروانې وې لکه شل کلنې اسپې . ما بيا دکونړ په اصطلاح د اوارو سيمو دخلکو په دود غوټه پخپله اخيستې وه .او اتينا راپسې لکه د زرکې خرامانه را روانه وه . مونږ ډېر مزل نه وکړی چې يو کور مو وليد . دغه کور دغره په ډډه کې جوړشوی و. او د مېوه لرونکو ونو ډېر ښه باغ ورته هم ولاړو . د اتينا دغه فکر ډېر خو ښ شو وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" دا باغ او دا کور ددې ثبوت دی چې که څوک وغواړي ښه ژوند وکړي له يوې نه يوې لارې ځان ور رسولی شي، وگوره څومره ښکلی باغ ، ښکلی کور،اوبيا لا اوچت د غره په سر"ماورته وويل"

ډېرې تبصرې مه کوه قدمونه راخله، ځان به رسوو" زما په خبره يې ځان ناگاره کړ "که ددې غرونو خلك دهمدې سړي د فکر په پل ، پل کېږدي هم به خرما وگټي هم به ثواب "

-"ډېره ښه ده خو چې په پل يې پل کېږدي "

-"نو گنې نه يې ږدي ؟"

-"نو څه گټه ورته لري؟"

-"خو مارکيټ ته دې ورسوي"

ورته په خندا شوم

- "په خپله اوږه به يې رسوي که په خرو اوکچرو،دوی خپلو سبوله مالگه نشي وړلای ته پرې ميوې مارکيټ ته رسوې ؟"

هغه هم مسکی شوه

- "رښتيا چې لومړی ورته سړك پکار دی" په دې دره کې سړی ايله د ستر قرآن ددې ايت په مانا په سم ډول پوه شي چې .

"وجعلنا من الماءکل شئ حي "يانې په او بو سره مو هر څه ژوندي گرځولي .

وگوره دا غرونه څومره ډېرې او به لري ، او هر چرته چې اوبه دی هلته ورته کورونه دي او کورونه د انسان دژوند نښه ده . په يوټکي زه هم خوشحاله شوم په ټوله لاره چې چرته ددې شونتيا وه چې اوبو ته د برېښنا دتوليد ډينموو لگول شي . نژدې ټولو ځايونو کې لگېدلي وو. او ددغه غر کورونه چې کله په پېلوزه اوشونتيی روښانه کېدل اوس په برېښنا روښانه وو. د اتينا دغه فکر اود ښه ژوند تېرولو لپاره دغه بريالی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅه ډېره خوښه شوه . ډېره يې وستايله او د افغانستان په شان غرني هېواد لپاره يې ډېره گټوره وبلله چې په غرونو کې دلويو برېښنايي فابريکو دبرېښنا دتارونو دغزولو پر ځای واړه بندونه او د برېښنا د توليد وړې فابريکې جوړې شي . اتينا د استنبول په ښارکې پيداشوې وه او هلته لويه شوې وه . غرونه او د غرونو ونې بوټي ورته نا اشنا و . او همدغه نا اشنا توب زمونږ مزل ډېر وروکړ.
چې د غره شنه ډډه به يې وليده.ورو به يې يو خوا بل خوا وکتل،لر ليدی (دوربين) به يې راوويست او بيا به دغره په تماشه وه . ټيټاقې اوممانې يې ښې ډېرې وخوړې او په گورگورو يې سرې شونډې تکې تورې کړې.
عجيبه داده چې زما تورې شونډې هيڅ نه خوښېږي خو د اتينا دسور سپين مخ سره په گور گورو تورو شوو شونډو عجيب ډول کاوه . مونږ له دغه مزل نه ډېر خوند واخيست . او که ځای په ځای راسره دمرگ وېره نه وای دغه خوند به څومره لا پسې نور ډېرشوی و . ځکه مونږ ته مالومه وه چې که ځانونه څومره ډېر کونړي کړو خو ښکاره مالومېږو چې په دغو غرونو کې نوي او نااشنايو . او دغلته هر نااشنا کس د امريکايانو ايجنټ گڼل کېږي . دغه ساده گڼل نه دي چې څوك درته بد وگوري او درنه تېرشي . بلکې هغوی ددغه ډول خلکو دغې سيمې ته رسېدل دسيمې سپکاوی گڼي او ددغه ډول خلکو مرگ خپله ديني
وجيبه او فريضه . دنقشې له مخې مونږ بايد په څلور ساعته کې د خوړکلي نه پورته پراته پل ته رسېدلي وای . خو چې مونږ دغه ديوه بش پل ته ورسېدو او ساعت ته مو وکتل شپږ ساعته تېرو. نورې مو پښې گړندۍ کړې . غم راسره دا وو چې که نور ډېر تم کېږو بريالي ته اندېښنه ورلوېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

. له دغه ځای څخه نژدې يو سات وروسته سمه لام ته ورسېدو . او ځرنگه چې مو گڼله همدغسې شوې وه .

بريالی دومره وارخطا شوی و . چې بېرته لارې ته راوتلی و او لاس ترزنې ناست و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم څپرکی:

دســمــه لام شــپه

سمه لام چې دکونړ خلك يې "سملام" ليکي دغره په لمنه کې دپنځه ويشت دېرشوکورونو وړوکی غونډې کلی دی . مونږ دکلي برسر ته لاړو. اتينا په يوه کمر ودرېده او خواوشايې وکتل چيغه يې کړه .

- "جنت ته راغلې يم جنت ته" ورته ومې ويل

- "ډېرې چيغې مه وهه چې رښتيا دې جنت ته ونه لېږي . وې ويل

-گوره! شاته شين غر. مخامخ شين غر، ښي او چپ ته شنه غرونه ، او پاس په سر شين اسمان . هاغه چينه وگوره چې د اوښکې غونډې رڼې او

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

به ترې څومره په مستۍ رارواني دي . او پوهېږې چې په باران کې به دا وچ خوړ څومره له سندريز شوره ډك وي" ورته په خنداشوم.

- "چې څومره ډېر شور وکړې، ستا د بنګړو شور ته نه رسي" له لاسه مې ونيوله او له کمره مې راکوزه کړه وې ويل

-"اوس ته وخېژه،چې ټول شيګل ترې داسې ښکاري لکه په ورغوي کې چې دې پروت وي" بريالي غږ کړ

-" دا هر څه به ووينۍ خو راځۍ يو ځل خپل ځای ته ځان ورسوو" اتينا ورته وويل

-" خپل ځای مو چرته دی"

-"دلته په يوه کورکې، له کچرو نه مې ټول سامان هملته کوز کړی او ورته ويلي مې دي چې ډاکټران راروان دي"

-"زر مې ترې پوښتنه وکړه ډاکټره که ډاکټران....؟"

-"په خندا شو.ډاکټران ! ته مې هم ډاکټر کړی يې....؟"

-"نو زه خو ډاکټر نه يم"

– مسکی شو

-" وريندار مې ډاکټره ده څه....؟ اودغه دنرسنګ کورس خو تاهم کړی دی"ورته ومې ويل

- "خوزه دچا کتنې نه کووم ځکه چې اتينا څه وخت عملي کار کړی دی او ما ندی کړی. کوم مالومات چې مې لرل هغه مې هم هېر شوي او نه غواړم چاته زيان ورسوم."نيم طبيب خطره جان" له ځانه نشم جوړولی" بريالي وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"سمه ده!کتنې مه کوه نوم خوبه دربانديې پروت وي. که دخلکو پام شي چې ښځه دې ډاکټره ده او ته ورسره هسې "باډي ګارډ"يې نو بيا درته په ښه سترګه نه ګوري" اتينا وخندل

-"مطلب سړي دې تل په ښځې بر وي"له خولې مې وختل

-"سړي خو هسې هم په ښځو بر وي"مخ يې له حيانه سور شو شرميندوکې مسکايې وکړه بريالى رانه روان شو او دې راته غلي غوندې وويل "بې شرمه!دتيارو او تورتمونو برېدل رښتوني برېدل نه وي" بيا مې بريالي ته وويل

- " بريالى جانه لکه چې په پسات دې اړولى يم. څنګه دښځې او مېړه خبرې کوي.؟"

-"نو دې کلي ته دې ډاکټره ښځه راځي او هغه هم بې مېړه، بې پلاره،بې وروره دپردي نارينه سره "

-"برياليه!داد‌پردي ټکى راباندې ښه نه لګېږي ددې نه لږ ځان ساته "

- اتينا وويل "پردى نه يې نو د تره ځوى مې يې څه ...؟ دپردي ټکى دربانديې ښه نه لګېږي او...."

بريالي يې خبره ونيوله اوپه خندايې وويل

– "او...دخپلولونه يې نوڅه کوې.؟ خپه کېږه مه ورته ويلي مې دي چې ډاکټران راروان دي، يو نر يوه ښځه دواړه سره خپلوکې ښځه اومېړه دي، او تر هغو پورې به دلته پاتې وي ترڅو چې ددې کلي نه ناروغۍ وشړي"ماورته وخندل

-"زه پکې څه اندېښنه نه لرم" بريالى په برېتو کې مسکى شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"نوڅوك به يې پکې ولري؟"اتينا دګورګورې واړه غوندې بوتې ته لاس ورغزولی و اوپه بې پرواییٔ یې وویل

-"زه پکې هم څه اندېښنه نه لرم" ماویل

-"چې اندېښنه نه لرې نوراځه چې ځو.دماشومانو خويونه مه کوه چې هر بوتې ته ودرېږې "مخ يې راواړو.

-"څه فکر کوې چې دې کلي ته به سمه لام ولې وايي؟"

-" زه ترې څه خبريم چرته له کوم سپين ږيري به پوښتنه وکړو"

-"ما چرته ليدلي وو چې په پښتوکې لام لښکر ته وايي، کېدای شي د کومې معرکې لپاره له دې کلي نه ګڼ خلك راوتلي وي او يا به د چاګڼ بچي وو چابه ويلي وي چې" سم لام" دی مانا سم لښکردی"

- خو دادومره غټ کلی نه دی. اوس چې دومره لږ کورونه دي نو پخوا خوبه ډېر کم وو.نو سم لښکر ترې څنګ راووت .

بريالي وويل

"يواځې داکلی نه دی چې دلام کليمه پکې راغلې په کونړ،نورستان او لغمان کې چې درې واړه ولايتونه سره څنګ په څنګ پراته دي ډېر داسې کلي شته چې دلام کليمه پکې راځي لکه په لغمان کې مهترلام،افغان لام،شترلام، نورلام ،نينګه لام چې يو په کونړ کې دی او بل په لغمان کې ، همدغسې سمه لام، لېچه لام او لوټه لام په کونړ کې د کلو نومونه دي خو په نورستان کې بيا دغه کليمه په يوه بله بڼه راغلې لکه.لاما، واما"ماورته وويل

-"کېدای شی لام دلاما اوښتې بڼه وي او لاما يې دبودايانو مذهبی پېشواګانو ته ويل داکوم نومونه چې تايادکړل ودې شي چې دغه ټول ددغو سيمودبودايانو دمذهبي لارښودانو اوپيشواګانو نومونه وي."

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ پدغه بحث کې دومره ډوب تللي وو چې دګټونه دجوړ یوه کورمخې ته ودرېدوبریالي وویل
"همدازمونږ دکوربه کوردی" چې دشالخوانه غږ شو
"مېلمنو په خیر راغلئ،ناوخته موکړلکه چې دغرونو د مزل عادت نه یاستئ
"ورته ومې ویل
"رښتیا هم چې نه یو عادت"
دازمونږ کوربه و،چې دمنځني قدهډور سړی و. یو خړ دخورو ژیو پکول یې په سر پروت و چې تر وروځو راکوز شوی واو رسا په منځ پکې دغټې ګوتې په اندازه یو سوری له ورایه ښکارېده،لویه اوږده ږیره یې تر سینې راغزېدلې وه.ډېرپه مینه یې روغبړ وکړ. له لومړیو خبرویې څرګندېده چې سړی یواځې په سمه لام کې نه دی پاتې شوی، ډېر ګرځېدلی او ډېرڅه یې لیدلي دی دبریالي سره په لاره ملګری شوی و. له کچرونه یې مواد دده په کور کې کوز کړي وو او ده ورسره منلې وه چې یوه خونه به د ښځو او ماشومانو د کتنې لپاره ورکړي. له روغبړ وروسته یې مونږ ته د حجرې ورپرانیست او اتینا ته یې وویل
-"خورې! ته دننه لاړه شه،ډاډه ورځه ،ښځمنې مې ستاله راتګه خبرکړي دي"
اتینا دننه لاړه او مونږ په حجره کې کښېناستو. کوربه هم لاړ لږه شېبه وروسته یو ماشوم لاس وینځونکی راوړ او ورپسې ډوډۍ راغله دډوډوی او چای نه وروسته د څه ساعت لپاره د سمه لام په تاریخ او تاریخي کیسووغږېدو.کوربه د پنځو سو کلونو شاواوخواکې و.نوم یې اسلم خان و. ډېرې کیسې یې زده وې خو بدمرغي داوه چې نسوار به یې کپه کړل او دژبې لاندې به یې ورواړول بیایې ازادې خبرې نشوای کولای. ویل یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه لام ډېرې کیسې لیدلي او دظلم ډېر داستانونه پکې پټ پراته دي. دلته دلښکر په نامه یو سړی و. وروریې د کلي ملك و. په ملکۍ دخپل ورورسره وران شو. په کوریې ورغی او دخپل ورور په ګډون یې دهغوی د کور ټول غړي په تبر ګي ووهل او مړه یې کړل. خو دورور یو ننګور ترې د شپې په تیاره کې ورکه شوه. ویل کېږي چې ورکه شوې ښځه پېښورته لاړه. هلته یې څه خپلوان اوسېدل او دهغوی کورته یې ځان ورساوه. ددغې ښځې په ګېډه ماشوم و.څه وخت وروسته هغه پیداشو او چې لوی شو چاورته پېغور ورکړ چې "پلار دې نه دی مالوم" هغه له مور نه پوښتنه وکړه، مور یې ورته کیسه تېره کړه اودی هم د سمه لام په لور را روان شو لښکر اوس لښکر ملك و لښکر ملك تل دځان سره ټوپك ګرځاوه دغه هلك ورسره دلېټۍ په کنډو مخامخ شو په لاره ور سره ملګری شو دلښکر نه یې پوښتنه وکړه چې نوم دې څه دی اوولې ټوپك ګرځوې؟ هغه ورته خپل نوم وښود او کیسه یې هم ورته تېره کړه چې د ژوندۍ خلاصې شوې ښځې په ګېډه ماشوم وو او اورېدلي مې دي چې هغه اوس زلمی دی دهغه له وېرې ټوپك ګرځوم دوی په لاره ملګري و چې لښکر ملك د حاجت لپاره ستون شو، ټوپك یې ده له ورکړ ده هم وویشت او د هغه غاړه غوڅه او ټوپك یې راواخیست او سمه لام ته راغی د لښکر ملك کورکې یې وویل چې ملك په لاره کې کوم کلي ته ستون شو زه یې مېلمه یم او خپله غاړه غوڅه یې ماله راکړه او وې ویل چې سهار له به راځي هغوی یې هم ښه قدر، مدار وکړ، دشپې پسې راپاڅېد او د لښکر ملك دکور ټول غړي یې په تبرګې ووهل، وې وژل اودی ترې لاړ سبا خلکو ویل چې دملك په کور لښکر راغلی خولښکر نه ؤ همدغه یو زلمی و. د اسلم خان کاکا په کیسو کې مازدیګر شو، ووتو دغرونو ننداره مو وکړه د ماښام لمونځونه مود چینې په غاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړل چې راغلو ډوډۍ تیاره وه ښه ډوډۍ یې برابره کړې وه غوښې ډېره مزه راکړه پوښتنه مې ترې وکړه

-"کاکا! دامو څنګه پخه کړېده ...؟"

والله ډاګټره! ستاسو غوندې سیخان میخان خومونږ نه لرو چې غوښې پکې وپیو او بیا یې په انګار ونیسو خو بس د مال روغ ورون راخلو اود څېړیو د لرګو په سکروټو یې ږدو یوڅه مالګه او داوړې اومرچ اوبه پرې هم ورشیندو.نوره یې خدای پخپل قدرت پخپله پخوي "دډوډۍ اولمانځه نه چې وزګار شو اسلم کاکا وویل

-"ډاکټر صیب! مونږ ټوله ورځ په غرونو کې ګرځو، بزې ساتو، ستړي یو، نو دشپې ډېر وختي ویده کېږو" ماویل

-کاکا! "مونږ هم ډېر وخت وروسته په غره کې مزل کړی دی، ښه ستړي یو،چې ژومره مووختي ویده کړې، نوخوښېږو" وې ویل

-"نو بر یالی وراره به همدلته دحجرې مخې ته ویده شي او تاسوته مود بلۍ په سریوکټ جوړکړی "په حیرانتیا مې پوښتنه وکړه

-"د بلۍ په سر؟"

-"هو! دبلۍ په سر دلته ډېر خلك دبلو په سرونو ویده کېږي او پوهېږم چې مېرمن دې درباندې ډېره ګرانه ده ماویل چې بېلتون مومنځ کې نشم راوستلی" غلي غوندې مې بریالي ته وکتل هغه هم وویل

-"څه! ډاکټر صیب شپه مو په خیر، زه هم ډېر ستړی یم، خوب راځي، سهار به دخیره سره وینو"

- د حجرې یو دېوال کورته لګېدلی و همدغه دېوال ته دکور له خوانه د لرګو پوړۍ لګېدلې وه کورته یې واړولم او وې ویل بس په همدې پوړۍ ورخېژه ماهم شاته ونه کتل سپك وروختلم کټ ته ودرېدم، سپوږمۍ چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغره په سر ولاړه وه رڼا يې د کټ پر بسترې پرېوته په غور مې بسترې ته وکتل، ښه وه، دويده کېدو وه، خونه پوهېدم څه وکړم؟ څنګه پداسې کټ کې پرېوزم چې لږه شېبه وروسته به مې نکاح کړې ښځه نه، يوه ترکۍ ملګرې، يوه دوسته، يوه په زړه کې پاللې دوسته، يوه مينه، دزړه په وينو ساتلې مينه به هم راځي او جوخته به راسره پرېوزي دمور نصيحتونه راياد شول،چې ترکيې ته يې رخصتولم ترمې، ترمې اوښکې يې غبرګې، غبرګې په مخ رواني وې، په تګ مې ډېره خپه وه خود کور نه دوتو په وخت راته کومې بلې شيطانې غوندې ميلمنې په خندا وويل

-"ټکوره! ترکيې کې به مزې وکړې، ترکۍ جينکۍ به دې وخوري" مور مې پدغه خپګان کې هم په غوسه وروکتل

-" ولې زما شيدې به دومره بې مالګې وي، اخرپښتنه يم اودمور په خپلو پښتنو شيدو همدغه باور لس کاله پښتون زلمی وساتلم، پښتون زلمی، چې په پردۍ ښځه يې سترګې لګېږي ان بانه يې له حيا نه ځمکې ته کاږه شي.

نو په اخر سر چې له ترکيې نه مې هم پښې راسپکې کړې، دکونړ ديو پښتون پتمن غره په هسکه څوکه څنګه خپل پښتون فطرت پرېږدم له کټ نه تاو راتاو شوم، سرته يې ودرېدم، ستورو او سپوږمۍ ته مې کتل، ټولو راته حيران، حيران کتل، لکه غېر، غماز چې د ننګ په کوم ميدان د کوم پښتانه زلمي نندارہ کوي بس بله چاره نه وه واسکټ مې وويست، کات مې کړ، دبالښت لاندې مې کېښود، په کټ پرته کمبله مې يوې خواته ټوله کړه، دکټ ښي اړخ ته اوږد وغزېدم، خپل څادر مې په پښو راخور کړ عجيب احساس راسره و.نه پوهېدم چې خپه يم که خوشحاله .پدې هم نه پوهېدم چې خپه شم که خوشحاله.يو خواډانګ و بل خواپړانګ.يو خوادټول ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزښتونه وو. دپښتانه زلمي او پښتنې پېغلې دحيا او پاكوالى فكرونه او بل خوا دزړه سره اورونه او په رګونو كې د سرو سكروټيو او سرو بڅرو خوځېدل وو.هيڅ نه پوهېدم خو ناڅاپه مې داتينا غږ واورېد "مننه تروري! وختلم، تاسو اوس ځئ" بس چې كټل مې اتينا كټ ته رارسېدلې وه غلي غوندې يې وويل

-"سلام"

بيايې كمبله اوچته كړه، وې ويل

-" ما په ځمكه غوښتې، خدای په اسمان راكړې"

مانا دبلې په سريې راكړې ماورته هيڅ غږ ونه كړ كټ كې كښېناسته، زړوكی يې لرې كړ، له كوڅۍ نه يې پيیوی را خلاص كړ دكټ په پښه يې ورواچوو كوڅۍ يې راوسپړلې، اوږده خرمايي ويښته يې په كوتو ګمنځ كړل بيا يې ورو، ورو خورول چې په غوږ والۍ كې يې ونښتل يو څه هڅه يې وكړه چې ويښته له مندرۍ نه را خلاص كړي خو هغه پكې سم تاو شوي وو ماته يې وويل دا والۍ راله د ويښتونه راخلاصه كړه.ماورته وويل "زه يې نشم خلاصولی"

-" ولې؟...ويرېږه مه خير دی خورم خودې نه...؟"

-" خورې مې نه خو،دغه كارونه ښځې پخپله كوی دبل چانه پكې مرسته نه غواړي".

-" داډېره جاخه شوې ده،غوږ مې خوږېږي".

-" هيڅ پرې نه كېږي را خلاصوه يې".

-" والله خوږېږي ،ټوكه نه كوم"

-"ولاحول مې كړه،ښه! رانژدې يې ګړه"

-" پسې راپاڅېږه ځينې كارونه، په پرتونه كېږي".

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" چې په پرتونه کېږي زه يې هم نه کوم، بس ته پوهه شه او ويښته اووالۍ دی پوهه شه".

لکه څوک چې ماشوم کلاروي همدغسې يې راته په خوله دوه درې چړپه وکړه بيايې وويل

-"گل مې دی گل، مه خپه کېږه، دادی په پرتويې وکړه، زه به غوږ در وړاندې کړم"

ددې سره يې خپل چپ لاس زمانه واړوو د کټ په بازو يې کېښود او داسې راباندې راپرېوتو چې ښۍ سينه يې زما په سينه جوښته پرېوته اوچپه سينه يې زوړنده پاتې شوه چې ايله يې څوکه زماتر سينې رسېده غوږ يې راله سترگوته مخامخ کړ

-"اوس يې له نژدې ووينه" بس بله لاره،چاره هم نه وه،څه به مې کولای؟ دشيگل په پاس سرکې دغره په څوکه ديوې بلۍ په سر په يوه پراته کټ کې کومې نيازبينې ته دغه ډول ستونزه پيداشي نو ځان خو تر ې نشې خلاصولی،زما په انکارېې امکان درلود هغه غوسه شوې وای،ويښتو ته يې زورکړی وای،او دويښتو زور والۍ له او دوالۍ زور غوږ له تللی وای،اوغوږ ته زيان رسېدلي وای.نو بيا به څه وو،هغې له به څه بند تړلی ،اوپړه به يې دچا په غاړه وه؟،زما وړوکی انکار، اودومره ښايسته غوږ ته زيان رسېدل چې سوری پکې هم زما په وينا شوی و. بيابه مې څه کول فکرمې وکړ خو رښتيا هم بله لارنه وه راپاتي. بس له غوږوالۍ نه دويښتو په راخلاصولو مې پيل وکړ ددې سره مې دغني خان دې شعر په مغزو کې انگازې جوړې کړې"چې دې وس د بدونه وي+ څه به ته څه به دې ښه وی+ توبه هله د شرابو+ چې شراب درته پراته وي+چې بوډا شې خوله کړشپه + بياتوبه، توبه د څه کړې+ هغه ښه له بدو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدوي+ دناکامه چې ته ښه کړې+ دا چې باغ دګلو ډک وي+ مستانه غونډې ماښام وي+ داچې تاته رنې سترګې+ غلی ووايي سلام+ په مکېز دې زړه کې بل کړي +دمستۍ دوزخ تمام+ او وۍ راشه راشه زما یاره +وخت دی لږ خبري ډېرې+ بیادې وروشان له اوږونه+ پستې لېچې کړي چاپېرې + خوله دې خولې ته کړي در پورته+ شونډې سرې تودې بې هوشه+ لکه بله ډیوه رپي+دځوانۍ مستۍ دجوشه+ ته چې دغه وخت اوچت شې+ او را شروع شې په ژړا+ نولیونی وايي قسم دی+ یا خوغوث یې یا اجړا.

له ویښتو نه مې ورله والۍ راخلاصه کړه، بیا یې وویل

-"دویښتو نه خودې راخلاصه کړه ،اوس یې راله دغوړنه هم را لرې کړه ،دشپې ماتېږي"

-ښه وه لاس مې ورته برابرو زرمې ورله کونډه له خپل چنګک نه خلاصه کړه په یو لاس مې ورله دسپین نري واړه غوږ پوڅکۍ ونیوله اوپه بل لاس مې والۍ پورته راښکله ترې راومې ویسته خود بل غوږ نه دوالۍ رالرې کولو دپاره هغه مجبوره شوه چې اوږده راباندې پړمخې داسې پرېوزي چې سینه یې زما په سینه جوخته ولګېږي پوزه په پوزه راشی او خوله په خوله ښخه شي دغسې دهغې چپه والۍ زما ښي لاس ته برابره شوه خو د دوه لاسونو کار په یوه لاس چرته په اسانه کېږي ځو ځل مې ورله کونډه پرانیسته خوهیڅ پونشوم چې بیا پکې ولې نښتې وه؟ کېدای شي لامل یې داو چې غندل به مې ورله له کونډې نه سمه نه وه راویستلې، په هغې چې ښکته ښه زور ونه کړې اودکونډې ترسر پورې یې زور کړې راتاو نه کړې چرته له کونډې راووځي اوچې کونډه خلاصه نشي نو که څوك هڅه کوي چې غوږوالۍ دچاله غوږه راوباسي نو مانا یې داده چې بل لورى له غوږ نه خلاصوي دغه چې زه ورته پوڅکۍ وایم اوکېدای شي څوك یې دغوږ نرمۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

گڼي همدغه شی چې دغوږ نه ښکته را زانګي او نجونې یې سوری کوي اووالی پکې اچوي دا خو ډېر نرم دی او بیا لا داتینا دغوږ پوڅکی دا خو دسپین نري کاغذ غوندې نری وه داخو په اسانه را شلېدلی شوه.له همدې وېرې مې په کلاره څو ځله هڅه وکړه چې والی ترې راوباسم خودوالی خوښه نه وه هرځل به اتینا د درد یو وخ،ویش کوو او مابه والی پرېښوده چې ونشو اخر مې ورته وویل غوږ دې خولې ته رانژدې کړه د غوږ دپوڅکی وروستی برخه مې ورله په خپلو غاښونوکې ونیوله اوپه لاس مې ترې والی راوویسته دکټ نه لاندې مې وغورځوله او ورته ومې ویل سهار یې بیا را اخله خواوس زمانه پاڅه چې ساه دې راله بنده کړېده

په خندا شوه

-" ساه دې بنده شوې؟"

-" هو! ساه مې بنده شوې ده، کوزېږه"

تنی یې راله پرانیستې ، په سینه یې کلك، کلك وچیچلم او رانه کوزه شوه ستا که ساه بندېږي، زما خو نه بندېږي راخېژه.

-" د در ختلونه یم."

-" ولې؟"

-" په اخر کې راباندې دمور نصیحت مه ماتوه".

-" هغې درته ترکیه ښودلې وه کونړیې درته نه وښودلی".

-" حیلې ورته مه ګوره بس دوه درې ورځې صبر وکړه ستا به دین په ځای وي زما به پښتو".

-" ځه هم درنه نورڅه نه غواړم یواځې په غېږکې خومې ویده کېدای شې."

-" نه افسوس کوم چې دغسې هم نشي کېدای".

-" حیرانه شوه نو څه کوې."

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" زه خپل ځادر په ځان خورووم ته خپل زړوکى خورکړه. دومره يخني نشته".

-" اوکمبله؟ پدې به څه کوو؟"

-" دا به ددواړو ترمينځ پوله شي ته به زما سره نه لګېږې، زه به ستاسره په خپګان يې وويل "خبره نو دپولو شوه؟"

-"هو! خو دېرې ورځې به نه وي"

ددې سره مې کمبله په منځ کې راځاى کړه او مخ مې ترې واړوو له څه شيبې وروسته يې راله په ويښتو کې ګوتې وهل شروع کړل خو زه هم ستړى ووم خوب راته همدغسې مې پرېښوده اوترې ويده شوم سهار چې راپاڅېدم سرمې دهغې په مړوند پروت و اوښې پښه مې سمه پرې ور اړولې وه.

نهم څپرکى

عـجـيبـه بـودۍ

نن مازديګر په سمه لام کې زمونږ درېمه ورځ پوره کېده،پدې دريو ورځو کې اتينا درې کاريزې ورځې لرلې اودرې واړه يې دکلي دښځو او ماشومانو په کتنو اودقتلونو په باب په مالو ماتو راټولولو تېرې کړې. مونږ هم دسمه لام دتاريخ اولويوکيسو په پوښتنو کې ورو،ورو پوښتنه کوله او دغو ګډو هڅو تردې بريده رسولي وو چې اوس را ته د قاتلانو په پېژندو کې هيڅ شك نه و. ښکاره خبره وه قتل تېرګي دهغه زامنو او زوم کړى و.دامالومات دشيګل دڅارنوال دمالوماتو سره بېخي سم وو. خو دهغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستونزه داوه چې له سمه لام نه يې قاتلان نشو بيولی او زمونږ ستونزه داوه چې له قاتلانو مو پوښتنه نشوه کولی.

اود ارښتيا خبره هم ده ، پدغه شان ځای کې چې دگټو، ختو له څوکورونو پرته چې ټول سره په خپلو کې دوينې اوهډوکورشتې لري او سره پيېل شوي دی. نور څوك وو. په روغ کلي کې به درې کسه څنگه څوك رانيسي چې تا قتل کړی دی ولې دې کوو. د پيسو دپاره که د چا د سياست دپاره؟ دادرې واړه ورځې زمونږ سره همدايوه تلوسه وه چې يو ځل خو دواقعې محل وگورو. مونږ پټه ،پټه پوښتنه کړې وه او دهغوپوښتنو نه مو دومره مالومات تر لاسه کړي وو. چې مونږ پرې ځان رسولی شو. نن چې اتينا د ښځو او ماشومانو له کتنې وزگاره شوه. راته يې وويل

-"ددې سيمې دليدو په بهانه به ورو غوندې وخوځو او د پېښې ځای ته به لاړشو"

که څه هم داله خطره ډك کار و خو ورسره وومنله . خپل کوربه ته مو وويل

-"مونږ به چکرولگوو"،هغه ډېر ټينگ شو چې دې به هم راسره لاړشي چې سيمه راوښيي، خومونږ ورته وويل

-"مونږ يواځې ځو ، او د سيمې سره مو ډېر کارهم نشته يواځې غواړو ددې غره ننداره وکړو"

هغه هم بې ځوابه شو.اومونږ په همغې لار روان شو په کومې چې راغلي وو دشل پنځه ويشت ملټه مزل نه وروسته د خوړ کلي نه پاس په خوړ پراته ديوه بش پل ته ورسېدو همدغه ځای ته دبنگېرې کمر وايي. دپل نه چپې ډډې ته د غره په لمنه کې څو واړه ،واړه پټي وو چې د جوارومونډان لاپکې ولاړوو. د پټيو په ليدو وپوهېدو چې راورسېدو خو چې په هرلوري موکتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼ بوټي اوونې وې د سمڅې کومه نښه نه ښکارېده . د پټیو په پاس سر کې څو تورې، ببرې ، ببرې بزې څرېدې . د پټیو قبلې لورته پاس د غره په لمنه کې د کومې غنې خور او ګورشین بوټی و. د بوټي پاس څنګ ته وړه سپینه چینه وه. اود بوټي دسیوري راښکته دوه سرې ټوټې ښکارېدې ، مونږ هم د چینې په لور ورغلو،چې ورنژدې شو. سرې ټوټې سرې جنډې دي چې په دوه وړو،وړوقبرونو رپېږي دیوې لویشتې په اندازه واړه ښایسته،ښایسته قبرونه دي. په سپینو،شنو تورو او سرو کاڼو پرې ګلونه کښل شوي دي اوجنډې یې هم دلاس د څپك هومره سرې پاکې ټوټې دي چې دیوې لویشتې کدر داوږدو ښایسته سپینو ډکو په سرکې سیلۍ ته ورو،ورو څڼې رپوي.

دقبرونو په لیدو حیران شو.نژدې ورغلو کاڼي پرې دپاسه نه وو ایښودل شوي بلکې داسې ښکارېده لکه په خټه یاسیمټو کې چې کلك شوې وي. د قبرونو ښایست ته فکر یوړو،کاڼي یې په ښه ظرافت برابر ایښودل شوی وو. او له ایښودلو مخکې په نوروګټود سولولو او یاله بلې لارې ښه اوارشوي او تراش شوي وو. ددوه ګوتو په اندازه دوه،دوه شناختې پرې هسکې ولاړې وې . خواته یې دانار په جسامت دانارغوندې تك سور منګوټی د رېنو او بو ډك پروت و. د قبرونو خوااوشا ښه پاکه پرته وه. د اوبو داغونه پرې پراته و. داسې ښکارېده چې څو شېبې وړاندې پرې او به شیندل شوې وي. اتینا غوښتل د کاڼو دکلکوالي په راز پوی شي، لاس یې وروړ. چې له پاسه غږ شو

-" نه! لورې نه ! "کړه مې ننداره خوګوتې مه راوړه+خواته مې کښېنه خو ګوتې مه راوړه." او ورپسې کټ،کټ په خندا شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ چې پورته د توت ونې ته وکتل ، یوه خوارکۍ بوډۍ ناسته ده. تورزږوکی یې له سره خویېدلی دی. ویښته یې ډیر سپین دی او کم تور، کوت مخ اوکږشپه خوله، دونې په دوه ښاخونوېې لرگي ایښي بر وزه (مرغکۍ)یې پرې اچولې اوپرې ناسته ده . څنگ ته یې دوه نور ښاخونه دي. په هغویې هم لرگي اچولي اویوه غبږ بروزه پرې پرته ده . په لاس کې یې د بروزې نوی او بدل شوی پړی دی. ورو،ورویې پړی ټول کړ. د بروزې ترڅنگ یې کېښود. راپاڅېده. لاندې په یوه خنډېې پښه کېښوده او راوې دانگل. اتینا یې وپېژنده. ډاکټرې لورې سترې مشې . اتینا لاس ورکړ. قبرونوته یې اشاره وکړه لاڅه یې نه وو ویلي چې بوډۍ ورته وویل.

-"که اوبه څښۍ منگوټی واخلئ ډك پروت دی،سهارمې پرې څوکلیمې چوف کړې دي. او گورې ددې چینې اوبه دي،دشیگل په ټوله دره کې داسې خوږه چینه نشته " ورغله منگوټی یې راواخیست. بیایې اتیناته وویل،

-"لورې دانور مې هم بچې دی . خوته راباندې گرانه یې تاچې دارو راکړي اوس مې نه په سر دردوي نه مې ځان خوږېږي ټوله شپه خوږ خوب کوم" بیایې وخندل ، ما او بریالي ته یې وکتل.

-"بچوتاسوخپه نشئ دادشهیدانو اوبه به دې له ورکړم" اتینا تری منگوټی واخیست، شونډوته یې نژدې که بوډۍ پرې بیاورغږکړ.

-"نه لورې نه! د شهیدانو اوبه دي، دې گټې ته کښېنه په ناسته یې وڅښه .چې دارودې شي"

اتینایوې گټې ته اوزه بلې ته کښېنا ستم اوبه یې په سرواړولې. بوډۍمخامخ وکتل دوه سیرلي یې خپلو کې په جنگ و. وې ویل

-"دې میرات مړوځانونه مړه کړه زه به دوی خلاص کړم بېرته راځم"

اتیناچې اوبه وڅښلې پاڅېده،منگوټی یې له چینې نه راډك کړ،بریالي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې وخندل كښېنه چې هغه اوبه وڅښلې بل يې ماله راوړ كړ.ماترې واخيست ورته ومې ويل

-" زه خو ناست يم. وې خندل "هوښياريې د خبرې ځاى نه پرېږدې"

چې اوبه مې وڅښلې اتينامنگوټى بياراوړ كړاودقبرونو تر څنگ يې د پخواپه څېر كېښود،بودۍ ترور راستنه شوه. اتينا ته يې وويل.

"شاباس لورې! دايې يواځې يادگارونه دي،دلته چاظالمانو څه وخت مخكې دوه سړي وژلي و، ماچې سهاربزې راوستې، بزې پدغه مخامخ ځاى راټولې شوې،چې ومې كتل، وينې پرتې وې،پكول اويو توربوټ پروت و،پوه شوم چې دلته چاڅوك وژلى دى"

كېن لاس يې د جواروپټيوته ونيوپه مخ يې مړې،مړې اوښكې را ماتې شوې وې ويل

-"يو ترې دې پټوته منده اخيستې وه، هغه يې په ټوپك له دې ځاى نه ويشتلى و. بيايې مړي وړي و.پاس دغره په ډډه كې سمڅه ده،هغې ته يې خېژولي و.شگې يې پرې راړولې وې"

-اوښكې يې په پلوپاكولې اووې ويل

-"خوشهيدان چرته څوك پټولى شي، هغوى خداى په خپلوقدرتونوراښكاره كړه" اتيناترې وپوښتل

-"نو تاورله څنگه دلته دومره واړه قبرونه جوړكړي؟"

-"ماچې له كومې ورځې دغه وينې وليدې اوبياالړم دكلي خلك مې خبركړل اوهغو له سمڅې شهيدان راوويستل اوددوى ځوانۍ مې وليدې اوددوى له درجو خبره شوم چې څومره ښايسته پراته وو" دواړه لاسونه يې خپلوكې سولول او سر يې ورسره ورو، ورو خوځاوه." وۍ لورې كه دې ليدلي واى لكه په خواږه خوب چې ويده وي،تندو يې داسې سپين برېښ كوو او

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکي،مسکي وو لکه دچاسره چې ټوکې کوي چې هغوی خلکو وې وړل بيامې څو شپې سر په سر په خوب ليدل، چې په شنوباغونو کې به درڼوچينوپه غاړه په تختونو ناست وو، يوه شپه مې ورته وويل بچوماهم درسره بوزئ. راته يې وويل "هر سهارچې بزې دغلته بوځې يو ځل الحمدالله اودرې ځله قل هوالله وايه او مونږ ته يې رابخښه نوبيابه دې راولو"بس زه هم راغلم. په وينو سره کاڼي مې ورله راټول کړل داقبرونه مې ترې جوړکړل او هر سهارورته الحمدو اوقل هووايم او نورې چې هم راته څه کليمې زده دي هغه هم وايم او هغوی ته يې ثواب وربخښم"اتينا ترې پوښتنه وکړه." نه پوهيږې چې داظلم به چاکړی وي"

اوښکې يې په خپل خيرن زړوکي پاکولې اووې ويل.

- "نه زه څه پوهيږم خوکه هر چاکړی وي خدای دې ورته خپله سزاورکړي."

-"داسې څوك خوله دغې پېښې وروسته دلته ځي راځي نه چې پخوانه راتلل"

-"دغه تبرگی راځي، دلته وگرځي راوگرځي او بيرته لاړشي. نه پوهيږم څه پسې راځي"

-" تبرکی پخواهم دلته راته.....؟"

-"نه مخکې مې کله نه وليدلی....؟"

اتينا ماته وکتل پوهېده چې دډېرومجرمانويوخوی دادی چې په کوم ځای کې جرم ترسره کړي لږترلږه يوځل خامخا دهغه ځای ننداره کوي اوکه څه وېره ورته نه وي نو بيا کېدای شي ډېر هلته تگ راتگ وکړي.

اتينا ترې بياوپوښتل " ترورې ونه پوهېدې چې کله يې شهيدان له کلي وړل څوك پسې راغلي وو"

-ډېرخلك وو. همدغه تبرگی هم پکې و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"زه وايم چې هغه دلته راځي هم زما په څېر به يې دوی نه هېرېږي ځکه راځي.هغه يې زخمونه ډيرپه غور کتل"اتينا بياماته سترگې راواړولې ماناداچې هغوی د خپلو گذارونو زورکوت .بيايي هغې ته وويل

-" تروري هغه سمڅه چرته ده....؟"وې ويل

-"دغلته نژدې ده راځئ چې ورله بوموځم." ورسره روان شو. څلورپنځه دقيقې چې په ناوکې پورته لاړو يو کمر مخې له راغی . د کمردپاسه سمڅه وه. وروختو. دوه گزه به سره وره وه اونژدې درې گزه به اوږده وه . سړی په ټيټه ملاورننوتلای شو. مونږ يې خولې ته ودرېدو. اتينا له بوډۍ نه بياپوښتنه وکړه

-" څومره وخت کيږي چې باران نه دی شوی"...؟

-"شپږورځې مخکې شوی و"

-"نودلته دامنډونه وينې...؟"

دسمڅې مخې ته په پرتوشگوکې يې منډونوته اشاره وکړه "نوددې مانا داده چې څوك په بيا،بيا دلته راځي.... تاخوڅوك نه دی ليدلی"

-"نا! ماخوڅوك ندی ليدلی چې دلته راغلي وي خو که تبرگی څه وخت راغلی وي اومانه وي ليدلی نوغاړه نشم بندولی. خوبل څوك دلته نه راځي. مونږ لا ولاړ وو چې له پورته نه دنيم کيلوپه وزن يوکاڼی را وغورځېد. نژدې ووچې داتينا په سرولگېږي مونږ حيران شو. هغوی ته مې وويل تاسوسمڅې ته ننوزئ. اتينا وويل

-" مخامخ مه ښکاره کيږه،داسې په څنگ لاړشه اوله هغه ځای نه وگوره"

له بډې نه تمانچه راوويسته مرمۍ مې تېره کړې وه خوکولنگ مې پرې ورښکته کړی و، په غټه گوته مې ورله کولنگ راواړوو. له سمڅې ښه لرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړم . وروغونديې مې سر او چت کړ، خنداراغله،په کړس،کړس مې وخندل غږ مې کړ

-"راووځئ د تروربزه ده"

بريالی چې راووت ، بزې ته يې وکتل وې خندل

-"دتروربزې هم له شکنو نه ډېرې ببرې دي"، تروربخپله بزه پسې روانه شوه او مونږ ترې ښکته راروان شو. اتينا وروغونديې وويل --

"دسترگوکونج کې کينې اړخ ته وگورئ"

مونږ غلي وکتل، دتورپکول اوخړوجاموسړی ولاړو، مخ يې واړو،کلاشنکوف يې له ځان سره جوخت ونيوچې په اوږه پروت څادر کې يې پټ شي . اتينا وويل

-" څوك دی؟"

بريالي ځواب ورکړ

-"د تبرگی کشری ځوی!"

اتيناوويل

-"زه فکر کوم چې وژنه جنايي ده."ماترې پوښتنه وکړه

-" له څه نه پوی شوې؟"

-"وگوره وژنه چرته شوې او سمڅه چرته ده،په خپلو پښو راتلل خو تر سمڅې پورې اسان دي خو د مړو راوړل او بيا هغه هم قاتلانو ته داډېره گرانه ده قاتل ته وژنه دومره گرانه نه ده لکه دا وروستی پټونه اوځای ته رسونه يې. مونږ وليدل چې دسمڅې خولې ته په يوه شپه کې څومره گټی راوړل شوې دي. ددې دپاره چې مړي ښکاره نه شي.بيا ددلاور د ورور خبره چې په کومو گټوويني توی شوې وې هغه يې په ډېرشواخون دلاسي څراغ په مټ پيداکړي دخوږ په اوبو يې پاکې وينځلې وې،دوی داټولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅې ددې دپاره کولې چې وژنې پټې کړي او چې دپېښې ښکاره کېدو نه پې دومره وېره لرله لامل يې همدادی چې دوی دبل چاپه وينا وژنه نه وه تر سره کړې بلکې دپيسو دتر لاسه کولو دپاره يې کړېده" ماورته وويل

-"همدغه فکرزه هم کوم اوددې ترورخبرومې داګومان لاپسې پوخ کړ خو ثبوت څه دی...؟ قضا خوستا فکرونه نه مني ثبوت غواړي"

-"په ثبوتونو پسې يې نه ګرځو بس همدغسې يو رپورټ ليکم همدا دليلونه پکې راوړم زه پرې هم لاسليك کوم او ته به يې پرې هم وکړې نوره پکې څه خبره نشته . درپورټ يو نقل د شيګل ځارنوال ته هم ورکوم. هغه لاپه شك کې دی . اصلي قاتلان لانه پېژني د هغه به دغه شك لرې شي اوزمونږ به دسياست"

-"لکه څنګه چې مې مخکې درته وويل رښتيا دادي چې که خپل فکرپکې ملګرې نه کړونومونږ تر اوسه يواځې ددې څه تتې نښې ليدلي، سم روغ ثبوت موندی موندلی چې پېښه جنايي ده . کېدای شي ديو جنايي قاتل غوندې سياسي قاتل هم د جرم د ځای بيابياکتنه وکړي" هغې وويل

- "دوی خپله سياسي خلك نه دی که وژنه سياسي وای نو دبل په ويناکېده. او هغه به خامخادوی ته دين رامخکې کاوه. او که وژنې ديني اړخ لرلای بيابه دوی دومره ډېر د ضمير سره په جګړه نه وو اخته. بس خبره به وه تېره به وه اودوی به هم هېره کړې وه"

بريالي وويل

-"کېدای شي دوی د جرمونو ډېر اوږد تاريخ ونه لري.اتيناعصباني شوه خپل سر يې په دواړو لاسونو ونيو وې ويل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"تاسو خبره اوږدوئ،داخلك ډېر خطرناك دي،مونږ په يو ډېراحمقانه پلان كاركوو، زمونږ ژوند په خطر كې دى، بايد له فكرنه كار واخلو،په سترگوكې يې اوښكې راښكاره شوې.

-"خداى مه كړه كه په تا يابريالي ځه وشي زه به ځه كووم،ټول ژوند به ځان مجرمه گڼم"په سر مې ورله لاس راښكه

-"دزړه سره خپه كېږه مه،چې زه درسره يم هيڅ غم مه كوه، خداى به هر ځه اسان كړي، حوصله كوه"

اوښكې يې پاكې كړې.ماته يې مخ راواړوو " ته خو ورسره تېره ورځ ميلمستياكې گډناست وې ځه فكركوې....؟" ماويل "ښه پوخ مجرم دى. د كسين سلطان ټولې نښې پكې شته. هيڅ ته په ارزښت نه گوري"

اتينا پداسې حال كې په خنداشوه چې په سترگوكې يې لا اوښكې ځلېدې. "چندان اهميت يې درنه كه "ماويل "په يوه كاسه راسره ناست و ،غوښه يې رانه ټوله وخوړه ،ماورته څوخبرې پيل كړې خو ډېرې په لنډه يې ختمې كړې"

-" تاورسره ځه خبرې كولې"

-"ماورته خبره لومړى له ډوډۍ راونيوله،غوښه يې هسې په اوبوكې سپينه ځوښولې وه. زمانه يې پوښتنه هم ونه كړه په كاسه كې يې دډوډۍ په ماتولوپيل وكړ، ماورته وويل پكې ماتوويې...؟" وې ويل "زه خوبه يې پكې ماته كړم"اتينا وخندل "مانا يې داچې زه يې پكې ماتوم او ستاخپله خوښه"ماويل "هو.... اوچې ځوښوښى مو وخوړې ماورته وويل"ستاسو د ځاى خواړه مې ډېرخوښ شو" وې ويل "كوركې يې هم همداسې پخوه" بيامې ورته وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ډېره ښکلې سيمه ده ډېره مې خوښه شوه" وې ويل "چې خوښه دې شوه پکې واوسېږه".اتيناوويل

-"که خوښه مووي شپه به دهمدې اسلم خان کاکاسره وکړو او سهار به لاړشو".بريالي وخندل

- "که تبرگی مو روغ پرېږدي"

-اتيناوويل "زه هم همدغه فکر کوم. خوڅه به وکړي لار به راته ونيسي؟" ماورته وويل " لاربه راته هله نيسي که له نن شپې مونږ اوهغوی دواړه ژوندي ووتو،اوکه يوه ډله له منځه لاړه نو هغه خبره شوه چې "خس کم او جهان پاك"

ماښام نژدې و چې بېرته کلي ته راورسېدو . اسلم کاکا په لار کې ولاړو. فکر مند غوندې و. پخير راغلی يې ووايه او دکور په لور راسره روان شو.زما سره څنگ په څنگ روان و، خو چې حواسو ته مې ورله کتل پوهېدم چې څه انديښنه لري. پوښتنه مې ترې وکړه.

-" کاکا!ولې انديښمن غوندې يې؟"

- " تاسو چرته تللي وئ؟"

- " ښکته دخوړکلي په لور!"

-"دڅه دپاره؟"

-" چې غرونه اوسيمه ووينو".

- "دغه لار خو تاسو ليدلې وه. پرې راغلي وئ ، او دسيل ځايونه خو د سمه لام نه پورته دي. د خوړ کلي په لور څه دي؟"

-" کېدای شي ډېر دسيل ځايونه وي خو مونږ نور ځايونه، نه وليدلي."

-" دکوم ځای پورې تلي وئ؟"

-" دبنگېرې دکمر پورې،چرته چې پُل پروت دی".

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" سمڅه مووليده؟"

-" کومه سمڅه ؟"

-" څه وخت مخکې چې پکې مړي موندل شوي وو."

-" هو!"

-" نورڅه خو مو ونه ليدل؟"

-" لکه څه ؟"

-" داسې څه چې اندېښنه يې دراچولې وي."

-" دتېرگی ځوی مو وليده".

- "سمه ده،تاسو کورته ځئ اوزه د تېرگي دوی کورته ورځم."

اسلم کاکا لاړ خو مونږ وگڼله چې څه پېښېدونکي دي. غلي روان وو.

اتيناخاموشي ماته کړه

-" تمانچو ته مو مرمۍ تېرې کړئ. او ځانونه مود هر راز حالت دپاره په ذهني ډول تيار کړئ"

په تمانچو مو بيا کولنگونه راواړول لږه شېبه وروسته د اسلم خان کاکا کورته ورسېدو. زه او بريالی پاتې شو او اتينا دننه کورته لاړه.

دماښام د لمانځه وخت و. بريالي ته مې وويل

-"وخت دمانځه دی خو په وار سره به مونځونه کوو"

زه په لمانځه ودرېدم او هغه کړکۍ ته مخا مخ کښېناست، ماچې لمونځ خلاص کړ هغه ودرېد او زه کړکۍ ته کښېنا ستم.له کړکۍ نه د کور لويه دروازه ښکارېده. لږه شېبه وروسته خلاصه شوه. اسلم خان کاکا راننوت.ماورته کتل چې د حجرې په خوا راروان شو. زه دروازې ته ورغلم. خو هغه غلی حجرې ته راغی. وې ويل

-"ډاکټره! راغلي ياستئ زه به کورته ورشم"

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لاړ خو زه پوهېدم چې حواس يې لا اوس هم په ځای نه دي.

اسلم کاکا دډوډۍ سره راووت. په ډوډۍ کې مې هڅه وکړه چې زه او بريالی يوې کاسې ته رانه شو. همدغسې مو وکړل زه داسلم کاکا اوبريالی يې دځوی سره يوې کاسې ته کښېناست. دډوډۍ له خوړلو وروسته اسلم کاکا خپل پنځلس کلن ځوی کورته ولېږه او پخپله يې د چای پيالې ډکې کړې او وې ويل

"ډاکټره! مازديگر مې دتبرگي ځوی وليده چې ستاسو نه مخکې راروان و،زه په دويمه ورځ په تاسو شکي شوم. خو زه پښتون يم او تاسو مې په کورکې مېلمانه وئ، داراته ډېره گرانه وه چې له خپلو مېلمنونه پوښتنه وکړم. ستامېرمن دتبرگي دوی د کور له کومې ښځې نه څه پوښتنې کړې وې او دغو پوښتنو هغوی هم په شك کې غورځولي وو. اوس يې ماشکونه يوڅه لرې کړل. خو تاسو راته رښتيا ووايئ چې څه پسې راغلي يئ. کوم کسان چې پدغې سمڅه کې مړه موندل شوي وو دهغوی خپلوان خو هم نه ياستئ،ځکه چې که هغوی راتللای نو د ښځې راوستلو ته يې څه اړتياوه. بس راغلي به وو،مړي به يې کړي وو اوتلل به."

ورته ومې ويل"کاکا!ته زما نه څه پوښتې؟"

-" ستاسو دراتلو مسخد".

-" رښتيا ځواب غواړې.؟"

-" وو- رښتيا".

-" په ځان کې د رښتيا د اورېدلو وس وينې؟"

-" ډېر گرځېدلی يم،څو ملکه مې خوړلي دي او دا مې زده کړي چې په سړه سينه ځنگه خبره واورم او ځنگه په سړه سينه ځواب ورکړم. که زما په وژلو پسې هم راغلي ياستئ، ښکاره يې ووايئ،داژمنه نه کوم چې ځان به تړلی

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درسپارم،ژوند خوږ دی،ځان مرگ له نه درکوم خو دا ژبه درسره کوم چې تاسو هم مرگ له نه ورکوم".
-" مونږ دامالومول غواړو چې تبرگي دوی کومې وژنې کړي دي دڅه دپاره یې کړي،دپیسو دپاره که دچاد سیاست دپاره؟"
-" بس دهمدې مالومولو دپاره راغلي یئ؟"
-" وو، بس دهمدې لپاره".
-" که درته مالومه شي نو بیا؟"
-" نو که دپیسو دپاره وي هم زمونږ ورسره کارنشته او که دسیاست دپاره وي هم".
-" په خندا شو ټکورجانه! نو بیا یې مالوموئ څله؟"
-" کاکا ځینې خلك داسې گڼي چې داوژنې سیاسي اړخ لري او که دغه رښتیا وي نو بیا امریکایان غواړي د هغوی په وینا دلته چې او دپاکولو عملیات تر سره کړي او تاسو ته مالومه ده چې دهغوی د پاکولو عملیات د گنده کولو او لاپسې خیرنولو عملیات دي،او دچې عملیات یې د ښو او بدو د گډولو او په یو صف ددرولوعملیات دي. زماپلارهم دکونړ دی او د یو کونړي په صیپت نه غواړم زما داسیمه بې ستره شي. که خدای مه کړه د تالاشۍ په وخت د کوم غیر ملکي فوځي شنې سترگې د کومې افغانې خور په سپین مخ ولگیږي نو همدغه د ټولو افغانانو د سر ټیټۍ دپاره بس دی. مونږ ښه پوهیږو چې جرم دپیسو دپاره شوی. خو زمونږ خبره بې ثبوته څوك نه مني، زه د یو افغان په توگه له تانه هم غواړم چې زمونږ سره مر سته وکړه او داخپله سیمه بدرنگۍ ته مه پرېږده.
په اوږه یې راله غلی غوندې لاس کېښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"پياله دې واخله،سړېږي او بې غمه اوسه زه ستاسو سره يم، هر ډول مرستې ته تيار يم، دا سيمه مونږ له وروسيانونه ساتلې ده هغوی ورته نه دي راغلي، له دوی نه به يې هم ساتو"

د چای له څښلو وروسته څه شېبه ناست وو، بيا يې وويل

-"ډاکټره! ويده کېږو،خو نن به کټونه بدلوو ته به زما په کټ کې ويده کېږې او زه به ستا"

-" ولې ....؟"

-" بس پوښتنه مه کوه خو دکور دبلې په سرکټ پروت دی ورخېږه او مېرمن دې هم ورخېژوه زما هغه به اوس دحجرې بلې ته راغلې وي".

زه ټکنی غوندې شوم وې ويل

-" زما او ستا پرده سره شريکه شوې پوهېږې چې مېرمن دې زما مېرمن ته خواښې ويلې ده.

په هغه پسې دکور په لور ور روان شوم په لومړي ځل يې راته مېرمن د بچي په خطاب سترې مشي راکړه. ما ځان کټ ته ورساوه لږه شېبه وروسته اتينا راغله.ځان يې کټ ته راوغورځوو وې ويل

-" د خوب ځای مو څنگه بدل شو" " کېدای شي دامنيتي دليلونو له مخې، خو تا څنگه خواښې پيداکړه"

مخ يې راله په مخ کېښود

-" لوی ارمان مې دی چې افغانه خواښې ولرم، ماويل که ستا مور ته ژوندي ونه رسېږو نو يوې افغانې مورته خو به مې خواښې ويلې وي".

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم څپرکی

دمجرم په څرك پسې

دسهار له لمانځه وروسته مې لاسونه ددعا لپاره لپه کړي وو. چې اسلم خان کاکا له جومات نه راغی،حجرې ته راننوت، زه هم راپاڅېدم وې ويل

-" ډاکټره! تبرگی دوی تللي دي"

-" چرته تللي؟"

-" باندې ته،زمونږ خلك په پاس غرونوکې ورشوگانې او مال چرونه لري،په اوړي کې مالونه هلته بيايي، همدې ته مونږ بانډه يا بانډې ته تلل وايو".

-" ستاسو د کلي بانډې چرته دي..؟"

-" زمونږ بانډې نژدې دي خو تبرگی دوی دخپلو دوستانو بانډې ته تللي، دوستان يې په لنډي ناو کې دي...."

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" او ددوستانو بانډې يې؟"

-" بانډې به يې هم همدغلته چرته وي".

اسلم کاکا دغه خبرې وکړې اوکورته واوښت، زه څه شېبه بېخي بې حسه غوندې وم،هيڅ فکر او پرېکړه مې نشوه کولاى. نه پوهېدم څه وکړم،له بېگاه نه مو چې د وژونکو په پېژندو باور يو څه پوخ شوى و،خپل هدف او موخه مو بدله کړې وه. اوس مو هدف يواځې ډداسې ثبوتونو لاسته راوړل وو چې وښيي پېښه جنايي ده که سيا سي. خو شپه موپه خواږه خوب تېره کړې وه. هيڅ بيلگه او ثبوت مونه لاسته راوړى و او نه مو پسې هڅه کړې وه. ناڅاپه مې څه ذهن ته ټکان راکړ، يوه شېبه په فکر کې لاړم .

گورم چې امريکايانو لوى، لوى وزنونه په شا پسې تړلي ټوپکې يې مخامخ نيولى په ماشو يې گوتې ايښي، ستمېږي او دشيگل له پل نه پورته د درې په لور راروان دي.لومړي کلي ته راورسېدل ، يوپوځي بل ته د گوتې په اشاره يو کور وروښود. پخپله د څو نورو شين سترگو سره د کور مخې ته ماشه په لاس ودرېد، او نوروته يې کورته د ورننوتو نغوته (اشاره)وکړه، هغوى دروازه ووهله، خلاصه نشوه دټوپك په کونداغ يې دړه ماته کړه،ورننوتل، له دننه د ښځو او ماشومانو شور ماشور راووت،زما په مغزو راننوت سر مې ځنډواهه، ځان ته مې وکتل چاراته په غور کې وويل "که په هر ډول کېږي پکارده چې دې سيمې ته د بهرنيو فوځيانو دراتلو مخه ونيول شي"له دې سره اتينا رايادە شوه چې زه يې په څومره هيلو له ځان سره ملگرى کړى وم. مينه مې وه،دهغې داحساساتو درناوى مې خپله پښتو گڼله،او پوهېدم چې ښځه که هر څو مره پيا وړې،ځواکمنه او بر لاسې شي خو سترگې يې تل د نارينه په مټو نښلي. او بيا هرې خورته خپل ورور اوهرې مينې ته خپل مين په ټو لو بر لاسى اتل او دفکرونو شهزاده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاري.اوزه خو د کومې بلې سيمې مين هم نه ووم، پښتون وم . او پښتو داده چې که ښه پوهېږې چې مرې، ژوند دې ختمېږي. هيلې او ارمانونه دې په وينو کې بهېږي خو د ښځو په مخکې څنگه وايې چې دې ځاى ته نشم يا نشو تللى، د مرگ وېره پکې ده. دايوه بانه کېداى شوه چې اتينا ته مې ويلي واى، مونږ پښتانه يو. که مونږ مړه شو څه خبره نده.پښتانه هسې هم فکر کوي چې د غيرت دمرگ لپاره پېدادي. خو دپښتنو مړي هم دانشي زغملاى چې ښځه دې يې د بل چا لاس ته ورشي. او همدا وجه ده چې ډېرې پښتنې ښځې له کونډتوب وروسته د خپل مړ مېړه غيرت ته گوري او نور ودونه ،نه کوي.

خو زه پوهېدم چې داهم تشه يوه بانه ده او داسې بانه چې اتينا خو به پرې وغولوم خو چې بېرته روان يم سر به مې ټيټ وي، سترگې به مې ټيټې وي او پښتنو خو ددنيا لويو،لويو زبر ځواکونو سره ډغرې د همدې سر د هسک ساتلو لپاره وهلې دي.

او ددې سر دهسک ساتلو يو اځې يوه لاره ده چې "داسې څه مه کوه چې داسر پرې ټيټېږي، او دداسې څه له کولو ډډه مه کوه چې په نه کولو يې ټيټ شي" زه پدې فکر کې ووم چې بهر مې د پښو ښکالو تر غوږ شو چې ومې کتل اسلم کاکا و. سپک راپاڅېدم. ورته ومې ويل

-"کاکا!مونږ ورپسې ځو"

-" چرته ؟"

-" چرته چې هغوى تللي."

-" پوهېږې چې دا ډېره خطر ناکه پرېکړه ده".

-" که هر څه وي، خو مونږ به ځو."

لږ فکر يې وکړ. بيايې وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ماورته پرون ويلي وو چې دوی ځي کوم بل کلي کې د خلکو درملنه کوي، خو کلی مې ورته نه و ښو دلی."

-" نو بيا مونږ ددغې خبرې نه ګټه اخيستلی شو. هلته چې مو ووينې فکر به وکړي چې زمونږ له راتګ نه مخکې يې دا پلان درلود".

-" يوځه دغه دليل هم د ځان خلاصولو لپاره کاروړکولی شئ".

-" نو بيا مونږ ځو."

-" که وروستی پرېکړه همداوي نو بيا چای وڅکئ او روانېږئ".

-" بيخي سمه ده."

دی کور ته واوښت، بريالی هم چې بهرته وتلی و راغی. هغه مې هم خبرکړ.ځوی يې چای راوړ. چای مو وڅښه. او چې کتل مو دی خپله مخکې مېرمن يې او اتينا ورپسې راووتل. مونږ هم راپاڅېدو. مېرمن يې يو ځل بياد ځوی په خطاب رخصت کړم. چې له دروازې بهر راووتو سامانونه په کچره باروو او دوه کسه ورسره ولاړوو. يو يې د کچرې سره رخصت کړ او بل يې زمونږ دلارښود په ډول له مونږ سره پرېښود.اسلم کاکا غاړه راکړه،وې ويل

-"نه پوهېږم ډاکټر درته ووايم که ټکور" بريالي ورته وويل

-"دواړه يې کړه چې ډاکټر ټکورشي" وې خندل

-"داټکور د حکيم سره ښه لګېږي د ډاکټر سره ښه نه برېښي"بيا يې غلي غوندې وويل

-"ډاکټر ټکوره! پدې بوخڅکی کې دېبج دغره يو څو کانې دی. يو څو نه بلکې ځلور قلمونه دي.دوه دې دمېرمنې دی يو ستادی اويودې د ملګري". بوخڅکی مې ترې واخيسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"کاکا! دپېښ غرونه خو ښېروښ لري او که په دومره وزن کې ښېروښ مونږ ته راکړې نو داخو ښه خبره نده"

-"په ښو بدو پسې یې مه گرځه،دا په یو ډز راغورځېدلي دي نور مې خرڅ کړل او پدې کې به ستاسو نصیب و"

بس ترې وامې خیستل اتینا هم راووته چې یو ځل بیا یې تور زړوکې په سر و او روان شو.مونږ نېغ دغره څوکې ته وختو. د غره څوکه دهوایي ډگر په اندازه پراخه او داسې اواره وه چې د هوایي ډگر دجوړولو لپاره یې د زغل لیکې له پخو ولو پرته بل کوم ځای اوارول نه غوښتل زمونږ

لارښود،محمدین گل چې دپنځه څلوېښت کلونو په شا او خواکې ښکارېده. او د اسلم خان کاکا په څېر لویه ږیره یې تر سینې راخوره وه وویل

-"دې ته باغونه وایي نااشنا خلك ټول فکر کوي چې ددې غرونو څوکې به تېرې څوکې وي خو وگورئ ډېر دلرې پورې دا ټول غرونه اواردي. د غره دغه لمنې چې د شنگس لورته پرتې دي هم همدغسې اوار میدانونه لري ،داټول ډاگونه همدومره دنگونښترو پوښلي دي نو ځکه یې سړی په اوار والي نه پوهېږي. خو چې پکې وگرځې د لاس دتلي غوندې اوار دي"

لږ چې مخکې لاړو وچ نښتر مو ولیدل چې دشپول په ډول یو د بل څنگ ته ولاړ وو. چې نژدې ورغلو دایو لوی ډنډ و،دومره ډنډ چې د سیل دوړوکیښتیو دچلولو لپاره ډېر وړ ډنډ و.شنو اوبو یې سترگې نیولې، عجیبه لاداوه چې د شنو اوبو په منځ کې کبان ښکارېدل له محمدین گل نه مې پوښتنه وکړه داخو د باران اوبه دي نو کبان له اسمانه را ووربدل که له کومې راغلل؟ .وې ویل

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ډېر کلونه پخوا ورته دسيمې خلکو په وار سره اشرونه وکړل په خوړ کې يې کبان ونيول او په اوبو کې يې دلته راورسول اوس هغه ډېر شوي دي او غټ شوي هم دي"

خو مونږ لا اوس هم پدې نه پوهېدو چې د نښترو دلرګو داشپول يې ورته ولې وهلی ؟ محمدين ګل وويل

-"د مالونو دپاره، مخکې به مالونه اوبو ته راتلل ورغورځېدل به داشپول ورته ولس تاوکړ چې مالونه ور ونه غورځېږي"

مونږ د باغونو چې رښتيا هم اوار ډاګونه وو په مينځ ووتو او شنګس ته ورسېدو. شنګس کې مو د اسلم کاکا ديو دوست په کور کې د غرمې ډوډۍ وخوړه. د شنګس کوربه مو شېرګل و. چې د دېرش دوه دېرشو کلونو په عمر لوستی ځوان و. او همدغلته په کوم ښوونځي کې ښوونکی و. ويل يې د شعر او شاعرۍ سره هم مينه لري. ورته ومې ويل"قدرت چې کومه ښکلا ستاسو سيمې له ورکړې پکارده چې پدې غرونو کې د نړۍ تر ټولو شهکار ادب وپنځول شي"

له غرمې وروسته د شېرګل نه رخصت شو او بيا مخ پورته روان شو. دا ډېر ګران مزل و. دغه غرنۍ سيمه ده محمدين ګل ويل "دغربه په ببخ ځې ياپه سر"مونږيې رساپه سر روان شو، په يوه څوکه ختو او په بله کوزېدو چې قضامازديګر دلنډي ناو کورونو ته ورسېدو. مونږ چې د چاکورته راغلي وو هغه هم بانډې ته تللی و. خو بانډه يې محمدين ګل په دوه پوښتنو مالومه کړه او نېغ يې ور وستو.ده ته نو محمدين ګل ټوله خبره په درې ټکوکې رالنډه کړه.

"دا دا سلم خان کاکا مېلمانه دي. دادهغې ډاکټرې مېره دی چې اوس ستاسو کورته ننوته. او دابل ددې دواړو ملګری دی.که کچرو سامان

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړی وي نو په هغې کې،دارو او نور بلا،بتر دي دوی يې خلکوته ورکوي او کاکا اول سلام کوو او بيايې ويل چې ښه به يې وساتې" بس دمحمدين گل خبره نوره ختمه وه .د کوربه سترگې وړې تنگې تنگې خوتکې شنې وې، خړ پکول او مې وريجې ږيره،شونډې يې پېړې نه وې خو ډېري په بې خونده ډول بهر ته راوتلې غونډې وې او نوم يې هم ځواکمن و، ماچې ورته په غور وکتل، زړه مې وانه خيست.د چاچې شونډې او په ځانگړي ډول لاندينۍ شونډه بهرته راپاسترغونډي وې او يايې لاندينۍ شونډه له پاسنۍ هغې جوت پېړوالی ولري، چې دشونډې دغه ډول هم بهر لوري ته يوڅه ځوړند غونډې ښکاري دغه ډول خلك ياخو بېخي رازنشي ساتلی او يادخولې ډېر لوی خارښ لري. په هغه څه کې گوتې وهي چې کاريې ورسره نه وي،او زمونږ نوی کوربه همدغسې و. زه پوهېدم چې سبابه راباندې ډېرې بانډې خبرکړي.

خو بله لارهم نه وه او کله،کله داسې هم وي چې روغ سړی به دې هسې په نظر کې ښه رانشي. اودچاپه نظر بد راتلل ددې دپاره دليل نشي کېدای چې دغه سړی به خامخا بد وي.هغه يو څه په شکمنه کتل خو په مسکايې وويل

-"دامو خپل کوردی هر ځومره وخت چې تاسو غواړئ دلته داسې واوسئ لکه په خپل کورکې چې اوسېږئ، اورښتيادکچرې واله ستاسو سامانونه رارسولي دي.دننه مې خوندي ايښي"

ددوی بانډه دغره په لمنه کې وه.دغره لمنه هم ورته نشوه ويل کېدای رسا دغره په نيمه کې وه، خو غر دومره لوړ نه و. د دوی سره يواځې دوه کټونه وو.دخپلې کېږدۍ ډولې کوټې نه ځوقدمه لرې يې واچول . دماسختن ډوډۍ مو په همدغو کټونو کې وخوړه. چای موپسې وڅښه . بيا يې يو کټ

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخيست. د غره په لمنه کې پورته روان شو.دسپوږمۍ په تته رڼا کې مې وليدل چې ښځې يې بستره اخيستې،پسې روانه وه.
کټ يې برابر کړ. ښځه يې کېږدۍ ته اودی زمونږ خواته راغی.راته يې وويل "ډاکټر صيب!تاسو له مې کټ جوړکړی. ښه ډاډه پکې ويده شئ. او ملګری به دې همدلته ويده شي زه او محمدين ګل به هم ورسره پرېوزو" بريالي ته مې سترګوکې ور وکتل ،موسکې شو په سر يې اشاره وکړه چې ورځه شپه موپه خېر.
بس روان شوم.چې کټ ته ورسېدم اتينا لا پخوا رسېدلې وه. کټ کې ناسته وه.په خندايې وويل
-"لکه چې پښتو دې کچه کېږي، دلته به د کټ مينځ کې پوله د څه نه جوړوې کمبله هم نشته" ورته ومې ويل
-"پاڅه"
پاڅېده،توشک مې په اوږدو رساپه منځ راغبرګ کړ. په کټ کې مې اوږد وغزاوه.په خندامې ورته وويل
-"پښتو مې وساتله"وې خندل
-"ما اورېدلي وو چې پښتانه ښځوته شا نه وراړوي"
ددې سره مې په مغزو کې کوم چينجی وخوځېد،توشک مې ونيو، ښکته مې وغورځاوه
-"بس راځه چې نن يې مالومه کړو، دپښتو يوه لار به پرېږدم په بله به روان شم"
هغه له خنداشنه وه.بېرته يې توشک راواخيست.خو ما بيا وغورځاوه. له لاسه مې ونيوله . کټ کې مې راڅملوله. زريې وويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-" دمور نصيحتونو ته دې وګوره،ډېرې لږې ورځې پاتې دې پدې کې دې خپل ښاغلی ځلميتوب او زما پاك پېغلتوب دګناه په سيند مه لاهو کوه" په سترګو کې يې اوښکې راغلې

-"ماخو ستانه سپيڅلتيااو پاکي زده کړه،ټوکه مې درسره کوله.خدای دې ټول ځلميان همدغسې سپيڅلي او پاك زړي کړي "

پاڅېده توشك يې هماغه شان په کټ کې وغزاوه ماته يې وويل" وخېژه!اوربدلي مې دې چې افغانی مېرمنې د مړونو کټ له ورځي ،مړونه يې دهغوی کټ ته نه ځي"ماويل

-"خدايه خېر بيا په بله لاړه نه شي"وې ويل

-"نوولې داسې کوي؟"

-"ځکه چې دښځو سره اکثربچي وېده کېږي اوکه مېړه يې دهغې کټ ته ورشي نو کېدای شي دوی په ځان پوه نه شي او ماشومانو ته زيان ورسېږي"زريې وويل

-"اوکه زيان ورونه رسېږي نو راويښ خو به شي" بيايې وخندل

-"پښتو هم عجيبه ده، د همدغې پښتو دپاره دې دا څوشپې په ځان څومره سخته تېره کړه. زه در باندې پوهېدم چې په زړه دې څه تېرېږي،او هغه يوه شپه خو نيمه شپه راپاڅېدې،د سپوږمۍ رڼا ته دې راله مخ ته په ځير،ځير کتل،ما په زړه کې ويل لکه چې پښتو او د مور نصيحتونو ته همدلته شاکوي، خو بيادې يو سوړ اسويلی وويست او سر دې کېښود خو اوس دې دغه هر څه په اوبو وړل"ورته ومې ويل

-"په استنبول کې دې داپه فکر کې تېرېدل چې کله به دداسې اوچت غره په نيمه کې کټ اچوې او ويده کېږې به ؟"وې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"نه ، او بیا دافکر مې کله کولی شو چې په هغه کټ کې به راسره ته هم نژدې ګاونډی یې،زه به درته خبره کوم او ته به یې په بله اړوې"
غبرګ مو ښه په کټ،کټ وخندل بیا مې خوله سپین اننګي ته ورنژدې کړه هسې مې ترې یو چړپ وویست او ورته ومې ویل
"ګرانې ویده شه داسې دپاټکونو شپې ډېرې نه دي پاتې"

یولسم څپرکی:

دشــنو ګـټو قــاضــي

ځواکمن دوی په بانډه کې اوسېدل، کلی نه و چې ګڼ کورونه سره یو ځای پراته وای.که څه هم دغه غرونه ټول د خلکو بانډې وې. خو یوه بانډه له بلې دومره لرې وه چې خبرول یې او بیا د کتنې لپاره د هغوی راتلل اسان نه و.او ددوی دبانډې تر څنګ نورې درې څلور بانډې وې،چې په ګرانه به پکې پنځلس ،شل کسه اوسېدل هغوی ته یې خبر ولېږه، راغلل،چې یوکورپکې دتبرګي هم و. تر غرمې پورې اتینا وکتل وروسته وزګاروو. مونږ غوښتل دغه سیمه ووینو او محمدین ګل ته ددغو غرونو لوېشت،لوېشت مالومه وه. هغه مو له ځان سره واخیست او په غره کې مخ پورته روان شو.دغره څوکې ته چې ورسېدو.هغه راته په ګوته د غرونو سرونه راوښودل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"هاغه مخامخ غر ته چیل گټې وایي چې له سمه لام نه مخامخ پورته راشې همدغې ځوکې ته رارسیږي.مونږ ته مخامخ دې ځوکې ته پنډسر وایي"پوښتنه مې ترې وکړه

"چیل گټې ورته ولې وایي؟"

"دغلته گټې یوه دبلې په سرچیل پرتې دي کېدای شي له دې امله"

بیا یې وویل "د چیل گټیو او پنډسرترمنځ چې کومه کړپه ده پدې چې وخېژې همدغلته دشنوگټیوقاضي دی"اتینا ترې پوښتنه وکړه

-"دغلته خو مونږ دشنو ونونه پرته نور څه نه وینو ولې کومه ابادي هم شته چې دغه قاضي پکې اوسیږي؟"

-"نه!دغه په غره کې ښکته یوه لویه کنده ده،کنده هم نه ده یو سوری دی.اودغه قدرتي دی،دومره ژور دی چې کاڼی وروغورځوې تر ځودقیقو پورې یې کړنگا اورې خو تر اوسه یې لا چا ښکته دلگېدو غږ نه دی اورېدلی،خلك وایي چې داځومیله ژور دی" پوښتنه مې ترې وکړه -"نو قاضي ورته څنگه وایي؟"

-"داد پخوا زمانو نه په قاضي مشهور دی،دټولې سیمې خلك چې دشپې مرگونه کوي، خلك همدې ته غورځوي"مونږ ورته وویل

- "ولې یې وینو نه؟"

-"راځئ چې ورشو" اتینا ترې پوښتنه وکړه

-"ددې قاضي سینې ته به ځومره ارمانونه ورغورځېدلي وي؟"

محمدین گل وخندل

"په سلگونو خو یواځې دجهاد په وخت کې ورغورځول شوي دي"

"تاهم ورته ځوك ورغورځولي؟"وې خندل

- "رښتیابه درته ووایم، یو ملا مې ورغوځولی دی"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "ملا دې ولې ورغوځوو؟"

- هغه دوروسیانو ملاو.

- "د وروسیانو ملا؟"

-"وو.... وروسیانو له یې مونځ ورکوو" بریالي ورته وخندل

-"تاته چا وویل چې دوروسیانو ملادی؟"

-" قومندان صیب راته وویل چې دا د وروسیانو ملا دی،دشنوگټیو قاضي له یې بوځۍ چې ځه پرېکړه پرې کوي ، بس مونږ هم راووست"

اتینا ترې وپوښتل

-"ښځې به هم چاورغورځولې وي؟"

-" دلته دښځو ورکېدل پخپله یو شرم دی، پېغور دی، بیا خلک وایي د فلانکي لور یاښځه تښتېدلې ده نو ځکه ورته ښځې ډېرې کمې ورغورځول شوي دي، خو دښځو د انډیوالانو ځای همدغه دی.انډیوال یې دې ته ورغورځوي او ښځه بیاله غره نه ورغړوي. خو یوه سړي خپله لور چې له باندې نه یې بزې څرولوله بیولې وې او انډیوال یې پسې هم راغلی و،دواړو سره ځه نوکې لګولې وې،ده لیدلي وو،دواړه یې وروغورځول"

مونږ لا داخبرې کولې چې محمدین ګل وخندل

-"ملا صیب چې مودې ځای ته راورسوو،په ځان پوی شو، وې ویل

-"پدې ګټه به یو دوه رکعته لمونځ وکړم"

زما ملګری ورته وویل

-"وروسیان نشته دی چې درپسې ودرېږي، دهغو سره دې ګډ ډېر مونځونه کړیدي، هغه دې بس دی،رامو ووست د ډډم پدې بوټي مو ودروو او ښکته مو ټېله کړ"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشنو ګټو قاضي دیوې څاه په ډول ددوه مربع مترو په کچه پراخه او تر نامالوم ژور والي پورې ژوره کنده وه. په غاړه یې یو د ډډم بوټی ولاړ وچې څنې یې قاضي ته ورشکته شوې وې او قاضي یې نژدې په خپلو څنګو کې پټ کړی و. محمدین ګل ویل چې دی کله وړوکی و هم دا ډډم د قاضي په څنډو همدغسې راخور و. له قاضي نه څومتره لرې د نښتر یوه لویه ونه ولاړه وه. محمدین ګل ویل چې" له ده نه ورته دوه بزې هم ورغورځېدلې دي او خلکو یو وخت کوم لېوه هم ورغورځولی و"

بریالي ورته وویل

-"نو دقاضي سینه نده دپاکستاني اچار بوتل دی، چې امونه او ټېپر پکې یو ځای پراته وي"

مونږ درې واړو په وار سره سرونه ورښکاره کړه چې ښکته توره یو کنده وه نور څه نه ښکارېدل،خو دغه ټولې سیمې یو وحشت غوندې لاره،د انسانانو یو په بل باور ختمېده،تردې پورې چې کېدای شي د اتینا به په ماباور نه و،لومړی یې محمدین ګل ته وویل

-"ته لرې شه،"

چې هغه څوقدمه لرې لاړ،بیایې زه له لاسه ونیولم او سر یې ډېر په وېره ورښکته کړ.مونږ وروغوندې له قاضي نه راستانه شو خو پداسې حال کې چې تر ډېره پورې یو هم خبرې نشوې کولای او یایې زړه نه غوښتې.

ماښام نژدې وچې د ځواکمن باندې ته راورسېدو. هغه له خپلو خونو څو قدمه لرې ولاړو،روغبړ یې وکړ،راسره ستون شو. راته وې ویل

-"ډانګترصېب مانه پرېښودی خودګنډېري پلار خپله راغلی و. ډېرټینګ شو ویل یې چې دوی به بېګاته زما مېلمانه وي". زړه مې وښوید چې په بلا واوښتو. اتینا ماته وکتل ماورته وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"زمونږ سامانونه چرته دي" وې ویل

-"هغه یې هم یوړل"

دلته چې مې ورته وکتل سترگې یې دمارغوندې تېرې، تېرې راته ښکاره شوې. غلې،غلې یې راته ویل چې "زه هم ورسره شریك یم" زما رنگ والوت، زه پوهېدم چې هغوی زمونږ بایکونه دڅه دپاره وړل. دهمدې لپاره چې وې گوري . اوخپل شك په یقین بدل کړي. اوهغوبایکونوددوی شك په باوربدلولی شو،په هغو کې سټیلایټ ټلېفون، تمانچې،بې هوښه کوونکې سپری گانې،برچې (چړې) اودقضیې په هکله د اتینا څه نوټونه وو. اوداهریوڅانله زمونږدمرگ لپاره پوره و. اتینا ماته وکتل چې زه یې عصباني ولیدم وې وېل

-"خېردی کاکا یاستاسره شپه یادهغوی سره شپه. ټوله یوه سیمه ده،او تاسو ټول یوورونه یئ" هغه ووېل "راځئ چې زه درسره ملگری شم چې ومورسووم" بریالي ورته وویل

-"دغه مخامخ بانډه ده ستاتللو ته اړتیانشته، پخپله به ورشو" محمدین گل وویل"زه دتبرگي مېلمستیا نه خورم، همدلته دځواکمن سره پاتې کېږم او سهار چربانگ مال(مهال) ځم."لاس یې راکړ اودهغه مارسترگي سره روان شو.مونږ هم ترې را وگرځېدو.اتینا ته مې وویل

- " تمانچې دې بایك کې دي......؟"

وې ویل "یوه مې په بډه ده او بله په بایك کې"

- اوچاړه . .؟

- "هغه مې هم په پنډۍ پورې په خپل ځای تړلې..."

- "اوکارتوس....؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

- "درې جاغوره زما سره دي، درې په بايك كې او نور زياتيگړي كارتوس هم په بايك كې دي، خو ستاسو څنگه چل دى دواړه تمانچې درسره دي.؟"
- "نه زمونږ سره هم، يوه، يوه درې، درې جاغوره او يوه چاړه راسره ده اويوه، يوه تمانچه او نور كارتوس مو په بايك كې دي"
- "بيانومونږ هغوى ته بې وسلې ښكارو"
- "هو... چې سپرى گانې ونه پېژني"
- اتينا په فكرمندۍ وويل "وبه يې نه پېژني"
- "په څه ډاډه يې.؟"
- "پدې چې دهغوى دكور يوې ښځې ته چې په خوارځواكۍ اخته وه، او ماله راغلې وه دبسكټو او تودو كاليو سره مې دماشو يوه سپرى هم وركړه. كېداى شي هغوى پرې د هغې گومان وكړي. خوكه وه يې پېژني نوڅه فكركوئ چې لومړى به څه كوي...؟"
- "لومړى به تابې هوښه كوي"
- بريالي وخندل "او بيا به مونږ پسې راځي"
- اتينا وويل "څه فكر كوئ چې ددوى د كورښځې به هم ددوى له جرمونو خبرې وي"
- بريالي ورته وويل "هو! خبرې نه چې پكې شريكې دي"
- ماورته وويل "مالومه خبره ده چې له جرمونو يې خبرېږي اوكه دهغوى ورسره هم لاره نه واى نوخامخايې هڅه كوله چې له دغې لارې يې راوگرځوي اود كوم كور ښځې چې وغواړي كور په سمه لارروان كړي روانولى يې شي. داهسې خبره ده چې د افغانستان ټولنه نرپاله ياسړى پاله ټولنه ده ، له حضرت ادمه تردې دمه نرۍ د ښځې په فكرونو پسې ځغلي"
- "اتينا وويل دانوبيا يوه بله لويه خطرناكه خبره ده"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ورته ومې ويل
-" خطرقدم په قدم شته خومونږ بايد پوه شو چې که ځان خلاصوو د خوشحال ختټگ په شعربه عمل کووچې (که فلك دې د زمري په خوله کې ورکا + دزمري په خوله کې مه پرېږده همت)"
-اتينا وويل
- "سمه ده! زه به دننه ددوی په کورکې يم ځکه چې په نورو کورونو کې هم زه له تاسوجلاوم،دوی به ماته ديوکمزوري بنيادم په سترگه گوري، لومړی به له تاسونه ځان خلاصوي او بيابه زما واروي . زه به دننه حالات څارم، که پوه شوم چې په تاسودحملې وخت رارسېدلی زه به په هرډول چې وي تاسوته ځان در رسوم،خو تاسو به لږ ترلږه شل دقيقې ځانونه مرگ ته نه ورکوئ "
-ماورته وويل
-"کېدای شي دحملی وخت دوی دشپې دلسوبجونه وروسته وټاکي"
-اتينا وويل
- "هو...ځکه چې يود کلي خلك ويده شي. مادلته وليدل چې داخلك ډېر وختي ويده کېږي...."
-"...او بل يې د کور ماشومان ويده شي"بيايې لږ فکر وکړ وې ويل "اوچې ببخي ورنشو نو څه" بريالي وويل چرته به لاړشو.
"بس همداسې به دشنگس په لار بېرته وخوځو"
ماورته وويل
"دوی زمونږ سامانونه وړي دي،هغه به يې کتلي وي . که مونږ اوس ځو هم، دوی مو روغ نه پرېږدي" اوکېدای شي لا دغسې نورو ته زمونږ دسامانونو په شودلو هغوی هم له ځان سره ملگري کړي .اوبله داچې غر دی مونږ پکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناآشنا يو او دوى ته سم مالوم دى .کېداى شي ډېر له لرې مو وولي .
دومره له لرې چې زمونږ دتمانچو مرمۍ ورونه رسېږي . دتېښتې لارنشته خو ځانونه تکړه کړئ .

مونږ لادغه خبرې کولې چې وموکټل دتبرګي دوى کورته رسېدلي و.اولنډ، پنډتبرګى مو لکه يږ(مېلو) مخې ته ولاړو. په شيطان وزمه خندا کې يې پټ،پټ دا احساس راکوو چې" تبرګى مې درته تېره کړى"

- وې خندل

- "ډانګټرصيب ډېر ورو،ورو په خوند،خوند راروان يئ، له ډېروختي نه ستاسو ننداړې ته ولاړووم"

- ورته ومې ويل

-"خوراغلي دې له يو چې ستاسودسيمې دهوا اوښکلانه خوند واخلو"

-وې ويل

-"زمونږ سيمه ډېره ښکلې ده، خو په ځينوخلکوښه ونه لګېږي"

-"هغه خلك له مونږ سره توپيرلري،مونږپوهېدوچې ښه راباندې لګېږي ځکه خوراغلي يو"

بيا يې په ترخه خندا وويل

-"ښه! پخير راغلئ" اتيناته يې نغوته وکړه "خورې ! کورخونه لرو، باندې ده، خوته د خونې مخې ته لاړه شه"بيايې د ټوکې په دود خوله چوله کړه

-"نه پوهېږو په ښځودې څه جادوکړى له سهاره يې همدا ويل چې ډانګټره مېلمنه کړئ"

دتبرګي دوى باندې دځواکمن له باندې نه ښه وه. يوه ښېګڼه يې داوه چې دادغره دډډې پرځاى ديوې لويې غونډۍ په سر جوړه وه چې هر اړخ ته يې خلاصه مخه لرله شاته يې وچ خوړى و او په وچ خوړي پسې غر، چې دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوايې هم غره ته دومره نژدې نه وه چې سړی تنگ کړي او نورې درې خواوې خويې پراخې درې ته خلاصې وې .بله داچې پدې کې ديوې کوټې پرځای ځنگ په ځنگ له گټوجوړې دوه خونې وې ددواړو په سرونو واښه اودونو ځانگې اچول شوې وې .دخونو شا د غره لورته وه مخې ته يې لوی ميدان و،دخونو کينې لورته دبزودپاره شپول جوړ شوی و. اوښي اړخ ته يې اواره دېوسه(صفه)وه دخونې دېوال ته مخامخ ځوگزه لرې يو لرگی درول شوی و،دلرگي په سر بل لرگی داسې ټينگ شوی و چې يو سر يې په ولاړ لرگي او بل سر يې دخونې په دېوال پروت و. ځوخيرنې،خيرنې ټوټې پرې دپردې په موخه اچول شوې وې،چې کور او "مېلمستون"سره جلا کړي. په دېوسه باندې يو ټغر اوپه ټغر دپاسه ځلور لېمڅي يو بل ته مخامخ پراته و . مونږ په همدغو لېمڅو کښېناستو،بالښتونه موشاته راغلل تبرگی هم کښېناست.بيا سپك پاڅېد وې ويل

-"ډانگټر صيب!کېنئ سترې يئ،زه به درته چای رادم کړم"چې وموکتل دماښام تياره په خورېدو وه ورته ومووېل

- "دچای وخت نه دی،لمونځونه به کوو"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسم څپرکی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرگی اومېلمستيايې

اسمان ځای،ځای وریځ و . دڅوارلسمې سپوږمۍ ورو، ورو رارروانه وه زمونږ تر سرونو چې راورسېده ودرېده دغلته دسپوږمۍ دمخ پټولو لپاره وریځې هم نه وې ، چې رانه پټه یې کړي او دسپوږمۍ دپټېدو سره ددوی بدرنگه سترگې هم راته سپینې،سپینې ونه بریښي شپه داسې روښانه وه چې دلالټین رڼا ته راتلونکی یو،یو پتنگ مې په هوا لیده،دهمدې پتنگانو له امله به وو چې څراغ زمونږ مخې ته نه وپروت، زمونږ تر څنگه دخونې دگټو،خټو جوړ دېوال کې یوه ښخ شوي موگي ته ځړېده . برگوټ ته زه ناست وم خوهغه برگوټ ته نه چې شامې د خونې دېوال ته راشي پاس سرته پراته لمڅي ته گنډېرې ناست و.زما کیڼ لاس ته بریالی په هغه پسې د گنډېري پلار تبرگی ،ماته مخامخ دتبرگي زوم شادل او ورپسې دگنډېري کشری ورور سرکښ ناست و.گنډېری دپښتنو په حساب له ټولو نه په معتبر ځای کی ناست و.ځکه چې شايې دخونې دېوال ته وه.

اودسړي پرې شك راته چې گوندې له پلاره مشردی . مونږ سره نږدې ناست وو . خو ډېرې کمې خبرې کېدې .اودکمو خبروډېرې یې هم گنډېري او شادل کولې تبرگی غلی و، دگنډېری له څو خبرو اودتبرگي له بې نیازې خاموشۍ نه پوه شوم چې زمونږ اټکل او فکر سم نه و.مونږ فکرکوو چې گنډېری دجرمونو جرړه ده.خو گنډېری یو اخې مغرور بداخلاقه او د پلار نافرمانه و. داسې نافرمانه ،نه چې دپلارسره دې په جرمونوکې ورگډنشي بلکې یو ډول بې ځایه مغرور و . جرمونه یې پلار کول اوده گڼله چې که دی ورسره نه وي پلار یې هیڅ نشي کولای.خو حقیقت دغسې نه و. ددوی سرکار او سرلاری دده پلار تبرگی و. خو ښايي دپلار یې دده سره مینه وه .دایې نه خپه کاوه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

.او یاځینې پلاران دخپلې ډېرې مینې له امله بچو ته دهغوی دروغجن حیثیت ورکوي،اودغه دروغجن حیثیت اواحساس دهغوی دژوند دبربادۍ لامل گرځي، هغوی غرور او له خپل حیثیت نه لوړ فکر کوي،او دگنډېري سره هم لکه چې همدغه کانه شوې وه.د مجرمانو بچي هسې هم د مشرانو ډېر درناوی نه کوي. ځکه چې مجرم داخلاقونه لرې وي او دمشرانو درناوی د اخلاقو برخه ده. څوك چې اخلاق نه مني اونه یې پېژني د اخلاقو یوه برخه به څنگه په ځان ومني.ددې بد اخلاقۍ اروایي دلیل داوي چې مجرم ځان له ولس او ټولنې نه برگنې او فکر کوي چې بچې یې هم له هر چابر اوبر لاسي دي او نه غواړي دغه بر اوبر لاسي بچي یې د چا درناوی، عزت او احترام وکړي.

هغوی زمونږ خبرې ډېرې په غور اورېدې اومونږ ته بیا دهغوی هره خبره یوشیفرښکارېده،شادل سپوږمۍ ته وکتل وې ویل

-"نن داسپوږمۍ ډېره روښانه ده"

-گنډېري ورته وویل

-"ځینې،ځینې شپه داسې وي، چې کله "ښه" مېلمانه ولروسپوږمۍ هم ورته لکه چې خوشحاله وي ډېره ښه رڼا کوي"

شادل ماته وویل

-"ډاگټرصیب څومیاشتې مخکې موهم ستاسوغوندې درانه مېلمانه لرل، هغه هم دهمدې غوندې روښانه شپه وه،اوهغوی هم ستاغوندې سپوږمۍ ته مخامخ ناست وو.اوس چې مې ستاتندي ته وکتل هغه مېلمانه رایادشول، همدغسې یې د سپوږمۍرڼاپه پراخ تندي لگېده. له تندي مې وپېژنده چې سړی بختور دی اوږښتیا هم دهغه له راتگه وروسته موپه کوربرکتونه ورېدلي"ماورته وخندل "زه به خدای خبر که تاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بختورشم،چارانه کله داسې ډېرخيرنه دی وړی، خوچې ستاپه څټ د سپوږمۍ رڼااحساسوم فکر کوم چې ستادتېرو مېلمنو په څېر به زه تاله نه،ته ماله بختورشې" وې خندل "له مونږ نه هم خيروړل دکونړ له سينده دمړي ګټل دي"

بريالي ترې پوښتنه وکړه "بياهغه مېلمانه څه شول، سرکښ ځواب ورکړ،"بس لاړل،تاسو چې چرته ځئ هغوی هم هلته لړل"

بريالي وويل "مونږ خو لاچرته نه ځو،ناست يو"

هغه په خنداوويل "هغوی هم همدغسې ناست وو بيا لاړل"

پلارېې خبره سمه کړه"هو، مېلمه څه کوي خوخپل نصيب وړي اوځي" ددې خبرو له اورېدونه زه پوه شوم چې دوی ته له پروګرام نه مخکې زمونږ خبرېدل اونه خبريدل څه ارزښت نه لري، که دادجرمونو پاخه لوبغاړي نه وای اوعام خلك وای پکاروه چې دهغوی سره ددې وېره وای چې که مونږ خبرشو بيا به ورسره چرته لاړنشواويادالاماسختن دی په ګرانه به نهه بجې وې،د خوا اوشاله رڼاګانو مالومېده چې ډېرې باندې شته او بياد ځواکمن باندہ خو دومره لرې نه وه . او که مونږ پدغه وخت خبرېدای نو پکاروه دهغوی سره داوېره وای چې هسې نه، مونږله خبرېدوسره شور جوړکړو، په شور ګاونډی باندې خبرې شي اودهغوی پلان به شنډ شي.

دهغوی سره داوېره نه وه، ښايي دليل يې داو چې هغوی څلورکسه وو،اومونږدوه کسه ،هغوی دغرونوخلك وو،اودغرونوخلك په لويه کې ځان دښارله اوسېدونکوقوی اوتکړه ګڼي او بله خبره داهم وه چې هغوی به خامخا زمونږ بايکونه کتلي وو او په هغوکې دتمانچوشتون به دوی ډاډه کړي ووچې مونږ بې وسلې يو،اوکه وسله راسره هم وي نومونږ سره ډېرخوله په خوله ناست وو،هغوی ښايي فکرکوو چې که دوی شورجوړول

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي هم نومونږ کولی شوډېر په اسانۍ يې ښکته وچ خوړي ته وغورځوو، چې ځوګزه ژور ګړنګ دی اوله دې چې وغورزېږي روغ نشي پاتې کېدای.زما سره يو بل خپګان هم ملګری و.اسلم خان کاکا راته ويلي وو چې مونږ دځواکمن باندې ته لېږي او تبرګی دوی دده باندې ته ځېرمه دبل چاباندې ته تللي،دځواکمن سره هم پېژني خو دومره ډېرسره جوړ نه دي،خو ريښتيا دغسې نه وو. دوی دځواکمن باندې ته راغلي وو.اوهغه يې دومره درناوی کړی و چې ښه باندہ يې دوی ته پريښې وه او خپله په وړه او تنګه کې اوسېده.ما ته دا وېره هم رالوېدلې وه چې کېدای شي داسلم خان هم ورسره خبره يوه وي او محمدين ګل يې دهمدې دپاره زمونږ سره رالېږلی وي چې دلته دوی ته زمونږ دپلان او ارادو په هکله ملومات ورکړي اوزمونږ په "خوندي کولو"کې ورسره مرسته وکړي.دا شك مې دمحمدين ګل نه راتګ او په چربانګ مهال دتګ خبرې لاپسې پخاوه.ماله دې فکروروسته په دوی ځلورواړونظرتېرکړ،او پوهېدم چې په يواځې ځان ددوی چاره کولی شم،زه اواتينا دواړه دمارشل ارټ کلبونو ته تللي وو،ځلورملاوستوني (کمربندونه) مواخيستي و،اواوس ددې وړ وو چې په ځوځانيوکې ددوی ديو،يوورمېږونه ورمات کړو، زماسره غم دبريالي و، ځکه چې دوی زمادمارشل ارټ نه نه ووخبر،زمونږ دوژلوستراتيژي به دوی خامخاپه مساوي ډول جوړه کړې وه يانې دوه به زمادپاره ټاکل شوي وو اودوه دبريالي دپاره،زماوېره دتبرګي هغه دلنډي لاستي تك سپين تبرګی و چې دبزې دښکرو غوندې ښکرونه يې لرل مونږ ته په سمه لام کې ويل شوي وو چې تبرګي له وړوکوالي نه دځان سره تبرګی ګرځوو.نورو خلکو بزې په چاړه حلالولې خوتبرګي راځملولې او خپل تېره تبرګی يې پرې راښکه،او بزه يې حلالوله.بيايې يوه ورځ دخپل ملګري بزې ته په څه غوسه راغله،دتبرګي ګوزار يې پرې وکړ،تبرګی د بزې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ورمېږ داسې ولگېد چې سرېې ترې لرې وغورځاوه. دى ورته له لرې په خنداشو او الله اكبر يې پرې ووايه .
له ملگري نه يې پلار پوښتنه وکړه چې بزه چامړه کړه هغه ورته وويل "تبرگي"بس له دغې ورځې په تبرگي مشهورشو.
تبرگى ورو،وروڅولاسه مخكې لاړ او چې كله به يې كومه بزه حلالوله نو مخكې به يې څو ځايه په تبرگي ووهله او بيابه يې ورله په ورمېږ دتبرگي گوزار وكړ. ده به ويل
-"لومړى يې لږه كمزورې كوم څوك يې دومره پښې ترې،بس ښه دغه ده چې له حلالولو مخكې يې له پاڅېدو او زور وهلو وباسې" تبرگي د انسانانو د وژنې پيل له خپل پلار نه وكړ،پلار يې دويم واده كړى و،دى دپلار دواده په ورځ كورته راغى، مور يې په ژړا وليده، خپل كشرى ورور يې له ځان سره ملگرى كړ، پلارېې د خلكو له گڼې، گوښې رابېل كړ اوپه ور مېږ يې په تبرگي وواهه، له دې وروسته تبرگى يو لوى قاتل جوړشو،ورور به يې هم ورسره و. او چې هر څوك به يې واژه، ده به ورته تبرگى اوچت كړ، بيا به يې كشري ورور ته وكتل هغه به ورته وويل
- " لالا وهه يې، له دادا نه به ښه نه وي" دغسې دوى د جرمونو پاخه لوبغاړي شول خو څه وخت مخكې يې ورور كوم دښمن وواژه او ده خپل زامن او زوم د ځان سره ملگري كړل .دى لنډ،پنډسړى و،غټې،غټې شونډې يې بهر ته دومره را ځوړندې وې چې په زنه پرتې ښكارېدې .اوديچو غوندې سترگې يې رڼې، رڼې اړولې، دږيرې ويښته يې پېړ، پېړ اوشخ، شخ ولاړوو.ما چې هرځل ليده د كابل دژوبڼ تور يږ يې راياداو ه.
اوس يې هم تبرگى تر څنگ پروت و، ماغوښتل بريالى پدې وپوهوم چې له تبرگي ځان وساتي، كه د تبرگي لومړى گوزار زمادپاره ټاكل شوى وي خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیاډېره ښه خبره وه ځکه چې ماپه اسانۍ کولی شوددویم او دریم کس له گوزاره ځان وساتم خوکه لومړی گوزار دبریالي دپاره و،نوهغه مارشل ارټ نه وکړی او ورته گرانه وه چې ځان ترې وساتي. ماغوښتل بریالي ته ووایم چې دتبرگي له گوزاره ځان ساته او هڅه وکړه چې زما لخوانه دې لرې نه کړي. نو تبرگی چې دتبرگي ښي لاس ته پروت و، وروغوندې مې ورته وکتل او په موسکامې وویل

- "کاکا! ډېر خطرناك تبرگی دې پیداکړی دی"

هغه تبرگي ته وکتل وې ویل

-"خطرناك نه دی خوزمونږ دژوند ضرورت دی" مابریالي ته مخ واړوو، ورته ومې ویل

- "بریالیه! له دې تبرگو ځان ساته"

هغه وخندل وې ویل

-"خدای مودې ترې وساتي، زه به ترې څنگه ځان وساتم، ددې تبرگی گوزارخومخامخ نه کیږي" ماورته وخندل

-"بریالیه! چې زما سره څنگ کې یې هیڅ غم مه کوه" هغه وویل

-"زه به نه ځم خو چې څوك مې ستاله خوانه جلانه کړي"ماورته وویل

-"مونږ خو په ښارکې اوسېدلي یو ته خو اوس په غره کې پروت یې ، پرې کړې پرېکړه کوه، چې څوك دې له ملگري جلاکوي همغلته یې ختمه کړه"هغه په مطلب ورسېد وې ویل

-"دکاکا تبرگی زمونږ د ساتنې لپاره بس دی"هغه په خنداوویل

-"دادی هم ستاسو دپاره"اوله دې وروسته یې خپل کشري ځوی ته مخ واړو وې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

- " ته ورشه هلکه ډوډۍ څنګه شوه، داخلك به ورِي وي" هغه کورته ننووت دغره له ډډې نه څه کړپا راتله ، دوی ورته ټول غوږ شول ، بيا زر ،تبرګی پاڅېد ، ښکته يې وکتل ، ګنډېري ترې پوښتنه وکړه .

-"څوك دې"

-"نه پوهېږم"

دوی هم ورپاڅېدل مابرياليي ته اشاره وکړه چې دايې وخت دی . مونږ چټك راپاڅېدو. خو دوی له نظر لاندې ساتلو ګنډېري او شادل په تېزۍ مخونه راواړول او تبرګي وويل

کريم خان دی ، بيايې ورغږ کړ . راځه .پخير راغلې.هغه راغی وې ويل

-"اوربدلي مې دي دلته ډاکټران راغلي. زما يو ماشوم ناروغ دی" ماورته وويل

"مونږ خو سهار ځو" وې ويل

" سهاربه يې وختي راوړم. له مانځه نه مخکې خوبه نه ځئ " تبرګې ورته وويل

"دوی به ځانونه رسوي نوخامخا دمانځه نه مخکې به روانېږي " هغه مړاوی غوندی بېرته روان شو . دوی ورته د چای،ډوډۍ ست هم ونه کړ. پوهېدم چې نه غواړي خپل پلان خراب کړي. خو دمانځه نه مخکې د تلو خبرې يې ټکان راکړ. ددې وينا مطلب يې دا وچې له شپې به روغ نه ووځي.چې هغه لاړ.سرکښ هم د يولوی دسترخوان سره راووت ، هغه يې کېښود، لوټه يې راواخيسته وې ويل

-"راځئ لاسونه ووينځئ" شادل ورته وويل

-"دلاسونو اوبه به زه واچووم ته کاسې، ماسې راوړه"

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلارېږ هم پسې ورغی،څه شېبه وروسته چې مې کتل په دوه کاسو کې لړه،لړه غونډې سپينه ښوروا وه او دوه غوري(مجمې)له غوښوډکې وې.
پوه شوم چې له سيرلي يې سر پرې کړی دی. ګندېري ته مې وويل
-"ډېر تاوان موکړی دی"وې خندل
-"غم مه کوه ګټه په تاوان کېږي"
له دې سره شادل هم چې زما او ګنډېري سره يوې کاسې ته ناست و، وخندل،ګنډېري هغه په ښکاره ټوکه کوله خوشادل ته يې اوروله چې زه رښتياوايم ، ما اوريدلي وو چې مجرمان له دغه ډول خبرونه خوند اخلي، بياد جرم له تر سره کولو وروسته هم دغه خبرې خپلو کې په بيا،بيا رايادوي، او ډېر وختونه د کوم وژل شوي کس خبره دومره ډېره يادوي چې "تکيه کلام" يې وګرځي، په بيا، بيا يې رايادوي اوخوند ترې اخلي.
کوم مجرم چې دغه ډول خوی ولري، هغوی بيا له جرم کولو پرته ارام خوب نه کوي، او هغه وخت ارام کوي چې جرم تر سره کړي،که دوی په وژنو روږدي وي نوددې لپاره چې له خپل جرم نه په ښه ډول خوندواخلي د ساه وتلو په وخت د وژل شوي کس خراراو يانور حرکتونه ډېر په ځير ګاري.
لکه څنګه چې د کابل دجنګونو په مهال دملېشو غړو د "رقص مرده او رقص بسمل"اصطلاحګانې راوويستې،دبل توکم خلک به يې په لارو،کوڅوکې ونيول، لغړ به يې کړه بيابه يې ورته چوکۍ اچولې وې د يو کنسرټ په ډول به دننداري په هيله ناست وو خلک به يې مخې ته ودرول شول، بيابه ترې په يو وار سرونه په توره ووهل شو، هغوی به د څو ثانيو دپاره له سرونو پرته تاوېدل، راتاوېدل ،خپلو پرې شوو مريو ته به يې لاسونه اچول، بيا به په ځمکه وغورځيدل او ترهغه وخته به تاوېدل چې ساه به ترې ووته .
اودوی به دهغو له دغو حرکتونو نه خوند اخيستK.G.B.خپل غړي همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول روزل چې د نورو له مرگونو خوند واخلي،دپخواني شوروي اتحاد د Close party په نامه روزنيز مرکز کې دروزلو لارداوه چې لومړی به يې پرې دوړو، مرغيو ورمېږونه ماتول هغوی به يې ترهغه بريده ورسول چې د مرغيودورمېږونو د ماتولو نه خوند واخلي. له هغې وروسته به يې بيا پرې د لړو غټو ځناورو لکه پيشو او سپي ورمېږونه تاوول اوماتول او په دغه ډول به د سياسي بنديانو ورمېږونوته ورسېدل او داسې به روږدي شول چې بيابه يې د انسانانو له مرگ او ورمېږ ماتولونه خوند اخيسته،اوس،اوس د استراليايو تلوېزون دکندهار په يوه کلي کې امريکايي سرتېري پداسې حال کې ښکاره کړيدي چې دهغوی په وينا ددوه طالبانو مړي سوزوي. اوعلت يې داښيي چې له مړو نه په سيمه کې ناروغۍ خورې نشي.همدغسې ځينې دملي اردو تنکي ځوانان وژني ،که په سپينو جامو کې يې څوك وليد دموسيسې دکارکوونکي تر نامه لاندې تري خرپ وباسي.

داټول کارونه دهمدغه ډول لېونو مجرمانو دي که په سمه لام کې وي که د" KGB"غړی وي او که دپرمختللې امريکې د فوځي ځواکونو سر تېری وي او که زمونږ خپل ورور يا بړېڅی وي، ټول يو ډول مجرمان دي،يو ډول لېوني دي او بايد له يو ډول برخليك سره مخامخ شي.ماددوی دمجرم کېدو په ډول غور کوو او پدې فکر کې هم وم چې زمونږ اوددوی د لاس لگولو ښه ځای به کوم وي، چې گنډېري راته په خنداوويل

-"ډاکټر صيب ځان ښه موړ که ، دنيا هسې هم پاتې ده"

زه دکوم ځواب ورکولو په حالت کې نه وم ورته ومې ويل

-"مننه لگيا يم"بيا يې شادل ته وويل

-"ته خو ځان ښه موړکړه ،چې بيا راته د شپې وږی نشې"

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې نه مې داسې وانګېرله چې دوی مونږ کوم لرې ځای ته بيول غواړي. زما له نږدې نه لرې تلل خوښ وو ځکه چې مافکر کوو اتينا ته به له کورنه دځان راخلاصولو دپاره مناسب وخت په لاس ورشي خو ستونزه راته دابرېښېده چې اتينا به څنګه هغه ځای مالوم کړي، بيا مې له ځان سره پرېکړه وکړه چې که دوی مونږ هر ځای ته بيول غواړي ورسره ځوخوځله چې ځای ترې مالوم کړو او بيا ترې اتينا هم خبره کړو، او که دوی راوښوديوځای اوبل ځای ته يې بيولونوهڅه به کوو چې ټاکلي ځای ته د اتينالپاره ځان ورسوو. څه کم لس بجې به وې چې مونږ دډوډۍ دسترخوان ټول کړی ،چای موپسې څښلی وو ، اوزه په ذهني ډول دوه کارونو ته تياروم، لومړی تګ ته ، هر چرته چې دوی غواړي، دهمغه ځای تګ ته، خو پدې شرط چې ځاې راته مالوم شي اوزه يې اتينا ته هم ووايم. په تګ کې مې بيا له ځان سره دا پتيلې وه چې بريالی به له مامخکې وي ځکه چې زه له تبرګي ډېرويرېدم، او ماغوښتل چې برياالی که په هر ډول وي داسې لاړشي چې دتبرګوزارپرې لږترلږه څوثانيې وخت ونيسي، ځکه چې په څو ثانيو کې د چټك غبرګون په ښودلو سره ماکولی شول چې هغه د تبرله ګوزاره بچ کړم اوتبرله تبرګي نه واخلم. خوکه زما دغه شرطونه نه پوره کېدل نو بيا مې له ځان سره پرېکړه کړې وه چې له لسو دقيقو نه اوږدمزل به نه کوم اوپه لسودقيقوکې دننه به مونږ حمله کوو. ځکه چې که مونږ دغسی نه وای کړي ماباوردرلودچې اتينا دمارشل ارټ نه په کاراخستلوکولی شي ځان له دغه کوره په هرډول چې وي ځان راوباسي خو چې زمونږ دلارې مالومات ورته نه وي لاربه ترې ورکه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکه داسې حالت راځي چې مونږ له منځه ځونو اتینا هم ځان نشي ساتلای ځکه چې هغه به په همدې تمه وي چې مونږ لابهر ناست یو. زه لاپدې فکر کې ووم چې تبرگي وویل

-" ډانگتر صیب دشنوگټودقاضي نوم دې اورېدلی "ماورته وویل

-"یره! دانوم یې رابانده اشنا غوندې لگېږي" وې ویل

-"لکه چې ته یې پېژنې ماورته وویل "نه! نه یې پیژنم"

وې خندل

-"څه فکرکوې چې څنگه سړی به وي"ماورته په خنداوویل

-"له دې نوم یې داسې انگېرم چې دزاړه عمربه وي، دبریلیانوغوندې شنې جامې او شنه پکړۍ به یې په سروي، او دخلکو دمرگونو پرېکړې به کوي"وې ویل

-"دمرگونو څنگه؟"

ماویل"خوقاضي دی کنه"وې خندل

-"ډېرهوښیارسړی یې رښتیاهم همدغسی دی،خوڅه وکړو زما د سپینې سینې یاردی اوخوارته اوس یو تکلیف پېداشوی، پښې یې بېخي شلې شوي له ځای نه خوځېدای نشي، اوستاسو په شان پوه ډانگتران خوهله دلته راپېښیږي چې زمونږ قسمت ښه سم راویښ شي، نو که لږورشو او تاسو یې ووینئ اولږ دارو،درمل موورته ولیکل نودخدای سره ښه دي"ماورته وویل

-"خوزه دشلو،شوټو په دارو سم نه پوهېږم،مېرمن مې ښه پوهېږي ، هغه به هم د ځان سره بوځو"وې ویل

-"ډانگترگله! ملك دپښتودی دشپې ښځې دځان سره نشو گرځولی" ماورته وویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"پدې کې دپښتوڅه خبره ده، زه يې مېړه يم زه ورسره يم او بيا د ثواب کاردی"وې ويل

-"که په ښه کېدوکې يې نصيب وي ستالاس به ورته داروشي اوکه نصيب يې نه وي نو(په خنداشو)بلامې توره ورپسې"

-ماويل

-" سمه ده کاکا! خو دامېرمن مې لږه راوغواړه چې زه ورته ووايم چې مونږ چرته ځو،زربېرته راځو"وې ويل

- "بېخي مې خوښه ده، ننووت،ددروازې ترڅنگ يې دکورڅوك وليدل ورته وې ويل

-"دډانگترصيب ښځې ته ووايه چې دروازې ته راشه ډانگترصيب درسره څوخبرې لري"

اوبېرته راووت. زه له خپل ځای نه راپاڅېدم، لږه شېبه ددروازې مخې ته تم شوم چې اتينا ور پرانيست. دوی غوږونه لك،څك کړل چې څه وايي، هسې هم دوی راته دومره نژدې وو چې دېره په وروخبره يې هم په اسانۍاورېدای شوه،اتيناته مې وويل .

-"مونږ ورځو د شنو گټوقاضي ته"

-"دشنوگټوقاضي څوك دی....؟"

-"دلته نژدې کوم ځای دی".

تبرگي غږکړ

-"ځای نه دی سړی دی،اوپه پښوشل دی، ماويل که ډانگترصيب يې لږ ماينه کړي"

اتيناوويل

- "داخوډېره ښه خبره ده"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماويل

- "قيدشوې خوبه نه يې....؟"

-" نه ډيره خوشحاله يم، ډېرې خوږې مېرمنې دي(وې خندل)يوې خودخوروالى لاس راکړ"

ماويل

" ڨومره ښه،ځه چې ته خوشحاله يې مونږ هم خوشحاله يو".

-" لږ،لږ ماشي دي، خودماشو سپرى ګانې راسره دى،په ټولوکوټوکې به يې وشيندو، تاسوبې غمه لاړشئ ."

دروازه يې بنده کړه.هغه ستنه شوه اوتبرګى،ګنډېرى،سرکښ،شادل او بريالى يوځاى راپاڅېدل.

ديارلسم څپرکى:

دمـرګ سـيورى

رحمان باباويلي:زه عاشق يم سروکارمې دى له عشقه +نه خليل نه داودزى يم نه مومند. داځکه چې رحمان باباپه ټولنه کې دخپل شخصيت په ستروالي اوپه ځاى اومقام پوهېده اوپدې هم پوهېده چې سترخلك له قومي محدودونه پراخ او لوړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومجرم خدای وهلی له قوم، نژاد،مذهب،کلتور او اخلاقونه ټيټ دی، دی دژوندبله هيڅ لاره اوارزښت نه لري،بس دخپل هدف سره يې کار دی، چې څنګه به خپل جرم تر سره کړي. زه پوهېدم چې که تبرګی له مونږ نه مخکی کېږي نو بياتبرګی ولې په لاس کې نيسي، تبردلرګودپاره جوړدی، يالرګي پراته وي چې پرې وهل کېږي او ياپرې د ونو"پښې پرې کېږي. او ياترې ورو،وروڅانګونه (څانګې) راکمېږي، خو تبرګی کله هم دټنډې دپاره نه دی جوړ، نه دانسان اونه دونې، کوم مجرم چې تبرګی ګرځوي مانايې داده چې دی بې غېرته له شانه دګوزارکولو دووس خوی لري. مونږ چې روان شو،ما غوښتل زه تبرګی مالوم کړم چې دپښتنو رواجونواولارو ته په کوم نظر ګوري، نو ورته ومې ويل

-"کاکا!تاسومخکې شئ"وې ويل

-"نه! ډانګټرصيب ! تاسو پوه خلك ياستئ، له تاسو کله مخکې کېدای شم" ورته ومې ويل

-"خبره دپوهې نه ده دمشري ده او ته مشريې، ږيره دې سپينه ده"

-وې ويل "مشري مې خپل کشري ځوی له ورکړه، هغه به مخکې ځي لاربه راښيي" ماويل "کاکا،ملك دپښتودی، پښتانه يو، زه له تانه کله مخکی تللی شم" په کلکه يې وويل "ډانګتره ځه! په سمه لام کې پښتومه غواړه ،او په لګړی کې سېنما"

کشری ځوی يې مخکې شو،شادل بريالي ته وويل

-"ووره ځه"بله لاره نه وه ماهم بريالي ته وويل

-"بريالی جانه ! ورځه پسې"بريالی ورپسې شو، بياپسې په خپل سرشادل روان شوپه شادل پسې ګندېری او ورپسې زه شوم او تبرګی په څټ راپسې روان شو.زه پوهېدم چې ددوی دفکرپه هکله زما اندازه غلطه وه،

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل دوی به فکر کوي چې بریالی باید لومړی شي خو دغسې نه وه، تبرگي ځان،ماته راوهلی و، اوهمدې خبرې ماله ډاډ راکاوه، ځکه چې که تبرگی په بریالي پسې روان وای مانشو کولی په شپه کې یې په نیت هم پوه شم او بیا دڅومترو له واټن دومره تېز عمل وکړم چې بریالی له گوزارنه وساتم. ځکه چې دتبرگي گوزار په دوه ثانیو کې هم کېدای شي خو اوس یې دپلان په هکله داسې انگېرله چې تبرگی به لومړی په مادتبرگي گوزارکوي. دوارسره به یوچیغه کوي، پدې به گنډېری چې زمانه مخکې روان و راگرځي له ده سره به مرسته کوي، شادل به په بریالي برید کوي او سرکښ به ورسره مرسته کوي.

مونږ چې نژدې لس ملټه (منټه) په غره کې مخ پورته مزل وکړ،یوه اندېښنه راولېده چې دشنو گټو قاضي ته چې مونږ په کومه لاره ورغلي وو. له هغې لارې یې چپه کړه. همدغه لار وه چې اتینا ته معلومه وه.خو بیامې فکر شو چې هغه لاره دیوې باندې له څنگه تېرېده او دوی اوس اوږده،خو پاکه لار غوره کړه. نوره وېره راسره نه وه، پوهېدم چې دوی زمونږ مړي نشي پټولی، اومونږ به یادشنوگټوقاضي ته بیایي او یابه مولږ ترلږه له یوه ساعت نه په اوږده مزل له باندو نه لرې باسي. خو بیامې هم له احتیاطه کاراخیست اوهڅه مې کوله چې له تبرگي نه لږ،ترلږه درې گزه فاصله ولرم. ځکه چې درې گزه فاصله هغه په منډه هم په گرانه په دوه ثانیو کې وهلی شوه او هغه چې له دوه ثانیو وروسته ماته رارسېدلی نوماکولی شوچې هغه له گوزارکولونه مخکې یې سینه او یامخ په لته ووهم او داسې ځای ته یې گوزارکړم چې ترڅواوچتېږي اوبیا ځان ترمارارسوي یوخوترې تبرگی ورك وي او بل به یې ماته دومره وخت راکړی وي چې مابه دگنډېري او شادل چاره هم کړې وي. دده دالیونتوب مابېخي په خپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

گټه گاڼه چې دی که مري هم خو لومړی گوزار په تبرگي کوي.دگنډېري او شادل په هکله مې له اوله دا پرېکړه کړې وه چې زه به هڅه کوم چې دتبرگي له وهلو وروسته گنډېری پرېږدم او په شادل پسې ورشم. ځکه چې شادل هسې هم زمانه دلسوگزوپه اوږدو لرې و، اوکه ځان يې تر بريالي رسولای وای نو بيا دغه واټن لاپسې زياتېده او که هغه لېدلی وای چې ما تبرگی اوگنډېری دواړه وهلي دی نو هغه به خامخا ډزکاوه، مرمۍ يې چلولې،تمانچه زما سره هم وه اود بريالي سره هم خو ددې هيڅ مالومات نه کېږي چې ماشې ته لومړی گوته دچا ور رسي. نو ماغوښتل دهغه مخه ونيسم ، زه پوهېدم چې دتبرگي له وهلو وروسته به گنډېری نژدې ديوې ثانيې پورې خپل پلارته گوري چې چرته غورزېږي او څنگه وغورزېد، بيا به يې وېره اخلي، ديوې ثانيې پورې به نه پوهېږي څه وکړي، ځکه چې هغوی ددې تصورنه کوي چې زمونږ غوندې ښاري خلك دې هم هغوی ووهي او بل هغوی مجرمان دي، دمجرم دوزخي زړه دچاپه ژر وژلو نه يخېږي، هغوی به خامخاداپلان جوړکړی وي چې مابه تبرگی دشالخوانه په سر دتبرگي په څټۍ وهي، زه به گنگس کېږم، تاوېږم راتاوېږم به بريالی به يې هم وهلی يانيولی وي . دوی به راته کنځل اوبدې خبرې کوي اومابه په دواړولاسوسرنيولی وي دوی له دغه حالت نه خونداخلي او بيا به رابانډې بل گوزارکوي .

زه پوهېدم چې ترټولوکمزوری پلان هغه وي چې دمقابل لوري دزور او ځواك داندازې کره اټکل پکې نه وي شوی. اوددوی په پلان کې همدغسې شوي وو، ځکه چې که دوی زمونږ له ځواك اوجنگي مهارت نه خبروای، ديو بل منځ کې به يې ددرې گزو واټن نه ساته. بلکې له لسو گزوبه زيات و. ترڅوهغوی ته زما له وررسېدو دمخه ماپه مرمۍ وولي ،هغوی دغسې نه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووکړي. او زه خوشحاله وم چې همدغه ناسم اتکل به ددوی دناکامۍ لامل وي. هغوی فکرکاوه چې له مونږ سره یوه تمانچه ده ، خو پدې هم ډاډه نه وو ځکه چې هغوی په بایکونو کې دوه تمانچې لیدلې وې اوکېدای شي فکر یې داو چې دغه دواړه زمونږ دي. او مونږ ددوی سره بې وسلې روان یوو. زه لاپه همدغو فکرونو کې وم چې دکلاشینکوف لټ ووهل شو او شادل په لوړ غږ وویل تمانچه راکړه.

دوی ناڅاپه له مونږ یوې او بلې خواشول، تبرګي، تبرپه لاس کې برابرکړ اوګنډېري ماته زماتمانچه ونیوله چې زمونږ له بایك نه یې راخیستې وه. بله تمانچه دشادل سره وه. دسرکښ سره کلاشینکوف وچې موږ ته ښکاره و او داسې یې راښوده چې د ده کلاشنکوف زموږ د ساتنې لپاره دی.تبرګي غږکړ"دچاسره تمانچه ده "شادل بریالي ته اشاره وکړه "دده سره ده اوس یې ورله کولنګ راواړوو"ماغوښتل هغوی له احساس ورکړم چې مونږ لا اوس هم په تاسو باورلرو نوبریالي ته مې وویل "بریالیه! داددوی سیمه ده؟، مونږددوی مېلمانه یوو؟،زمونږ ساتنه ددوی دنده ده ، نو ته تمانچه څه کوې ور یې کړه" دهغوی له باوره مو دوه ګټې کولې یوه داچې خپله تمانچه مې دځان سره ساتله او بل داچې ډېری مجرمان پداسې وختونو کې چې ځوك یې مرګ ته روان کړی وي او پوه شي چې دی هم پوهېږي چې وژنویې اوڅه یې دلاسه نه دي پوره نو ډېرې بدې خبرې ورته کوي .کنځي یې،رټي یې، وهي یې، اومالږ ترلږه دبریالي په حق کې دغه شیان نشو زغملی. ماویل داسې نه چې پد غسې حرکتونو زماد صبرکاسه راډکه شي اوله وخت نه مخکې لاس واچوو.ټاکلې ځای ته دنه رسېدوله امله به یا اتینا ورکه شي او یا به پداسې وخت کې چې دوی زمونږ عکس العمل ته ځیر وي. زمونږ حمله به خپله مونږ ته زیان ورسوي. خوبریالي چې تمانچه ورکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرګی زما په لور راروان شو وې ویل"ډانګترګله زه به ستاهم تالاشي واخلم"ماویل "دڅه دپاره؟"
-که ته هم کومه تمانچه ګوټې لرې نو په تاسو خلکو باورنه دی پکار له انګریزانو سره مو په یوه کاسه ډوډۍ خوړلې ده. مابریالي ته وکتل هغه تمانچه ورکړې وه او دیوې تمانچې او یوه کلاشینکوف شپیلۍ هغه ته مخامخ وې.ددوه تمانچو شپېلۍ ماته .ګوتې په ماشو پرتې وې.دواړو خواوو ته مې وکتل بله لارمې نه لرله . ورته ومې خندل"واخله تمانچه، تاسو چې راسره یئ ،مونږ په تمانچوڅه کوو؟"
وې ویل "همدغسې هوښیاره،پلاردې درنه ځارشي"مافکر کاوه داخبرې ددوی دسپکواوبدو خبرو پیلامه ده. خودوی پدې هڅه کې وو چې مونږ تر منزل پورې ورسوي ځکه چې نژدې باندې او ان تر کلي پورې خلك خبروو چې مونږ نن شپه ددوی مېلمانه یوو اوکه سبا مو مړي موندل کېدل نوخبره پدوی وراوښته . اوددلاور دوی له قضیې نه وروسته دوی ته احساس شوی و. چې اوس په افغانستان کې یوڅه دانسانانو پوښتنې دود موندلی دی. چېه خوله روان وو. هماغسې یو مخکې بریالی ورپسې دوه ورپسې بیا زه او وروسته مې تبرګی ښکرور تبر په لاس راروان و.ځان ته مې فکر شو وجود مې نرۍ غوندې لړزه کوله،رڼ راباندې لګېدلی و،که دځنګل خپل شور او شړار نوای کېدای شي چې دخپلو ژامو وروغوندې ګړز،ګړز مې هم اورېدلی وای.پښو مې هم یوڅه سستي کوله .خو چې په ځان پوه شوم خپله مې خپل ځانته ددرواغو ډاډ ورکاوه چې ګوندې،یخني ده بیامې هڅه وکړه چې خپل ځان ورو،ورو عادي حالت ته راستون کړم،ځکه چې په وېره کې جګړه نه کېږي او ویرېدونکی تل جنګونه بایلي.له ځان سره مې دجګړې ځای له قاضي نه راښکته دغره ډډه وټا کله.پدې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې دوه هدفونه وو.يو داچې له دغه ځای نه غړ او شور هم تر قاضي پورې رسېږي او هم قاضي ته تر راغلې بلې لارې پورې چې دغره په سرده .اوکه اتينا ځان پدغې لنډه لاره چې مونږ ليدلې وه قاضي ته رارسولی وي او يا لا په لاره راروانه وي نو زمونږ په شور کولی شي ياځان راورسوي او که پوه شي چې مونږ له منځه تللي يو نو ځان به ډډې ته کړي. وبه ساتل شي. بله مې داوه چې مونږ ددوی له اروايي غير چمتو حالت نه گټه وکړو. دوی به قاضي ته درارسېدو په فکر کې وي،له ځان سره به کرل،رېبل کوي او مونږ به پرې ناڅاپه حمله وکړو. مونږ دغره څوکوته ونه ختو اونه دغره لمنه کې لاړو، دغره ډډه کې په يوه غونډۍ ختو اوپه بله کوزېدو دغزني والو خبره بس په" ځوړ او تيره"روان وو. نه پوهېږم څوساعته مزل به موکړی و. ساعت ته مې وکتل هغه هم نه ښکارېده ډېر پسې ماهم سرخوږ نه که، په روانه کې چې لابيا مزل هم په غره کې وي اوهره شېبه دغورځېدو وېره هم وي ښکرورتبرگی هم درپسې وي او تکه توره شپه هم وي سړی کله ساعت کتلی شي. او بل داوخت او دادساعتونو ورځو اوکلونو حساب دژوند لپاره دی څوك چې د مرگ سيوری په خپل سروينې دهغه يې په ساعتونو او دقيقو څه...؟

شپه په پخېدو وه چې نورپه "تيره"وربرابر شو، مخ پورته ختو، چې غلي،غلي مې اخوادېخوا وکتل بيامې کيڼ اړخ ته لوی غرته وکتل پوه شوم چې ټاکلي ځای ته په رارسېدو يو.گام پرگام دمرگ لوبې ته ورنژدې کېږو، دقاضي توره خوله لکه دافريقا کومه تور پوستې چې لا پسې دکونړگور گورې وخوري. اودمحمدين گل کيسه مې رايادېده چې ويل يې ""ددوه رکعته لمانځه وخت يې غوښت،مونږ ورته وويل بس دی لمونځونه دې ډېرکړي،گناه يې څه وه.....؟ دروسيانو ملاو. دروسيانو امامت يې کاوه. ښه بې ننگه قومندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صيب خودرته دغه خبره کوله. له سرنه خلاص شې نو تافکرنه کاوه چې روسيان هم لمونځ کوي چې ده يې امامت وکړ؟ "
بس دقوماندان صيب حکم و نو....مونږ به څه ويلي واي" ښه نو مونږ به ترکومې لکه ړانده چرګان دبل په "تيتې،تيتې" پسې رواسن يوو. عالمان او پوهان به دپوهې په جرم ، انجينران به دودانولو په جرم،ماليم خوارکی به يې پدې وژنو چې جغرافيه يې لوستې ده، کله به خپله فکر کول زده کړو. دغه ټولې خبرې مې لکه دفلم پرده زر، زر په ذهن کې اوښتې ، راوښتې، سرکښ،بريالي،شادل،اوګنډېري ته مې وکتل څه سورتونه اوکليمې چې مې زده وې هغه مې په لاره په ځان چوف کړې وې. دسورت واقعې څو ايتونه مې هم تکرار کړه، ځکه چې دادژوند او مرګ لوبه وه. او پدې لوبوکې کله ډېر ډاډ هم سړی وړي،زه هم انسان وم، يوه مرمۍ مې داروه. اوراته مالومه وه چې دسورت واقعې په تلاوت سره په ځنکدن کې دخولې خوندښه کېږي. نوره مې فيصله وکړه چې دډېرفکر اوخبرو وخت نشته ، دخوشحال ختک دزمري په خوله کې دهمت دنه پرېښودلو توصيه رايادہ شوه نورمې پښوله لږغونډې اوار ځای کوت، بيا مې بره وکتل ، که کومه ونه وي چې لاس ورواچوم، لومړی تبرګی په لته ووهم اوورپسې په ګنډېري ور ودانګم او ځان شادل ته ورسوم . زړه مې وښوېد، يوه ښه موکه مې له لاسه وتلې وه.دونې يو ښاخ مې له سره تېر شو خو لاس مې وروانه چوو، لا روان وم. بس نور نو وخت و. چې لومړی پورته شم او بيا له لتې کارواخلم . چې ناڅاپه غږ شو"يه سړيه وژني مو"دغږ سره ګنډېري ورمنډه کړه، يه جينۍ ته دلته څه کوې؟ددې سره نورپوه نشوم خودغوږونو سره مې يو ښه په زوره درز وشواوددرزسره تبرګي يوه لويه کريکه (کريغه)وکړه ،چې شاته مې وکتل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبرگی ځو گزه وړاندې ولوېدچې په ناو کې ښکته کوولې شواوکړنگايې کوله، نه پوهېدم دااسماني مرسته له کومه راغله چې
ومې کتل چاله ونې نه راودانگل تور پتلون، تور کميس ، وېښته يې راټول کړي او شاته يې کلك تړلي وو. پوه شوم چې ښځه ده .تبرگي ته يې وکتل . چې زرد را پا څېدونه وو، په گنډېري پسې يې ورمنډې کړې. شادل ته مې وکتل وارخطا شوی و. تمانچه يې لاس کې وه، هغه چې ماته نيوله ماپه لته وواهه، وغورځېد، تمانچه هم ترې وغورځېده، او ښايسته لرې ترې وښويده، بڼې ته يې لاس کړ بله تمانچه يې راوويسته، چې درزشو، گنډېری پرې دپاسه وروغورځېده، بريالي ته مې فکر شو، خو هغه ښه په دمه لگياو،دتبرگي کشری ځوی يې په سجده کړی و او په څنگل يې ورو،ورويو، يوگوزار ورکاوه.دهغه خوله به له تيږو سره لگېده،اوچيغې يې وهلې، مادگنډېري دجگېدوانتظارکاوه.چې اتينا غږ کړ. "پروت، ولې دې"ماپروت وکړ،ځان مې ورغړاو، چې ډزشو، ومې کتل ډز راباندې تبرگي کړی و. خو اتينا ورته راورسېده، تر سينې پورې يې او چته شوه او په غبرگو لتويې وواهه، زه هم راپاڅېدم ،گنډېری اوشادل هم راپاڅېدل،ددوه کيلو په اندازه په يوه کاڼي يې راباندې گوزاروکړماورته خپل بوټ ورمخامخ کړ.تيږه مې وتنبوله اوپسې ورغلم. دوه ضربه لتې مې ورکړې،ډېرښکته ورغړېد،او گنډېری مې راونيو، بريالی هماغسې سوکه،سوکه لگياو. اوملگري يې همغسې چيغې وهلې. گنډېری مې ښه وواهه بيااتينا زولنه راوړه،لاسونه يې ورله شاته واړول اووروايې چوله. بيادبريالي خواته ورغله دسرکښ لاسونو ته يې هم زولنه واچوله، بيا ترې هغوی دواړه دشادل په لور روان شو، اوزه هغه ځای ته ورغلم له کومه چې لومړی ځل غږ راغلی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

گورم چې يوه ښځه په ونه پورې کلکه تړل شوې ده. پوښتنه مې ترې وکړه"ته څوك يې؟

دگنډېري ښځه يم!

ماويل نودلته څه بلاغواړې ؟

"ډاکترې راوستلم"

- نوولې ورسره راتلې؟

-په زوره يې راوستلم! په وروره دخداى دپاره ماخلاصه کړه.

- چې ته يې په زوره راوستلې نو نور کورڅه کول....؟

- هغوى يې دماشو په دارو بې هوشه کړل.

- څنگه....؟

- زما ايندرورته يې دارو ورکړل ورته وې ويل ددې سره به ماشي مړه شي،هغې په کوټه دارو وشيندل زه يې بهر دځان سره ايساره کړم . هغوى ټول بې هوشه شول. دوه درانه بايکونه يې هم تردې ځاى پورې راباندې راوړل. زه خو تورسرې يم زما څه گناه ده.

-څه وخت چې ستامېړه، ستاورور ليور او خسر بې گناه خلك وژل ته ترې خبره وې؟.

- خبره ووم خو ماڅه کولى شول؟

- څنگه دې نشو کولى. ته ددغه کور مېرمن وې تالږترلږه دخپل ماشوم بچي په خوله مېلمانه خبرولى شول چې وژني موځان ساتئ.

هغې لاځواب نه وراکړى چې اتينا غږکړ"داله هغوى لويه مجرمه ده ، دټولو مرگونو او شوکو، ډاکو مالومات ورسره دي"اووايي چې سوداگر يې يواځې دپيسو دپاره وژلي، وسلې ورسره نه وې، هوايې پرې خرڅه کړه،رايې وستل او بيا يې دشپې پدې بانه چې دلته نژدې په بل کورکې ستېنگرتوغندي دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوتلل او په لاره يې ووژل. داترې ښه خبره وه خو همداوايي چې"تورسرې يم ماڅه کولی شول"

تورسرې ولې څه نشي کولی. اوس له دې پلان نه هم ښه خبر وه. اوکه کومه شخړه راتله زما دوژلو دنده يې دې ته سپارلې وه. ماچې داتينا له دې خبرو سره هغې ته مخ راواړوو، شاته يې ځلور واړه قاتلان ولاړوو، چې ومې کتل دټولو لاسونه شاته تړل شوي وو، بيا يو له بل څخه ديوه گز په واټن په پړي سره خپلو کې سم او بدل شوي وو، دهريو په تخرک کې پړي وراچول شوي وويواړخ يې له يوه سره او بل اړخ يې له بل سره تړل شوی و. اوس ښه په کرښه کې منظم ولاړو. نه له يوبل نه لرې تللی شو نه يې دخوربدو او ورکېدو وېره وه اتينا راغله ، ښځه يې له ونې نه پرانيسته ، غوښتل يې هغه هم له دوی سره وتړي ماورته وويل" دزړه سره! ستا ترڅنگه دوه پښتانه ولاړدي او پښتانه له ښځو بدل نه اخلي" پښتانه ښځې نه تړي او په ښځو ډز نه کوي ، غلې غوندې مسکۍ شوه وې ويل"ښا! تاسو خو بيا ښځو ته ډېر په درنه گورئ"

ماورته وويل "پدې کې خو شك مه کوه"

- "کاش زه هم پښتنه وای ماورته وخندل" که پښتنه نه يې دپښتون خوشه"

وې ويل"

په دواړو سترگو خو اوس دې له دې پښتنې خور سره څه کوې؟" ماويل "خوشې يې کړه چې خپل کورته لاړه شي" وې ويل"

چې لاړه شي او خلك خبرکړي او راپسې راوې لېږي" ماويل " خلك به يې نور کور هسې هم خبروي.دا چې کورته رسېږي سهار به وی،او سهار به هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ستا له خوبه را پا څېږي،اوبل، پښتو کې خو پُښتې ماتېږي" هغه بيا هم زږه، نازږه وه، وې ويل

"که په مونږ پسې چيغه هم راووځي،په غره کې به چرته گرځي "اوکه دامو پرېښوده،مانا خپل ځای مو ور وښود.

-"خو پوهېږې که يې پرې نږدې بيابه څه کېږي؟"

-" خلك به راپسې وگرځي خو ځای مالومول به ورته گران وي"

-نه ! هغسې به ورسره دوست،دښمن ټول يو ځای شي،ښځه دلته ناموس دی،ننگ پرې دټول ولس گډه اخلاقي دنده ده . دپښتنو دغيرت دراپارولو نه ډډه کوه."

فکر منده وه خو، ورو،ورويې پرانيسته اوورته وې ويل" په ليدلې لاره ځه چې شاته ونه گورې".

گنډېري دوی ورته ټولو يونظر وکتل او هغه وروغوندې روانه شوه څوقدمه يې واخيستل بيا ودرېده وې ويل:" پدې خلکو تاسو څه کوئ؟"

اتينا ورته وويل" قاضي له يې بيايوو،خودشنوگټو او تورو لارو قاضي له نه، د تورو ټکواو سپينو لاروقاضي له " مړژواندې غوندې روانه وه،اوزما سره داغم و چې پدې توره شپه کې به پدې گڼ او گورځنگل کې څنگه لاره مالوموي،زمونږ ښې اړخ ته دغره يوه لوړه څوکه وه مونږدهغې په لور ورروان شوو، خو څوکې ته ونه ختو، په ډډه کې مو نږدې نيم ساعت مزل وکړ، يو څه اوارغوندې ځای راغی. اتينا وويل" خوب راځي او ډېره ستړې يم.کاش شپه مو همدلته کړې وای."

ماويل پدې کې دارمان څه خبره ده، همدلته به شپه وکړو، چې ودرېدو،مخامخ مو شړارغوندې واورېد،پوه شو چې اوبه له پورته نه ښکته رالوېږي ورغلو، ښه مست ابشار و، د څوگزو په اندازه سرور ډنډېې جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی و.په ډنډ کې مو مخ،لاس ووينځل،بياديوخوندي ځای په لټه کې شو.برياله لږ غونډې وړاندې لاړ. چې بېرته راغی وې ويل دغلته ديو پاڼ بيخ ته يوه سمڅه غونډې ده .ورغلو سمڅه مو په لاسي څراغ وکتله په لوگي توري گټې،سکاره،اوهډوکي پکې پراته وو.هغه مو ترې بهر راوغورځول،يو څه مو پاکه کړه.سمڅه نه وه،سم غار و،پنځه شپږ گزه اوږد غار چې سړی پکې په ټيټه ازاد تللی،راتللی شو. مجرمان مو ور ننويستل،اتينا وويل
-"زه به پرې دسپری يو پرش وکړم خو تاسو بهر ووځئ چې تاسو بې هوښه نه کړي" بريالي ورته وويل
-" لکه چې ستاسره دوستي لري، تانه بې هوښه کوې".په خنداشوه
-"ماگولۍ خوړلي په ما اغېز نه کوي"
بايکونه چې تر اوسه مو په هغوی بارکړي وو،ترې راوامو خيستل،دسمڅې سرله مو راوړل زه او بريالی دسمڅې په خوله کې ودرېدو بهر مو دغره دښترو ننداره کوله،دځنگل شړار مو غوږونه نيولي وو چې اتينا رامنډه کړه، مونږ زر مخونه ورواړول،وې ويل
-"ځو شپې بهر ته وگورئ،چې تاسو راته راپرې نه وزئ"
لږه شېبه هغه هم دځنگل هيبت ناك غږ ته غوږ وه، بيا يې وويل
-"راځئ چې ورځو"
چې ورغلو هغوی ريښتيا هم نور بې هوښه وو.له بايکونو نه مو دسيلانيانو وړه خېمه موراووېسته،چې ټول وزن به يې ايله درې کيلوگرامه و،خوچې وبه درېده،دوه کسان پکې ازاد ځاېدل.
خېمه مو دسمڅې په سر کې ودروله اواتينا ته مې وويل "ورننوزه!"
ورننوته،زه او بريالی دخېمې او تبرگي دوی په منځ کې کښېناستو.څه شېبه غلي ناست وو،بيايې وويل

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ولې يو ويده کېږو نه" ماويل

-"بس همدې ګټې ته سر کېږده،ويده شه" هغه له هم لکه چې خوب ورغلی و،دګټې په ځای يې بايك ته سر کېښود اووې ويل

-"يوساعت وروسته به مې راپاڅوې"

هغه ويده شو،زه ناست وم،له ترکيې نه ترکونړه په ټولو پېښو مې يوځل بيا فکر وکړ.په پهره او څوکۍ کې بدبختي داده چې څوکيدار تر لرې،لرې پورې دفکر نيلی وزغلوي، ډېر اوږده او ګران پلانونه جوړ کړي،جرګې راولي،مرکې وکړي،څوك وخندوي،څوك له لاسه ونيسي په ګلونو کې چکرې ورکړي، اننګي ته يې وګوري بيا ګل ته وګوري په دواړو کې هيڅ توپير ونهويني او چې ساعت ته وګوري په پخواني او اوسني وخت کې توپير نه وي.لکه وخت چې ولاړ وي.ايله څلور،پنځه دقيقې تېرې وي.

بس همدغسې په فکرونو کې ډوب ناست وم. په شواخون مې نژدې دوه ساته تېرکړل. چې بريالی سپك راپاڅېد.لومړی يې لاس په کلاشينکوف کېښود چې له سرکښ نه يې اخيسی و. بيايې يو خوابل خوا وکتل،سترګې يې وسولولې،ماته يې وويل

-"اوس ته ويده شه".

ما همدغه وخت له خدايه غوښته،بايك ته مې سر کېښود،سترګې يا او بې خوبي سره يو ځای شوې وه. دټکه ويده شوی وم نه پوهېږم خپله راپاڅېدم که بريالي راپاڅولم خو چې سترګې مې وغړولې وې ويل

"لمونځ قضا کېږي" دی خپله تازه و،پوه شوم چې لمونځ يې کړی دی.

قيديانو ته مې وکتل،يو په بل کې داسې پييلي پراته وو لکه داخون موسی بتې کوتې دمارانو کټ، خېمې ته مې وکتل، بريالی موسکی شو وې ويل

-"ورځه ورندار هم اوداسه ته تللې ده"

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ورغلم دې دچينې په غاړه يوزړوكی دوه بوټوته د يواوبل گوټ نه دپردې په شان تړلی دی. دبل زړوكي يو پلو يې هم په بوټي پورې غوټه كړی و، خو بل پلوته يې كوم بوټی نه و. حيرانه وه چې څه وكړي. زه ورغلم ماويل"څه كوې؟" "پرده كوم" په شيطانت مې ورته وويل "په پرده څه كوې.؟"

پوزه يې راكوت كړه،

-" ستادلاسه،آبله شپه دې ويل سر دې خيرن شوی. ته د كونړ په غره كې هم د استنبول مزي غواړې."

-"خيردی دزړه سره مه خپه كيږه دابه درته زه ونيسم" زريې پرېښود،

-"هه! ونيسه"

ورغله كميس يې وويست،ښه و نری غوندې سپين بنين يې اغوستی و بيا يې فكر شوكميس يې خپلې مخې ته په ځان پورې ونيو چې خېټه او سينه يې پټه شي اووې ويل

-" مخ ايسته واړه وه چې دېخوا ونه گورې"

ورته په خنداشوم

-"ښه! درته نه گورم"لپه يې په سر اوبه راچولې،خو چې لپه به يې سرته جگوله ټولې اوبه،به ترې توی شوې،څه شېبه په دغې بې پايلې لوبه كې نښتې وه خو ايله يې خپل وربل لوند كړ.مايې په خندا،نندارہ كوله،اخر مې ورغږ كړ.

-"خو ايسته ټوله ولامبه اوبه خو به درله بدې نه وي"

-" ټوله به څنگه ولامبم "

 www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"په ډنډ کې غوپه شه،هم به دې سر پاك شي هم ځان" هغه يې هم لکه چې قيد کړې وه ناراسته يې ونه کړه،زړيې بنين هم پسې وويست،بيايې فکر شو

-"بې شرمه ايسته گوره!" بيايې بنين مخې ته ونيو، خو لمر په دوه گوتو چرته پټېږي،هغه هم پوهېده چې ناکامه هڅه ده،خو بنين يې ترهغه نيولی و چې ما ترې مخ واړاوه. ځنگل ته حيران وم. دنښترو دومره لويې ونې وې چې ددوه کسوغېږ ترې نه تاوېده او دومره لوړې چې پاس سريې نه ليدل کېده، مخامخ مې وکتل چې دځنگل سور او اوږده مالوم کړم. خو د شل دېرش مترو نه لرې څه نه مالومېدل. دخدای شکر مې وه ويست چې ځه دکونړنورځنگلونه که وهل شوي داخو لاپاتې دی. بيا مې پدې دليلونو غور کاوه چې دغه ځنگل ته سړك نه دی تللی.ځکه لاروغ ولاړ دی. خو دا کره او پوره دليل نه و. ځکه چې دځنگلونو دښمنانوته داډېره گرانه نه وه چې دومره لوی ځنگل ته سړك ووهي خو کېدای شي دنه وهلو دليل به يې دشيگل دخلکو نښتر دوستي وه او يا به بې اتفاقي وه پرې نه به جوړېدل.ذهن ته داخبره هم راغله چې ځينې خلك وايي چې داځنگل يواځې دشيگل دخلکو نه دی اخواد(دېوز،کټار،گمبير اوپه لويه کې دټول پېچ) خلك هم پکې ورگډدي.لاپه همدې فکرونو کې وم چې دسلگيوغږ مې واورېد.بې اختياره مې مخ شاته ستون شو. گورم چې اتينا په اوبو کې نيمه پټه ناسته ده ،په لپه په ځان اوبه اچوي. چې د هرې لپې په اچولو به له خپله ځايه يو څه پورته شوه ، وبه رېږدېده اوپه سلگيو به شوه. چې ماته يې وکتل په خندا يې وويل

-"يخې دي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم په نا پامۍ کې د قدرت دغې پدیدې ته کتل چې ددې خپل لوڅ تن ته فکر شو، وې ویل

-"بې شرمه تابیا راوکتل"او اوبه یې راوشیندلې ماویل

-"سلګۍ مه وهه چې نه درګورم" اومخ مې ترې واړاوه. چې وې لمبل هماغلته په لمانځه ودرېده اوزه ترې پورته لاړم. لږه شېبه مزل چې مې وکړ.هلته هم یو لوی ابشارو،دا ابشار ببخ ته یو لوی ډنډ جوړ شوی وزه هم په ډنډ ور غوپه شوم، ومې لمبل،لمونځ مې وکړ. اوبېرته راروان شوم.چې لاندې مې وکتل اتیناخپلې طلایي زلفې ږمنځولې. دلمرزرینې وړانګې یې په زلفو لګېدې ځلا یې سترګې را برېښولې. چې زما دپښو ښکالویې واورېد. پورته یې راته وکتل خو څه یې ونه ویل زه ورغلم. زړوکي مې له بوټونه راخلاصول ورته ومې ویل دا خواوس لرې کړه،نور پرې څه کوې؟

-په تېزه یې وویل"بې شرمه! مه یې لرې کوه ګورې نه چې هلته بریالی لالا ناست دی"

- په خندامې ورته وویل بریالی دې له کومه لالاشو؟

-ولې دهغه ښځه تاته لالانه وایي.

-ورته موسك شوم"نو ته خولا......

-موسکی شوه"غږ،درباندې کوم،ښځو چل راښودلی دی"

- ځیرکتیا ته یې حیران شوم" ښه! دې ته دې هم فکردی چې دبریالي مېرمن ما ته لالا وایيس؟"

- ښځې دسړوغوندې په هوانه وي هرڅه ته فکرکوي.

- پدې خبره خو یوه خوله راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په خنداشوه،ښه ده چې تاوغوښته.بيايې وويل داراته ووايه چې خواښې ته به مې کله رسوې.
- چې کله دې خوښه وي.
- زماخو اوس خوښه ده.
- خوپه رڼاکې نشوتللی.
- نو کله به ځو.
- بيگاته، خو غم دادی چې تر بيگاپورې به خورو څه...؟
- وې ويل"چې زه ژوندۍ يم بريت تاووه"داسې غوښې به دربانديې وخورم چې کله به دې خوړلې نه وي."
-" له کومه دې کړې؟"
- دغه څلورچې دې تړلي دي، ددوی عجيب دود و. دوی چې به ستاسو غوندې کوم ښکارپيداکړو.دوه سيرلي به يې حلالول او بيگا يې هم دوه حلال کړي وو.يويې ماسختن زمونږ سره په گډه وخوړ او بل يې هم ښه سور کړ. خو هيڅ يې ترې ونه خوړل. پټ يې کېښود. زه پوه شوم چې دوی به دادشپې خوري،کله چې ستاسو نه بېرته راستانه شي.
-" نوتادلته څنگه راووړ".
-" دهغه ښځې چې ديگی سنبال کېښود. زه پوه شوم او قسم مې وخوړ چې دابه مې په جانان خورم.چې کله مې دهغوی نورکور بې هوښه کړ.دگنډېري ښځه مې څوسوکه ووهله بيامې ورله لاسونه وتړل. خوله مې ورله پلسترکړه بيامې غوښه په يولوی پلستيک کې واچوله په خپل بايک کې مې کېښوده. دښځې لاسونه مې پرانستل خپل بايک....."
- مايې خبره پرې کړه "ياپه بله ژبه دغوښوبايک"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"هو!دغوښوبایك اودبریالي لا لا بایك مې پرې بارکړل. اوستابایك مې په خپله اوړه راواړاوه".

-" په خوښۍ‌مې ورته وویل ماناوس غوښه لرو"

- "هو....ولې نه!" مسکی شوه افغانه مېرمن یم. وړی دې چرته پرېږدم" روان شو. دسمڅې نه موبایك راواخیست ،ښکته راکوزشو ،په شنه چمن ورته کښېناستو. بریالي ته مې وویل

-" په خدای وهلودې څه وکړه؟" وې ویل

-"داسې مې بې هوښه کړي چې ترلمر پرېوتو دراپاڅېدونه دي."

دېگی نه و.چې غوښه مو گرمه کړې وای،سړه،سړه موخوړله او له او له اتینا نه مو دتېرې شپې کیسه بیا،بیا اورېدله څه کاغذونه اوثبوتونه چې لاس ته ورغلي وو، هغه مو وکتل او ترډېره مو خواله وکړل .

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ڎوارلسم ڎپرکی:

دقـاضـي پـرېـکړه

چې دشپې تیاره ښه خوره شوه. له ځنګل نه راوخوځېدو.دوی ڎلورواړه په خپلو کې په یوه پړي تړل شوي وو. له دې امله یې سم مزل نشو کولی. چې یوبه لږ اوږد قدم واخیست بل به یې ځان پسې راښکه نو پرېکړه مووکړه چې دوه،دوه جلا،جلا خپلو کې وتړو.شادل او تبرګی مو یوه جوړه اوګنډېری او ورور یې بله جوړه شول چې ښه ټوټه مزل مو وکړ. دشنو ګټیوقاضي ته

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو. ڤلور واړه گنډېرى، تبرگى او بلابتر مو دغار په څنډه ودرول.
ماورته ویل ښکته دې تور غارته وگورئ څه وینئ؟
- تبرگي وویل "مرگ "
- ماویل تاسو غواړئ چې دمرگ په وخت کې دروغ ووایئ؟
گنډېري غږکړ" نه! دروغ نه وایو"
- تاسو پوهېږئ چې مونږ څوك یوو؟
- نه، نه پوهېږو.
- ایامونږ ډاکټران یوو؟
- نه ډاکټران خو نه یاستئ.
نو بیا پوه شئ چې مونږ د څېړنو مسلکي خلك یوو. په دروغو ډېر ښه پوهېږو. نو كه تاسو دڅان سره ښه کوئ، دروغ به راته نه وایئ،مونږ ستاسو سره یوه ژمنه کوو، که تاسو دروغ ونه وایئ.نومونږمودشنوگټیو قاضي ته نه ورسپارو، او اوس تاسو ته دپنځه ملیودپاره په خپلو کې دمشورې وخت درکوو. مونږ درنه ځو. تاسو خپلو کې پرېکړه وکړئ چې دروغ به راته وایئ که ریښتیا؟
هغوی موپرېښودل خپلوکې یې خبرې وکړې. پنځه دقیقي وروسته ورله راغلو.ماترې پوښتنه وکړه .دوه سوداگر چې مړي یې څه وخت مخکې دبنگېرې دکمرلاندې په سمڅه کې ووندل شو، تاسو وژلي وو........؟
دوی غلي شول اتینا ورته وویل" دگنډېري مېرمنې ماته له وېرې ټول مالومات راکړي او ستاسو دغټې کوټې دصندق ټول کاغذونه اوڅبوتونه راسره دي هیله کوو څبرې مه پټوئ همدا ستاسو په گټه دي ،دنورو خبرو نه وړاندې یو ځل ښکته قاضي ته وگورئ"ټولو ښکته کندې ته وکتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

توريِ خولې يې لکه د بلا خوله دانسان حواس الوزول، ټول ورېږدېدل زر يې سرونه راپورته کړل

په يوه غږ يې وويل.هو!....مونږ وژلي.

-ولې مووووژل؟

-دپيسودپاره.

-نورڅوك درسره وو؟

-هو...بل چاراباندې راړولي دي.

-تاسوپه هغوی څه خرڅ کړي و؟

-تشه هوا.

-اوسودامووورسره دڅه کړې وه؟

-دستېنگرتوغندي.

-ستاسو سره ستېنگرشته؟

-نه.زمونږ سره نشته.

دخپلې خبرې لپاره څه ثبوت لرئ چې تاسو ريښتياهم ستېنگرنه لرئ؟

-که مونږ ستېنگرلرلای پخوابه نورو وژلي وو.

-دکومې سياسي ډلې سره تړاولرئ؟

-نه!

-دچاپه وينامو وژنه کړېده؟

دهيچاپه وينا مونه ده کړې.

-ستاسوسره به انصاف څه وي.

-يو تن وويل"مرگ"

-چامرگ يادکړ؟

-ماشادل.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

-ولې....؟

-ځکه چې له تبرګي سره يو ځای کېدم. اوبې ګناه خلك مې وژل.

-دوی چې مخکې کومې خبرې وکړې دارښتيا دي؟

-هو....دمرګ په خوله کی څوك دروغ نه وايي.

-دسوداګرو پيسې موپه څوکسو وويشلې.

-په پنځوو، خو پنځم به ترې شپږم له ځه برخه ورکوي.

-سر لاری موڅوك دی؟

-تبرګی، خوډېرکار بل چاکړی.

-بل څوك چاته وايې؟

-ملخي ته .

-که زه تاپرانيزم څه به وکړې؟

-يوقتل به بل وکړم.

-مابه ووژنې که زما مېرمن؟

-تبرګی به ووژنم، همدې کندې ته به يې وغورځووم. ده دې کندې ته ډيرغورځولي.

-که زه تا پرانيزم بيابه راته رښتيا ووايې.

-که ماله دتبرګي دوژلو اجازه نه راکوې. زه ازادېدل نه غواړم.خومونږ درته رښتيا وويل.

-تاته څومره برخه ورسېده؟

-اويازره.

-تبرګي دوی څومره واخيستې ؟

- په درې کسو دوه لکه شل زره.

-لس زره پکې ولې ډېرې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

-دده دمشرتوب.

تبرګي پخواڅومره پیسې لرلې؟

لس زره یادې ته نژدې.

-ستاپیسې چرته پرتې دي؟

-دتبرګي دوی کور کې زما دخور سره .

-دیو مجرم په ننګور، دیو مجرم په مېرمن،دیومجرم په خور او په یوه مجرمه خور دې څنګه باوروکړ؟

- خور،خوروي که مجرمه وي او که دمجرم وي.

- تاټولې پیسې هلته ایښي دي؟

- نه شل زره مې ترې اخیستې دي.

- په هغې کې ولې دېرش زره کمې دي؟

- نورې به دوی لګولې وي. رښتیا دوی پرې بزې واخیستې.

- څه چې دې وویل ټول رښتیا دي؟

- هو...

- تبرګیه رښتیایې وویل....؟

- هو.

- اوس له دې ځای نه دوتو لپاره وړ لاره کومه ده. داسې لار چې په تاسو او یا مونږ پسې ګرځېدونکي خلك مو ونه ویني.

- تبرګي وویل" دشنګس لار"

- شادله! رښتیاوایې؟

- زه هیڅ ویل نه غواړم!

- ولې........؟

-زه د هغه وخته پورې څه نه وایم څو پورې چې مې تبرګی نه وي وژلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

-تبرگي په ارامه وويل ما مه وژنه بيا به دې مور خپه شي.
-مور مې په تا پړ څه کوي؟
-دا له هغې نه پوښتنه وکړه!
-ما ترې پوښتنه وکړه شادل دې څه دی؟
- زوم او دننگور ورور.
- دده دمورسره دې اړيکې شته؟
- هو....
- څه ډول اړيکې دي؟
- څنگه چې دښځې اومېړه وي.
-خپلوي دې ورسره پخوانۍده که ناروا اړيکي؟
- اړيکي مې ورسره پخواني دي. هلته په ورتلو راته خلکو گوته نيوله نو دده مور راته وويل چې خپلوي به وکړو چې پښې دې ازادې شي.بيا يې پلار مونږ د يو بل غېږ کې وليدو،ما او د ده مور په گډه هغه هم له مخې لرې کړ.
ددې سره پرې شادل ورودانگل . تبرگی او شادل دواړه په يوه رسۍ په خپلو کې تړل شوي وو. دواړه سره غاړه غړۍ شول. ما ورمنډه کړه چې دقاضي غبږ ته ونه غورځېږي. خو چې زه وررسېدلم تبرگی ښکته ورښوی شو.لاسونه يې ډېر په غاړه پسې وتپول خو څه په لاس ورنغلل. شادل هم پسې راوغورځېد خو لاښکته نه و تللی. دومره وخت نه و چې لاسونه ور واچووم. پښه مې ورسره نژدې وه. هيڅ په ځان پوه نشوم ددوی تر منځ چې کومه يوگز رسۍ وه له هغې نه مې پښه لاندې کړه او نيغه مې ونيوله.دايوه ناکامه او ډېره خطرناکه هڅه وه. زه راوغورځېدم.پړی مې له پښې خلاص شو.اوما ځان څه په گټو پورې او څه د قاضې په غاړه دولاړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډډم دزاړه بوټي په څنو پسې کلك کړ. اتينا او بريالى رارسېدل.پولاس مې بوټي پورې کلك کړى و. بل مې اتينا په دواړو لاسو ونيو او مخامخ راته کښېناسته.پښې يې يوې تيرې ته ولګولې. بيايې بريالي ته وويل "رسۍ له ونې تاوکړه" بريالي چې رسۍ تاووله ماورو،وروځان دمېږي په پله پورته راخوځوو. او اتينا هم ورو،ورو راښکلم.بريالي د رسۍ سر راووړ. اتينا ورته وويل "له تخرګ نه يې ورله تاوکړه"هغه چې زما اوږې ته راټيټ شو. ګنډېري اوسرکښ چې لا تر اوسه غلي ولاړ ووددواړو رامنډه کړه. ده رسۍ کلکه کړه خو هغوى په غبرګو لتو وواهه او ښکته وغورځېد. اتينا چيغه کړه.بريالي رسۍ په دواړو لاسونو نيولې وه هڅه يې کوله کومه راوتلې تيږه او يا بل څه پيدا کړي چې پښه ورته ونښلوي ځان يې په رسۍ پورې دوه،درې ګزه لاندې ټينګ کړ. غوټې يې په لاسونو ونيولې او پښې يې په راوتلې تيږه کېښودې .ګنډېرى اوسرکښ وتښتېدل،
اتينا په خپل ټول زور زما لاس راښکه .زه پورته وروختلم . ښه خبره داوه چې بريالي اوږده رسۍ غبرګه له ونې تاو کړې وه. بل سر يې لابره و.هغه مې راواخيست،خونه پوهېدم څه وکړم،له کومې لارې بريالى وتړم،که درسۍ سر مو هغه ته ور رسوو خو هغه نشو کولى راوه يې نيسي ځکه چې د يو ې رسۍ د نيولو دپاره مجبور وو چې له بلې هغې نه يو لاس راخلاص کړي. او که يو لاس يې راخلاصولاى، په بل يوه لاس يې ځان نشو ټينګولى. اوبيا دغسې دبلې رسۍ ګټه څه وه.که هغه دومره مېړنى واى چې په رسۍ پورته راختلاى شواى نو چيغې به يې ولې وهلې. هك،حيران وم چې څه وکړم.په ذهن کې مې يوه توره کنده وه، بريالي رسۍ نيولې وه،پښې يې خوځولې اوپدې هڅه کې و چې ځان وژغوري خو نه يې شو کولاى. ناڅاپه وړوکى شوم.د ارچي د دښتې واورې رايادې شوې. چې انګارى ته به ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

گرم شوم،دپلارڅنګ ته به ورغلم ورته وبه مې ويل ماله مرغۍ ونيسه پلار به مې هڅه کوله چې له خبرې مې واړوی خو زه به اوښتونی نه ووم. مور به مې غبرګ کې راواخيستم دروازه به يې خلاصه کړه "وګوره!بهر داسې واورې پرتې دي،يخني ده،بيا به دې چاچۍ يخې شي،بيابه دې پاپۍ يخې شي" ورپسې به يې ښکل کړم خو مابه همدغه يوه سرينده غړوله چې زه مرغۍ نيسم، موربه مې و پوهېده چې له خپلې خبرې نه اوړم.نو پلارته به يې راله وويل "خير دی ددې درمندځای پورې يې بوزه،راشپېل ورسره واخلئ يو ځای به تورکړئ،په يخنی کې دومره دټينګې نه دی، بېرته به اوس راتښتي،خو او س يې څه يينګ راپارېدلی. پلار به مې نشم،نشم وکړو، خو زه به په ژړاکېدم.راپابه څېد. موربه مې راته موزې په پښو کړې.کوټ به يې راته واغوست،له سر او مرۍ نه به يې راله وړوکی څادرګی تاوکړ. پلاربه مې دام راواخيست.راشپېل په اوږه، دام په لاس به روان شو. زه به يې له ځانه مخکې کړم. خبرې به مې ورته کولې، درمند ته به ورسېدو.په راشپېل به يې لږ غوندې ځای له واورو پاک کړ.دبوساړې نه به يې بوس راواخيستل پکې وبه يې شيندل، دام به يې پکې خور کړ.، ددام لومې چې داس دلکۍ نه به يې ويستلې وې برابرې کړې.زه به نور د ټينګېدونه ووم،له يخنۍ نه به شتېدم. پلارته به مې ويل "مورله ځم"هغه به په غبرګ کې کورته راورسولم، موربه مې رانه زر،زرکنګل وڅانډه،انګارۍ ته به يې کښېنولم، لاس به يې راله انګارۍ ته نژدې نيولي وو چې تاوده شي.

ورو،ورو به يې ښکلولم.خو زما په خيال کې به مې دپلار ګوتې اوښتې، را اوښتې چې لومې به يې برابرولې او بيا به مې فکر کوو چې اوس به ورته مرغۍ راغلې وي له پښونه به نښتې وي. ددې سره مې سر ځنډواهه، په ارچي کې د انګارۍ په غاړه نه،دشنوګټيو دقاضي په غاړه ناست ووم.له ځان

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره مې وويل "راشه له همدې تجربې نه کارواخله"رسۍ ته داسې ول ورکړه چې دبرياڵي سينې ته ورسي. مونږ يې پورته راګاږو او په راښکلو لکه د لومې غوندې سينې ته کلک پرېوزي. دقاضي په ځنډه پړمخې پرېوتلم. ښکته مې دپړي سر له ول ورکړ. او دلومې په ډول مې دومره پراخ پرېښود چې ښکته په ورپرېښودلو دبرياڵي له لاسو تېرېدلی شو.همدغسې مووکړل.پړی مې ورو،وروښکته پرېښود.اتينا راته دلاسي ځراغ رڼاکوله.پړی دبرياڵي له لاسونو تېرشو. سر يې پکې ورننوېست، چې سينې ته يې ورسېد. پړی مې پورته راښکه،ول يې دبرياڵي سينې ته پرېووت. کلک وتړل شو.اوورو،ورو موپورته راښکه.

ځه دهغه خپل زور شو،ځه زموږ، روغ رمټ مو راووېست.درې واړه دمرګ وېرې وهلي وو.ښه شېبه اوږده وغزېدو. چې ساوې مو سمې شوې.بيادتښتېدونکو په لټه کې شو.مونږ به لا شل،دېرش ګامه نه وو تللي زګېروي مو واورېدل چې ومو کتل هغوی دواړه دلارې نه پنځه،شپږ ګزه ښکته په بوټو پورې نښتي دي زګېروي کوي. پوه شو چې له وارخطايي نه رغښتي دي. پسې ورغلو،راجګ مو کړل. بېرته مو راخېژول چې اتينا ښکته شوه او وې ويل "دتبرګي،تبرګی دادی پروت دی،وی ،وی بې خاونده مال داسې وي،مونږ خپلې غورځېدلې تمانچې را واخيستې او دا پاتې شو"راوايې خيست،ګنډېری دوی مو بېرته دقاضي ځنګ ته راوستل چې وموکتل دګنډېري ښۍ وروزه له کوم کاڼي سره لګېدلې او خوږ شوې وه،وينې ترې بهېدلې،خوده پرې لاس ايښی و. وينه يې ورله درولې وه. اتينا ته مې وويل هله،پټۍ راواخله لومړی يې ورله زخم پاك کړ،او بيايې پرې پټۍ ولګوله.زه ورغلم بايکونه مې راخيستل چې اتينا او برياڵی دواړه مې خواته راغلل او پټ غوندې يې وويل "پدوی نورځه کوو،ولې ترې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانونه،نه خلاصوو،بې ځايه ولې خپل مرګ پخپله د ځان سره ګرځوو، دوی په تړلو لاسونو مزل هم نشي کولای،اوس به يې لاسونه هم خلاصوې، توره شپه او نا اشنا غرونه دي،هره شېبه ،خطر،خطر دی، او اتينا خو لاراته په غوږ کې داهم وويل چې برياالی!لالا به څه فکر کوي، چاچې هغه دمرګ خولې ته وروغورځاوه،مونږ هغه له پټی لګوو.ورته ومې ويل نو څه وکړو بله لار نيشته

انسان چې روان وي. تګ په پښوکوي خو لاسونه ورسره خوځوي. ددې دپاره چې دخپل بدن تعادل برابروساتي. دچاچې لاسونه تړلي وي. او بياداسې تړلي چې دوه کسه يودبل سره هم تړل شوي وي. ډېره ګرانه ده چې ازاد مزل وکړي.او رښتيا هم ددوی دلاسونو خلاصول پخپله خپل مرګ ته اواز کول وو. زړه مې خيری،خيری کېده. يوځل مې ويل خو پخپله اقرار کوي چې قاتلان دي، وژنې يې کړي.او داتينا خبره هم سمه وه دغه لړه شېبه وړاندې مو پخپله وليدل چې بريالی يې ښکته وغورځاوه،داخوهسې دلوی خدای فضل وکنه له دې کندې نه څوك مړي نشي راويستلی نو دا خولا ژوندی راووت.په زړه کې راوګرځېدل چې بس يولته غواړي. ډېريې دې کندې ته ورغورځولي. بس ته يې هم وروغورځوه-

مالاپدې غورکاوه چې څنګه يې ور وغورځووم، اتينا راغله.په خندايې راته غوږ کې وويل "په څه فکر کوې؟" ته وايې چې ته به هم څوك دې کندې ته ور وغورځوې،دادتبرګي زړه غواړي،ته يې نشې کولی، تاهسې قانون ولوست،ادبيات به دې لوستي وای، شاعري، ليکوالي به دې کوله ستايې له قضاوپرېکړوسره څه.ځان ته مې وکتل" رښتيا هم همدغسې شی وم" دوی ته مې وويل " بس روانېږئ"چې روانېدلو اتينا وويل په تبرګي پسې خوبه داتبرګی وروغورځوم چې ډېر به ورپسې خپه وي ،تبرګی يې ښکته

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي ته وروغورځاوه کړنګا يې کوله او موږ ترې روان شو،ګنډېرى او سرکښ راوان وو خومزل يې نشو کولاى.

له يوه،يوه لاس نه مو ورله زولنې خلاصې کړې. او بيامو ديوه زولنه دبل له زولنې سره ديوګزپه فاصله وتړله. دغسې دهغوى لاسونه ازاد شول. خودواړه يو ځاى روان وو. او که يو په غره کې ښويېدلى واى ،بل هم ورسره رغښته. چې څه مزل مو وکړ. دوى کې د نورتګ شيمه نه وه. پوه شوم چې انرژي يې ختمه ده. له بايك نه مې د انرژي ګولۍ راواخيستې او دوه،دوه دانې مې ورکړې.

زمونږ مزل هره شېبه له خطراو وېرې سره مل و. زمونږ سره يواځې يو لاسي څراغ و. اوهغه هم دبريالي سره چې له ټولو نه مخکې روان و. بريالي هڅه کوله چې دڅراغ درڼاپه مټ لارمالومه کړي خوداموهم ورته ويلي وو چې څراغ دې تل ځمکې ته ونيسي، ځکه چې دغسې يې درڼا دښکارېدو شونتيا لږه ده. خوکه په هوا کې يې رڼا يو لور اوبل لورته درومي بياله هر اړخه اوله ډېرلرې واټن څخه ليدل کېداى شي خويواځې دغه يوه ستونزه اويوه وېره راسره نه وه، بله وېره داوه چې دسرکښ اوګنډېري يو، يولاس خلاص و، اوزمونږ مزل په غره کې و، توره شپه وه، زمونږ لږ ډاډ کولاى شول مونږ ته ډېرزيان راواړوي. که هغوى يوه يوه تيږه رااخيستې واى او زمونږ سرونه يې پرې ويشتلي واى نو بس کيسه جوړه وه، هم به يې ځانونه خلاص کړي وو اوهم به يې غچ اخستی و. نو دهمدغو وېرو اوخطرونو له امله ډېر ويښ روان وو. يوه فکر چې زه يې دوېرې او کرکې نه ډکو فکرونو ته وړلم هغه دشنوګټيودقاضي په نامه ددغه سرخلاصي ټوليزقبرفکرو. په همدې مې فکرونه کول چې دې ته به خداى خبر څومره انسانان ورغورځول شوي وي، اوپدې هم ويربېدم چې هسې نه په دغو غورځوونکو کې خداى مه

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه مونږ هم شمېرشو، دافسوس او درد خبره داوه چې دمحمدين گل په خبره دا پدې سيمه کې يواځينی ټوليز قبرنه دی، په کيراله کې دوه همدغسې اجتماعي قبرونه دي، چې دکمونيستي رژيم په وخت کې يوه شپه دولتي ځواکونه دکيرالې له کلي نه تاوشول اوچې سهار يې څوك موندل راوستل يې اوپه بلډوزريې پرې په ژوندينې خاورې اړولې، دهغه په وينا دشنو گټوله قاضي نه لمر پرېواته ته، دلغمان دعلي شنگ دميل درې په خوله کې هم په يوټوليز قبرکې په لس گونو خلك ښخ شوي دي. همدغه ډول دارگون دپله، دبرکي برك، دباميانو او دليلې ددښتې په ټوليزو قبرونو اوعام وژنو سترگې نشي پټېدای دمحمدين گل دغو خبرو مې په غوږونو کې ازانگې کولې چې درزشو، او ورسره په ناوکې کړنگا جوړه شوه، چې ومې کتل دگنډېري پښه ديوې گټې سره لگېدلې وه ده تيندك وخوړ اوگټه ښکته وغورځېده، په ناوکې يې شور جوړ کړ. ماهم ستوروته وکتل پوه شوم چې شپه پخه شوه، دوی به ورې شوي وي، ځکه پښې په ځان پسې راکاږي. اتينا ورله دسارانو چرگانودوه، دوه پتونونه ورکړل، دغه چرگان مو دورځې ښکار اوبيا په انگارپاخه کړه، هغوی ډېرپه مينه وخوړل مافکر کاوه چې ياوږي دي اويايې خپل برخليك منلی و، پوهېدل چې وژنو يې نه او نور چې هرڅه کېږي شپه يې تر منځ ده. نو ښه ډاډه روان وو. دوی مخکې او مونږ ورپسې.يو،يوبايك مو هم ورکړی و. يواځې تمانچې او کارتوس له مونږ سره وو. چر با نگ و چې له سمه لام نه تېر شو، گنډ ېري اوسر کښ لومړی خپل کلي ته او بيا يو بل ته و کتل په تياره کې يې سترگې نه ښکارېدې چې د غم او دردسمه اندازه راته لگېدلې وای خوددوی لومړی خپل کلي او بيا يوبل ته له مږ غوندې سر اړولوسړی پوهېده چې سترگو له به يې تږمې او ښکې را غلي وي . زه خپله هم خپه شوم ، فکر مې کاوه چې اوښکې که د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم ځوانيمرګ ځوی سر ته د ناستې مو ر له سترګو بهېږي ، که د جبري
واده په ډولۍ کې د کښېناستو په وخت د کومې پېغلې درنجوله ډکو
سترګونه توييږي او که د خپل قاتل او مجرم پلار له مرګ نه وروسته د
خپلی پلرنۍ مېنې د ليدو پر وخت د يو مجرم له سترګو بهېږي درې واړه د
يو ډول بې وسۍ ښکارندويه دي . درې واړه ديو ډول اور نه ساه اخلي او
درې واړه يو ډول تودې او تروې وي . خو بياهم د انسانانو د عامه خير
غوښتنې له مخې مجرمانو ته سزا ګانې ټاکل شوي دي .او که سزا وې له
منځه لاړې شي جرمونه ډېرېږي او ډېرې جرمونه پخپله دانسان لخو ا
انسان ته يوډول سزاورکول دي نو که سړی په خلاصو مغزو فکر وکړي دې
پايلې ته ر سېږي چې سزا انسان ته ورکول کېږي، که هغه يو روغ او
شريف انسان ته د يو مجرم لخوا وي او که د قانون لخوا مجرم ته . خودا
دويمه ترې کټوره ده ځکه چې لومړی خو په انصاف ولاړه ده ، او انصاف
د انساني اخلاقو هغه ستره او لوړه پوړۍ ده چې څوك وروړسېدنو
"ورسېد" او بله ښېګڼه يې داده چې د غسې د جرمونو کچه را ټيټېږي او د
جرمونو د کچې را ټيټېدل د انسان لپاره دسزا را کمېدل دي . زه له دغو
فکرونو سره روان ووم چې ومې کتل پوه شوم چې دمټينې خوا او شا سيمې
ته رارسيدلي يوو، دا هغه ځای و چې ما او اتينا پکې دمه کړې وه . دسهار
د لمانځه وروسته مو ډېر چټك مزل کړی و او يا به داوه چې په مخ ښکته
به روان وو خو لا ځړه نه وه خوره چې حلالزو ته رانژدې شوي وو. په
اتينا،برياڵي ، ګنډ ېري او سرکښ ټولو مې نظر واچاوه ټول ښه ستړي
مالومېدل چې کتل مو مخې ته وړه غوندې کنده راغله .دا سې کنده نه وه
چې سړی دې پکې ورك شي خو بس يو ځوړ غوندې و په دغه ځوړ ورښکته
شوو چې دشپيلي غږ شو دشپيلي داوريدو سره مونږ ځانونه دخطرسره مخ

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګټل. يو خوا بل خوامو وکتل. څه مو ونه ليدل. چې ناڅاپه دکلاشينکوف ضربه ډزې شوې.په دغه ژوروالي کې ښکته وړه غوندې کنده وه ،مونږ ترې همدغې کندې ته ودانګل. زندانيان څه شېبه ولاړوو. بيا هغوی هم راکوزشول. مونږ سرونه ورو،ورو پورته کړل. بيا ډزې پيل شوې. دکندې له سرنه يې دوړې پورته کړې . مونږ ځايونه بدل کړل. بيامو‌سرونه ښکاره کړل. بيا راباندې ډزې پېل شوې

خوداځل مود ډزو ځايونه مالوم کړل. ستونزه داوه چې زمونږ سره تمانچې وې. دتمانچې او دکلاشنکوف په ډزو کې ډېر توپير وي. دهغوی له ډزو داسې برېښېده چې لس يادې ته نژدې کسان دي. مونږ دهغوی په اندازه ډزې هم نشوې کولای ځکه چې دومره ډېر کارتوس مونه لرل. په کنده کې مو ځايونه بدلول رابدلول او يو، يو ډز مو کاوه. هغوی پرله پسې ډزې کولې او پوهېدو چې ورو،ورو رانژدې کېږي. مونږ يې دسخت اورلاندې نيولي وو. مرمۍ مو له غوږو سره تېرېدې. شپېلي يې وهل. ماسر جګ کړ. لکه چاته چې مالوم وي چې له همدې ځای نه به دچا سر رااوچتېږي او تيار ماشه په لاس ناست وي، همدغسې د سر داوچتولو سره سمې راباندې ډزې وشوې. ماځان شاته ګوزارکړ.

اتينا چيغې کړې چې ګنې ولګېدم اودچيغوسره يې رامنډه کړه. ماورته غږ کړ"بچ يم. هيڅ خبره نشته" بيايې چيغه کړه

-" بچ شه"

اود غږ سره سمه او چته شوه،ګنډېري له يې په سينه کې يوه کلکه لته ورکړه. دهغه دلاسو نه يوه لويه تيږه پرېوته او ستوني ستغ پرځمکه وغورځېد،ددې سره بيا ډزې شوې. اتينا ځان راوغورځاوه.زما په ورنونويې شا ولګېده. ماته يې په غوسه وويل"په لستوڼي کې ماران ساتې ،که په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ګټه یې ویشتلی وای. نو ځنګه به و، په خوله مې درته وویل چې ځان ترې خلاصوو،خو نه دې منله"ماهم ورته په غوسه وویل"ځه پرې وکړم،لاس تړلي بندیان راباندې وژنې....؟
په هماغې غوسه یې وویل "دوی اجرتي قاتلان دي،دوی مېلمانه وژني،دوی تاته دلورینې وړښکاري؟"
-"نوکه زه نیول شوي اولاس تړلي خلك ووژنم، زه به دترحم وړیم؟"
غلې شوه. هماغسې مې په ورنونو پرته وه. لاس یې رااوږدکړ. په سینه کې یې ورو ووهلم او اشاره یې وکړه چې مخامخ وګوره، چې ومې کتل سرکښ اوګنډېری سره خپلو لاس او ګرېوان دي .یوبل په لغتو او سوکانو وهي" زمونږ سره یې دننداري وخت نه و،تمانچه مې ورته ونیوله،هغوی هم کلار شول .ډزې ډېرې شوې وې او شپېه، په شپېه رانژدې کېدې هم . مونږ پوهېدو چې دوی غواړي ګېره رانه تاوکړي. محاصره موکړي. مونږته مخامخ یوه وړه غوندې غونډۍ وه. او که دغه غونډۍ هغوی نیولې وای. نوزمونږ ویشتل ورته اسانه وو. دغونډۍ نه زمونږ پټېنځای (مورچل) ببخي لکه دورغوي غوندې ښکاره ښکارېده. دوی مې پرېښودل او زه په ښویېدو، ښویېدو په یو-رو کې ښکته روان شوم دېرش،څلوېښت ګامه چې لاړم نور له مقابل لوري پټ ووم.په منډه،منډه دغونډۍ شاته لاړم او بېرته ورته راوختلم. دیوې لوې ګټې شاته کښېناسم.په تمانچه مې لرلید (دوربین) وتاړه اوهغوی ته مې مخامخ کړ. دیوې ونې شاته یو کلاشینکوف واله ناست و.مخامخ یې ډزې کولې،لږه شپېه مې ورته وکتل،خندا راغله دده ډزې لکه دړانده دلاس غرګی، بس ویشتل یې کول،نوریې نه کتل چې په څه،په چاوځنګه ډزې کوم. پوه شوم چې داله وېرې داسې کوي اوداسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك دوبړې اچولو او خورولو دپاره ډېر په كار راځي. ماهم په ښي مټ وويشت، فكر كوم لاس يې مات شو.ټوپك يې وغورځوو اوچيغې يې كړې. ځنگ ته ديوې گټې شاته بل پټ ناست و، سر يې نه ښكاره كاوه. خو په لاس يې ده ته اشاره كوله چې دلته راځه. په هغه مې ډز وكړ. لاس يې خطاشو،خوايې ولگېده. اونوريې منډه كړه.يو بل خطا ډزمې هم پرې وكړ. بس نور مې پرېښود ماويل دايې بس دى. بېرته مې نظردزخمي خواته راواړو. دهغه خواته بل كس راغلى و. دايې راپاڅاوه. روان يې كړ. ماپرې ډز وكړدپښو منځ مې ورله وويشت.هغوى هم په منډه شول. ماويل ځه دوى هم دتېښتې لپاره دليل لري. نور نه راگرځي. زه پوهېدم چې جنگونه په دوه ډوله دي. يو مقدس جنگونه دي. چې دسپېڅلو ارمانونو دپاره كېږي.پدغو جنگونو كې كاربدونكى ځواك له روح سره تړاولري، وجودونه پكې په خوړونه پوهېږي او دردونه يې خوندلري.

دشوروي سره په جهاد كې ډېروافغان ځوانانو لوى وېښته پرېښودل اوويل به يې په جهادكې چې سرى زخمي شي، سرې وينې يې په وېښتو ورو،وروبهېږي ډېر ښه خوند كوي. داځكه چې دغه مقدس جنگ و. ديو سپېڅلي ارمان دپاره و. او پورې تړلي دردونه هم خواږه و. بل ډول جنگ همدا وچې زما مقابل لورى پكې راښكېل و. دچاسره راغلي و. ددې دپاره چې يومجرم وژغوري .پدې كې ددوى تښتردل لازمي خبره وه ،ځكه چې ددوى جنگ ددوى له عقل اودماغوسره تړاولري نه له روح سره، زه په خپل ځاى ناست وم.

يو،يو ډز مې كاوه. او له هر ډزسره يو، يوكس تښتېده.

خوچې وبه تښتېدل له يوه كنډوه اوښتل، كنډو د ځېړى غوړاځكي، ممانو او گورگورو په ونو پوښل شوى ؤ. مابه چې څومره هڅه وكړه، اخوا به مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوك نه ليدل، نو فكر مې كاوه چې له دې ځايه ځوك په منډه زغلي بيابه د راټينګېدونه وي خو فكر كوم چې هلته هم ورسره داسې ځوك ؤ، چې دوی يې راګرځول او جګړې ته يې هڅول يو وخت ؤ چې دشالخوا راباندې ډزې پيل شوې، زه چې دكومې ګټې شاته ناست وم، دهغې بل اړخ ته راواووښتم، چې ومې كتل درې كسه مې شاته راتاو شوي دي. ما ځان غلی كړ، پدې فكر چې كېدای شي دوی د ځه شېبې لپاره پرله پسې ډزې وكړي بيا پسې ساړه شي نو هله به پرې زه ډزې كوم، خو زما دغه فكر سم نه و ځكه چې هغوی ماله د ارام كښېناستو وخت رانه كړ د بل لوري نه هم راباندې ډزې پيل شوې، چې شاته مې وكتل په اتينا دوی هم ډزې دومره ډېرې وې چې دوی ته يې هيڅ دسر جګولو وخت نه وركاوه او حمله كوونكي پرله پسې د دوی په لور را وړاندې كېدل،چې ځانته مې فكر شو نورماته هم دكښېناستو او پټېدو كوم ځای نه و راپاتې، يوې وړې غوندې تيږې ته اوږد، اوږد پروت ووم نور كه دغه ځای كې پروت پاتې كېدم نو هم زما ژوند په خطر كې و او هم داتينا او بريالي،له دې ځای نه ډزې هم نشوې كېدای كه ډزې مې كولې پكار وه چې پاڅېدلی وای او پا ځېدل دمرګ په مانا وو بله لار راسره نه وه، پرېكړه مې وكړه چې پاڅېږم، لومړی مې غلي، غلي دهغوی دپټېدو ځايونه مالوم كړل او بيا پاڅېدم. بېخي حيران شوم، ګورم چې پر هغوی دشا له لوري نور وسله وال خلك راغلل او ډزې يې پرې وكړې دوی مخونه هغوی ته وګرځول زه ترې خوندي شوم ما اتينا دوی ته وكتل، ګورم چې په هغوی چا مخكې ډزې كولې اوس ورته هغوی شا راړولې ده، او دنورو سره په ډزو لګيا دي مونږ هم ورسره ملګري شوو، نوې راغلې ډله مو اسماني مرسته وګڼله د لږې شېبې نه وروسته بريدكوونكي نور وتښتېدل ، دوه كسان چې ډېر مخكې راغلي وو پاتې شول يو يې بريالي پداسې حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ونيو چې له نورو سره په ډزو اخته و اخير يې بل ملګري هم پښې سپکې کړې.

نيول شوي کس ته چې مې لاسکړۍ(زولنې) ورواچولې، بريالي په شا يو ډب ورکړ

- ورته وې ويل "مخکې شه! خدای سره يوځای کړۍ"

دبريالي نه مې پوښتنه وکړه چې ته يې پېژنې؟

وې ويل" داسورمنګول ملخی دی کنه".

بريالي ته مې وويل

-"زمونږ سره داچامرسته وکړه،که دوی نه وای راغلي مونږ خو په تمانچو دکلاشينکوفونو او راکېټونو مقابله نشوه کولای" وې ويل

-"هغه دی، له کنډوه څوك راواوښتو،وګوره څوك دی؟"چې ومو کتل اسلم کاکا و.يو بل کس يې لاس تړلی راروان کړی و.پنځه،شپږ کسه ورپسې نور هم راروان وو،بريالي وويل

-"کار وشو،دالاس تړلی ميری دی"بريالي ته مې وويل "څو قدمه به مونږ ورشوو" ورغلو اسلم کاکا ته مې وويل

- "ته څه خبرشوې چې مونږ په سخته کې ګېر يوو" لومړی خو مافکر کوو چې ځواکمن او تبرګی سره اوس هم خپلو کې وران دي او دوی به دبل چا باندې ته تللي وي خو ما څه وخت وړاندې څه کاڼي ، ماڼي جرمني ته وړي وو، کلي کې نه وم، په دغه وخت کې ددوی جوړه شوې ده، دې هم اندېښنه راچولې وه غوښتل مې ستاسو له احواله ځان خبر کړم او بل، ستاسو دنيولو لپاره لارې ويشل شوې وې،دابرخه زما رسېدلې وه، ما تاسو تر يوه ځايه څارلۍ،نوره راته داسيمه بې خطره ښکاره شوه. زه هم

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه لاړم لږه شېبه وړاندې مې دزې واورېدې، بس ځان مې راورساوه.ماورته په خندا وويل
"نو تاته زمونږ دنيولودنده درسپارل شوې وه که زمونږ د ساتلو؟"
- ټکورجانه!دنيولو دنده دې وروسته راوسپارل شوه،لومړى دې دساتلو دنده راسپارل شوې وه،ځکه چې که تاسې مې نه واى ژغورلي دهغوشين سترګو راتلل دلته حتمي وو اوکه هغوى راغلي واى نو زمونږ دپښتنې سيمې ستر به مات شوى واى.
- "خوکاکا! يوبل څه هم وکړئ"
- "څه وکړو؟"
- "پدې پښتنه سيمه کې خو دابې پښتومرګونه مه کوئ،ولې پکې زه ويرېدم،پرېږدئ چې دنوروسيمو او نړۍ خلك ورله راشي،سيل يې وکړي،زمونږ دژوند او کلتور نه خبرشي"
- ملخي ته يې اشاره وکړه"دداسې بې غېرتو يوه،يوه ډله به ترې ختموو،که خداى کول زربه پاك شي،
- له ختمولو نه يې تېرشئ،ژوند ور وښيئ چې دخپل ژوند پايښت دبل په نابودۍ کې ونه ګوري.
- ددې دپاره يو ډاډپکار دى، يوداسې څه پکاردي چې د دوى سترګو ته وبرېښېږي او دوى پوه شي چې دچا په مرګ کې نه، په ګډژوند کې يې ګټه ده بيا يې وخندل خبره خو دچا غوږونو ته رسولى شې که دې سيمې ته سرك جوړشي او په ټول ګټو پروژو فکر وشي چې دابېر څښي ورته دغرونو نه راکوزشي نو فکر کوم چې مونږ به ژوند زده کړو،مونږ په زده کړه کې له هيچانه کم نه يو،زه فکر کوم چې دا سيمه هم داسې کېداى شي چې نه پکې مېلمه ووېرېږي او نه کوربه،بيايې ملخي ته وويل "ځان دې دخير

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډۍ ته خېژولی و دمجرمانو دخلاصولو دپاره دوسله والې حملې شاهيدي به در باندې زه کوم"،بيايې سرکښ ته چې لکه دبت غلی ولاړ و،وکتل او وې ويل"او دنورو وژنو گواهي به دربانديې سرکښ وايي"

- ماورته وويل"يو مجرم به په بل څه شاهدشي"

- ټکورجانه! پښتانه يو،دسرکښ پلار مړدی وروربه يې دولت ته وسپارو، گرم يې پلار او ورور و،دی خولا تنکی الك دی او که تبرگی هرڅه ودده خوپلار و څه دعا،فاتحه به يې واخلي او زمونږ هم کليوال و دفاتحې دځای متره کېدل يې نه غواړو.

- ورته ومې ويل"سمه ده ستا چې څنگه خوښه وي.

-په اوږه يې راته لاس کېښود،بيا نو تاسو داسې لنډ حلالزو ته ووځئ لس، اته دقيقې مزل دی بيا هلته گاړي پيداکېږي،او زه به په دې خوړ،خوړکې داشرمېدلي تر ولسوالۍ ورسووم.

- ماويل سمه ده!خودبېروجو دايو قلم به دڅو افغانيو وي؟

- په يولك لس يې رانه غوښتی و.

- بيانو دايو ورسره واخله او ځارنوال ته يې ورکړه.

- په غوسه شو"ولې ځارنوال ته بډې ورکوې؟"

- نه! ورته ووايه ديو پنځه پنځوس زري پرځای "ډبل" واخله خو چې داځل مجرمان پرېنږدي.

-وې خندل ،کانې ته يې لاس را اوږد کړ او وې ويل"خير دی دځوی واده يې و څه به يې کړي وي"بيا مې هغه ترون ليك هم ورکړ چې د دلاور او تبرگي دوی ترمنځ په کې سودا شوې وه .ملخی په کې د سودا ضامن و د د لاور لاسليك او د دوی گوتې پرې لگېدلې وې دا هم له همغه ځيرې جاکټ نه تر لاسه شوی و،چې مونږ فکر کاوه له دلاور نه په چاړه وهل شوی او ويستل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی دی دهغه سره مې ورکړ او ورته ومی ویل دابه هم دشيگل څارنوال ته ورکړې چې روغ ثبوت دی اودلته څه پیسې هم دې چې د دلاور مېرمن ته يې ورسوي.

اتينا په خبره کې راودانگل .

"پیسي مه ورکوه"

"ولې! بيايې ورته څوك وړي."

"زه يې خپله وړم،غواړم يوځل بياهغه خوږه مېرمن ووینم ،زمونږ يې ډېر قدر،مدار کړی"

مونږ لا په دې ورکړه راکړه کې وو چې بريالی وویل "هغه گوره په کنډو څوك راواوښتل" چې ومو کتل دلا ورور ؤ ،شپږ کسه نور هم ورسره وو اسلم کاکا خپلو کسانو ته څه اشاره وکړه، هغوی گټو ته پريوتل. ماورته وويل نه ! دوی دوستان دي ، دښمنان نه دي - اتينا وويل ټکوره د ځان ساتل ښه دي ، او ددې سره هغه او بريالی له گټو شاته شول او ځان يې حملې ته تيار کړ دد لاور ورور سره راغلي کسانو هم مورچلې ونيولې او دی پخپله زمونږ خواته راغی زمااو اسالم خان کاکا سره يې روغبړ وکړ،بيا يې وويل "زما دښمنان ماته وسپارئ"ماورته وويل "داسې نشي کېدای ته که دهغوی سره کومه ستونزه لرې د قانون په وړاندې يې ورسره اواره کړه دوی مونږ دولت ته سپارو "

- دولت ته به يې نه سپارئ ماته به يې سپارئ

- تاته به يې ولې سپارو؟

- زما پرې پور دی!

- اسلم کاکا ورته وويل"خود ډاکټر خبره سمه ده مونږ يې دولت ته سپارو ،ته ورسره هلته خپلې شخړې اواروه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هغه وويل كه ماپه دولت شخړې اوارولی ،دوی دا دومره وخت په كورونو كې نه وناست
- نوڅنگه يې ورسره اواروې ؟
- په خپل مټ يې ورسره اواروم زما ورور ددولت سړی نه و چې دولت به يې ترې غچ اخلي
- ماورته وويل ! دولت غچ نه اخلي ، دولت انصاف وركوي.
- انصاف دادی چې يا يې ماته وسپارئ، اوكه ماته يې نه سپارئ بيا يې بېرته پريږدئ چې خپلو كورونوته لاړشي،زه نشم كولی چې دوی ته له زندانه تر راوتو پورې صبروكړم.
- اوكه مونږ ووايو چې پدې كې به مونږ يوه هم ونه منونوبيا؟
- نو بيا به په همدې ميدان فيصله كوو، چې تاسويې بيا يئ كه مونږ ....؟
- اسلم كا كا ورته وويل "په دوی يواځې سته پور نه دی باندې ،ستا دورور سره يې يوبل ملگری هم وژلی
- دهغه ورونه هم راسره دي، او ددې سره روان شو
- اسلم كاكا پسې غږ كړ - وروره مونږ ستاپه ستونزه پوهېږو خوته ورشه دملگرو سره دې هم خبرې وكړه ، داهم دود نه دی چې مونږ دې څوك تاته لاس تړلي دروسپارو
ماورپسې غږ كړ ، "اويا دې مجرمان بېرته پرېږدو"غږ يې ونه كړ غلی روان و.اسلم كاكا ما ته اشاره وكړه ،چې ځان پټوه اوبنديان يې له ځان سره كندې ته كړل.زه هم ديوه كمر شاته شوم،ډزې پيل شوې،نږدې پنځلس ملټه له دواړو اړخونو ډېرې تېزې ډزې وشوې ،بيا ورو،ورو زمونږ اړخ كمزوری كېده څه شېبه وروسته زمونږ له لوري دكلاشينكوف ډزې بېخي وركې شوې،يوازې داتينا او بر يالي د تمانچو يو، يو ډز راته ،شكته مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل د اسلم کاکا يو ټوپکوال په خوږ کې دشيګل په لور په زغاسته دی،په خوېېدو،خوېېدو داتينا خواته ورغلم چې زمانه لږ لرې ديوه کمر له شانه يې دډز غږ راته ،هغه مې په اندېښنه وپوهېده،زر يې وويل" اسلم کاکا مې له بنديانو سره رخصت که، مونږ به يو څو شېبې نور هم دوی اخته وساتو چې هغوی لږ لرې وزي"ما ورته وويل"او سر کښ څه شو؟""هغه يې ازاد کړ ومې ليده چې پورته وتښتېد"لږه شېبه مو يو،يو ډز کوو چې دبر يالي ورور مې د غونډۍ په سر وليد چې ښکته کوزېده ،لکه چې دبنديانو دپټېدو کنده يې تشه ليدلې وه،ډزې يې بس کړې اوټولو دشيګل په لور په خوږ کې منډې کړې.مونږ را ولاړ شو ،اتينا وويل"څه اوس يې نشي نيولی"

برياالي وويل"راځئ چې څو وروربه مې انتظار کوي، په ټليفون مې ورته ويلي چې موټر دسړك تر وروستي سر پورې راولي.

رښتيا هم مونږ په لس دولس دقيقو کې تر سړك پورې راورسېدو، ګاډی ولاړو.زه اواتيناوروسته او بريالی مخکې کښېناست ، اتينا ته وکتل تندی يې تريو وو ،پوښتنه مې ترې وکړه "ولې؟"وې ويل" په چا به باور وکړې،دايې خپل ورور و،نه يې غوښتل دورور قاتلان يې سزا ووينې"ما ويل "پوهېږې چې ولې ؟" خو دده نوم به پکې راته ځکه "ورته په خندا شوم "نه ساده ګلې!په پښتو کې دې دا متل اورېدلی چې وايي "سر له يې دتندر اوبه ورکړي"دا همغه دتندرد اوبو زور دی اودا اوبه يواځې ده نه دي ورکړي دا تبی(داغ)دهر پښتون مغزو ته شوی ،دتندر داوبو دې تبې ته زمونږ يو مشر شپون صيب چينجی وايي چې دهغه په وينا دپښتنو په مغزو کې دی ته چې يې هرڅه ګنې خو همدغه بلا ده چې پښتون له نورو قومونو نه جلا کوي،دپښتون ددې ټولو بد مرغيو،چې ته يې دسر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترگو وینې لامل هم همدا دتندر داو بو تبی دی،په خندا شوه" اوته چې زما دپاره او بریالی لالا سته دپاره ځان دمرگ کومي ته ورکوي هم تر شا به یې همدا بلاوي"ما ورته وویل"او اسلم کاکا هم زمونږ سره همدې بلا ملگری کړ، یوازې پدې چې ددرې ستر یې مات نشي"وې ویل "نودې بلا ددلاور په ورور څنگه دخپل ورور قاتلان ازادول؟""ددې دپاره چې دی یې پخپله مړه کړي،ددې بلا غوښتنه داده چې غچ به دبل په لاس نه اخلې"په خندا شوه،"ښه! ده چې زمونږ سره همکاري نه کوله ددې دپاره چې مونږ به یې دده له "ښې"نه وباسو"ماویل "هو! (غوږ کې مې ورته وویل)خو ماته همدغه بلا وایي چې ښه کلکه کله دې وچیچم"بهر ته یې اشاره وکړه چې ومې کتل دبریالي دوی کلي ته را رسېدلي وو،ست یې وکړ چې ورسره پاتې شو.خو مونږ ترې اجازه غوښته وې ویل

"نو چرته ځئ،خو سبابه له همدې ځایه باجوړته لاړشئ،ددلاور دوی کورته به پیسې نه وړئ څه" اتینا غلې شوه،دبریالي ورور وویل

"هغوی خو اوس هلته نشته " بریالي ترې پوښتنه وکړه

"چرته تللي؟"

"دپاکستان حکومت له باجوړ نه ټول افغانان پاڅول،هغوی خو دکندز دارچي وو هلته تللي دي"په زړه کې خوشحاله شوم،بریالی غلی شو"ښه سفر" لاس یې راکړ دی او ورورېې دواړه دموټر نه کوز شول ،زه گاډي ته کښېناستم،اتینا مې ترڅنگ کښېناسته اوبېرته راستانه شو. چې دشیگل ولسوالۍ له راغلو ورته ومې ویل"رښتیا په لومړۍ ورځ چې دلته راغلي وو،تا برگوته وکتل اودلرگو په شمېرلودې پیل وکړ،لرگي دې ولې شمېرل"په خندا شوه.

- ستا دپاره.

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

- څنگه زما دپاره؟
- مخ مې پورته و،ماویل چې څوشېبې خوند واخلې.
- یوه شېبه خوند به اوس راکړې؟
- ولې نه !بیاپورته وگورم؟
- نه!یوه خوله راکړه.
- په پښتنو کې ستاغوندې بې شرمه نور شته،(په خنداشوه)که دا بې شرمه کړی هم هغې بلا یې؟
- دهغې بلا یو خوی دادی چې دسړي نه صبر اخلي.
- په خنداشوه "دروغ"
- "څه "
- هغه شان موسکی وه "دروغ"

زر مې ټلیفون ته لاس کړ دکور شمېره مې ووهله مورمې ټلیفون اوچت کړ، چې زما غږ یې واورېد په مینه یې وویل
-"شکر چې غږ دې اورم" ما ویل
-"مورې! جینکۍ دې راته ډېرې رېنۍ، بوڅۍ کولې، زما دتر کیې واله خدای راکړه"
-"وی ځویه! انگور خو داسې خوند کوي چې چجوش (چای جوش) له شنه چای نه را ډك کړي، څنگ ته دې کېنې، او ورو، ورو درسره مشغولېږي، زه به دې دترکۍ په ژبه څه پوه شم" ما ویل مورې
- "ستانه هم ښه په پښتو پوهېږي او زمانه هم، که نه یې منې داده خبرې ورسره وکړه " او ټلیفون مې ورکړ دمورغږ مې نه اورېده خو اتینا وویل - "مورې! سلام"

(c) ketabton.com: The Digital Library

-"ځان ډېره نیك مرغه ګڼم چې ستاسره خبرې کوم، ټکور چې درسره څومره لېونی عشق لري همدغومره یې در باندې زه هم په نالیدلې مینه کړې یم"

-"رښتیا وايي ترکۍ یم"

-"دده نه"

-"تېر لس کاله مو سره یوځای تېر کړي"

-"په کونړ کې یو"

"هو،رضایم،بس مورې دا لېونی به مې په نصیب و"

"جوړه پېژنم، دناوې کورته چې یې وړئ، خو زما کور دلته نشته"

"مورې! تا چې راله څه واخیسته، هماغه زماخوښ دي"

"نن به کندز ته راشئ"

په خندا شوه "ښه! په سودا پسې"

بیايې ټلېفون راکړ دمور غږ له خوښۍ ډك و "واده کله غواړې"

-"(په خندا) دخیر کار دی که نن کېږي سباته یې څله پرېږدې"

-"هغه هم په خندا شوه"حوشحالي اوږده ښه وي سباته به یې پرېږدو"

-"ستا چې څنګه خوښه وي"

-"خدای مو پخیر راوله"

او ټېلفون یې بند کړ ما هم ګاډي له پونده ورکړه دکونړ او جلال آباد په سړك دجوړولو کار روان و او مونږ ته یې ګټه داوه چې اوار شوی و له جلال آباد نه ترسروبي پورې خو په مزل هیڅ پوه نشو سیلۍ به له ګاډي دوړې نه وې وړې چې سروبي ته راورسیدو، له" لته بند، هر وخت بند" نه خومې زړه چاودلی و په ماهیپر مې راسیخ کړ. دسروبي له بازارنه راپورته د نښترود بڼ څنګ ته پولیس ولاړ وو د درېدو اشاره یې وکړه، خو اتینا ورته له وړاندې موسکۍ شوه، لاس یې ورته اوچت کړ، پولیس هم څنډې ته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مخ راواړو ، وې ویل "رښتیا هم چې ښځو ته دېر په درنه ګورئ" په زړه کې مې وخندل چې وړي یوه،له تنګي چې راواوښتو ، لار بنده وه، یو نوی پلګی جوړشوی و او دواړه اړخونه یې لا له نور سړك نه جلا وو څنګ ته یې لویه کنده وه خوښه داوه چې اواره وه په هغې مې موټر راواچاوه مخکې ایسه مې ورله فعاله کړه په خوارو راووت. له کابل نه تر کندزه نوسړك ببخي لکه شیشه اوارو، خو بیاهم تره غونی ماښام کندز ته ورسېدو، شپه موپه رحمان الله وروړه، پخوامې څه وخت په کابل کې دنده لرله،زه او دی سره یوځای وو،په یوه خونه کې اوسېدو،اودواړه داکبر باچا لټان وو،چې مېلمه به نه و راپېښ شوی دشپې ډوډۍ مو نه خوړه،ځکه پخول یې راته یوه بلاوه او هوټل ته تلل بله، روژې به مو په نهره نیولي .دی کم خبری و خو دیو ښه دوست ځای پرې ډکېده خانه آباد بندر کې یې کوچه شکر کې چې مابه ورته" "دخوړو کوڅه" ویله کور و بس له پاخه سړك نه مې په همدغې چکړې کوڅې موټر ورتاو کړ ورمو و ډباوه دی خپله راووت، اتینا ته یې وویل

-"خورې! ته دننه لاړه شه" او مونږ حجرې ته لاړو کورته مې خبر ورکړ چې زمونږ شپه په کندز کې ده دشپې مې دوی ته هم ټوله کیسه وکړه دواده، زېری مې هم ورکړ. پلارېې دکندز په تاریخ راته غږېده ویل یې نایب الحکومه شېرخان ناشرد کندز نقشه د ډهلي له زاړه ښاره راوړې وه،دکندز په پسلونو او کرهڼیز ارزښت هم راته وغږېد، چې ولې کندز ته د غلو کندو وایي. دشپې تر ناوخته درحماناالله سره چې په حجره کې راسره پروت و، مشغولېدم، بیاویده شوو ، دسهارچې اته بجې شوې نوره مونږ دتګ تا بیا نیوله چې بهر کوڅه له موټرو ډکه شوه چې ومې کتل وروړمې و لویه ورا (جنج) یې راوستی ؤ،کوربه مو ټول مېلمانه راوستل، میوې یې ورته مخې

www.ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کېښودې ماته یې وویل "جامي دې واغونده" چې لمباځای ته ورغلم نوې جوړه ځوړنده وه وامې غوسته، دګلونو یو هارېې را په غاړکړ څه شېبه وروسته اتینا یو ځل بیا په څادر کې پوښل شوې اودرحمان الله مور له مته نیولې راښکاره شوه. اتینا چې ګاډي ته وختله ده خپلې مورته وویل "مونږ په خپل ګاډي کې لاړشو ماته یې وخندل" "غوږ کې یې راته وویل" بېګا هم سره ښېل وئ، ددې وخت دا پتې خبرې ډېر خوند کوي" دواړه د ګاډي وروستي سیټ ته وختو، ورور مې ګاډی روان کړ دکندز له ښاره چې ووتو، په یوګوټ پېرورتاوشو، مخې ته دښته راغله، په دښته کې ښې لاسته راون شو څه شېبه وروسته غونډۍ مخې له راغلې، داسې غونډۍ چې خلاصېدن یې نه ؤ، او داسې اوارې لکه هګۍ چې په کومه موټر وربرابر شو، پرې خېژه، او بېرته دزړه دیوې یخې هوا سره لکه دسرکس زانګو اوار کوزېږه، ورور ته مې وویل "زه خو مخکې پدې لاره نه ووم راغلی، وې ویل "ته دامام صیب په لاره راغلی وې، ار چې خپله لار هم لري، خود بمونو وېره پکې ده " اتینا وویل "کاش دولت مودومره وس لرلی چې پدې کې یې څنګل جوړ کړی وای، ټوله خاوره ده" زه ورته موسکی شوم، چې زمونږ پتې له تندې وسوځېدل دا راله ځنګلې شنې کوي. نژدې یونیم سات مو په غونډیو کې اله ډینګ (اندرچو) وکړ چې دارچي شنو ځمکو ته ورسېدو اتینا وویل "لکه چې دارچې دښته داده" ماویل "څنګه دې وپېژنده" وې خندل "رښتیا هم ډېره شنه او اواره ده،" (بیا یې وخندل) خو تا ویلې وو چې په ترکیه کې داسې ځمکه نشته" په خندا مې ورته وویل "نه یې منې؟" "که دا اوبه پرې راډېرې کړئ درسره وبه یې منم" څه شېبه وروسته دارچې بازار ته ورسېدو اوبیاله هغه ځایه په لمر پرېواته،ته له څه شېبه مزل وروسته دکلا په دروازه ورننوتو وړوشور او ګډا شروع کړه او په موټر له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرې خوانه دګلونو اومېوو باران جوړ شو کومې ښځې بل کړی لالټين اتينا ته لاس کې ورکړ، يوې يو هلك غېږکې ورکړ، بلې ورته يوه پياله شيدې راوړې، يوې شيطانې پرې اوبه راشيندنې چې سمې نيمې يې زما په سر واړولې، مورمې چې ښکلولم دسترګو په دواړو کونجونو کې يې اوښکې غوټه شوې وې، ما دهغې په سترګو کې لکه دشبنم غوندې پاکو رڼو اوښکو ته کتل چې چا ورته غږ کړ "دځوی په ننداره يې راشه، وايي څه ورکوې" چې مخ مې واړووو، اتينابيادرحمان الله مور له مټه نيولې وه، دکوټې دروازې ته ولاړ وو، مورمې ورمنډه کړه،

-" څه چې ددې خوښ وي"

-"نه! مالوم يې کړه" په خندايې ورته وويل

-"ته يې ورکړه، څه چې ستاخوښ وي"

-"ماته خودنغري او دتناره دسر خير، خيرات ښه ښکاري، د اخرت ګټه ده "

-"دهغې دربېمه مې هم ورکړې اوهاغه برګۍ غوا هم"

بيا ننوتل زه بهرراووتم، دېګونه باندې وو ، مېلمانه تلل راتلل، پلارته مې ورغاړه وتل، څه يې ورته ويل او هغه ماته ګوته نيوله خو زما تادي وه، په زړه کې مې ويل چې اوس زر، زر شپه شي، دا ورځ لکه د پهرې (ځوکۍ) دشپې غوندې اوږده شوه، ماسختن نکاح وتړل شوه، بيا پسې دکلي هلکانو اتڼ پيل کړ، دشپې ترناوخته اتڼ روان ؤ بياغلی غوندې دخپلې کوټې په لور وخوځېدم چې په وره ننوتم، اتينا راولاړه شوه، موسکۍ شوه، وې ويل "پخير راغلې"

سره ددې چې څومره ورسره بلد ووم، بيامې هم زړه دربېده، ورته موسکۍ شوم، سرمې ورته وخوځاوه. دشيدو پياله يې راوړاندې کړه خولې ته يې راله ونيوله، نيمه ما وڅښله، بيا مې دهغې سرو شونډوته وروړه، پاتې يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې وڅښله. دخبرو دپيل په سريزه پسې گرځېدم، فکر مې کاوه، هيڅ خبره مې له خولې نه راختله، هغه راباندې وپوهېده، وې ويل
"دا د الماسو هار مور، راکړ، او داټيکه، چارگل اووالۍ ستاد دوست مور راکړې،ببگا چې مو ورسره شپه وه، ځومره خواږه خلك وو، مېرمن يې راله لاسونه په نکريزو سره کړه،ويښته يې راله جوړ کړه،خالونه يې راله ووهل" مايواځې وويل
-" ښا، ډېر ښکلي دي"
نوره مې دزړه پخوانۍ درزا په يوې بلې درزا اوښتې وه،پوهېدم چې په رگونو کې مې ځه اورغوندې زغلي رازغلي،هغه بيا موسکۍ شوه، وې ويل
"رښتيا دبريالي مېرمن دلته واده له راغلې وه، هغه پيسې مې ورکړې" بيا موسکۍ شوه،
نور مې صبر ونه شو، ښی لاس مې ور اوږد کړ،له وربل نه مې راونيوله،رنگ يې سور شو.
"ځه کوې؟"
" پيل به يې په سنتو وکړو"

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library